XXIV. évfolyam, 20. szám

Ára: 1,80 Ft

1968. május 16.

Ludas Matyi

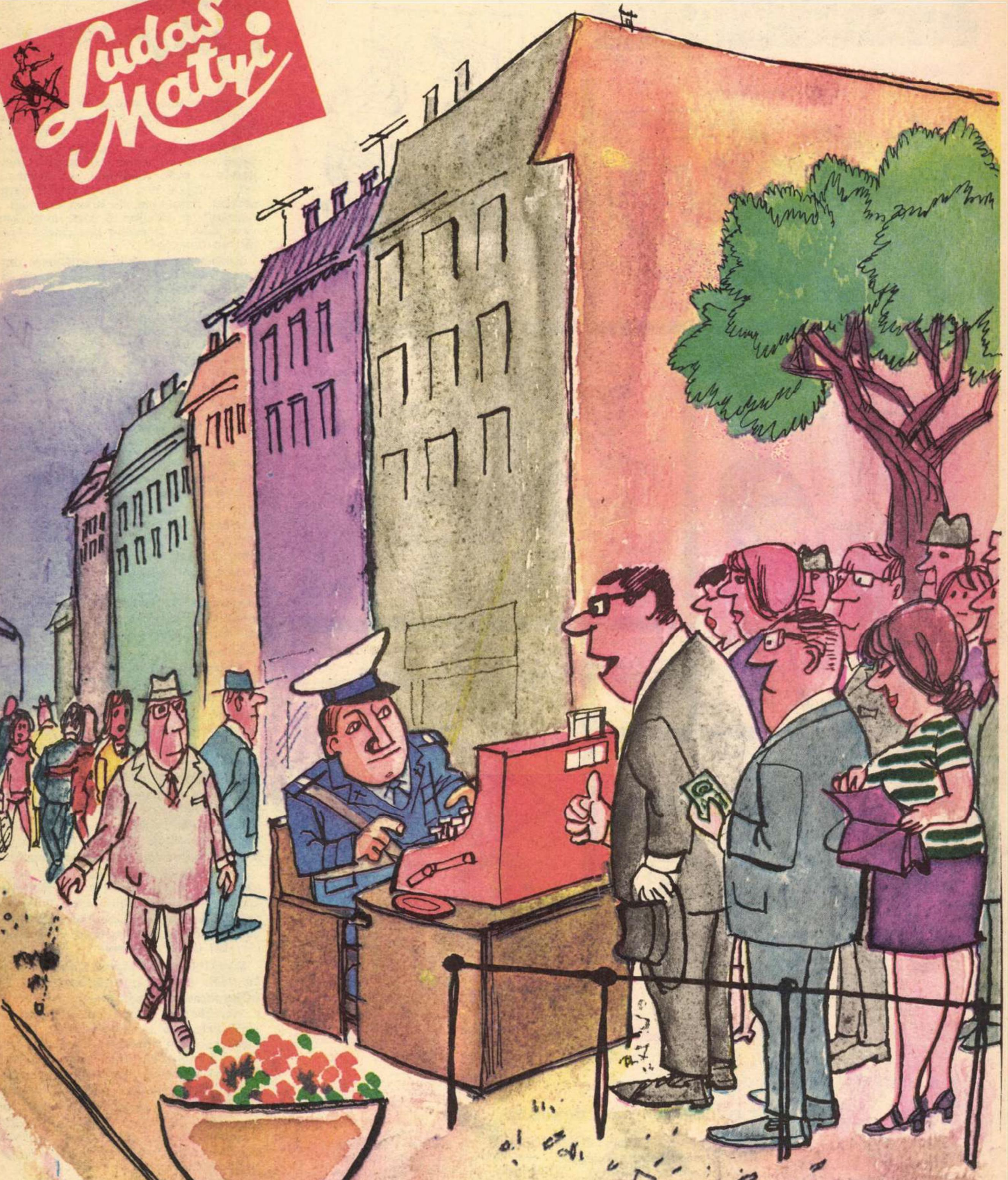

JÖN A HELYSZÍNI BÍRSÁGOLÁS

– Volt két almacsutkám, egy villamosjegyem és három csikkem . . .

TAVASZI TÁNCFESZTIVÁL

Fülöp György rajzai

HIVATALI KOPOGÓS

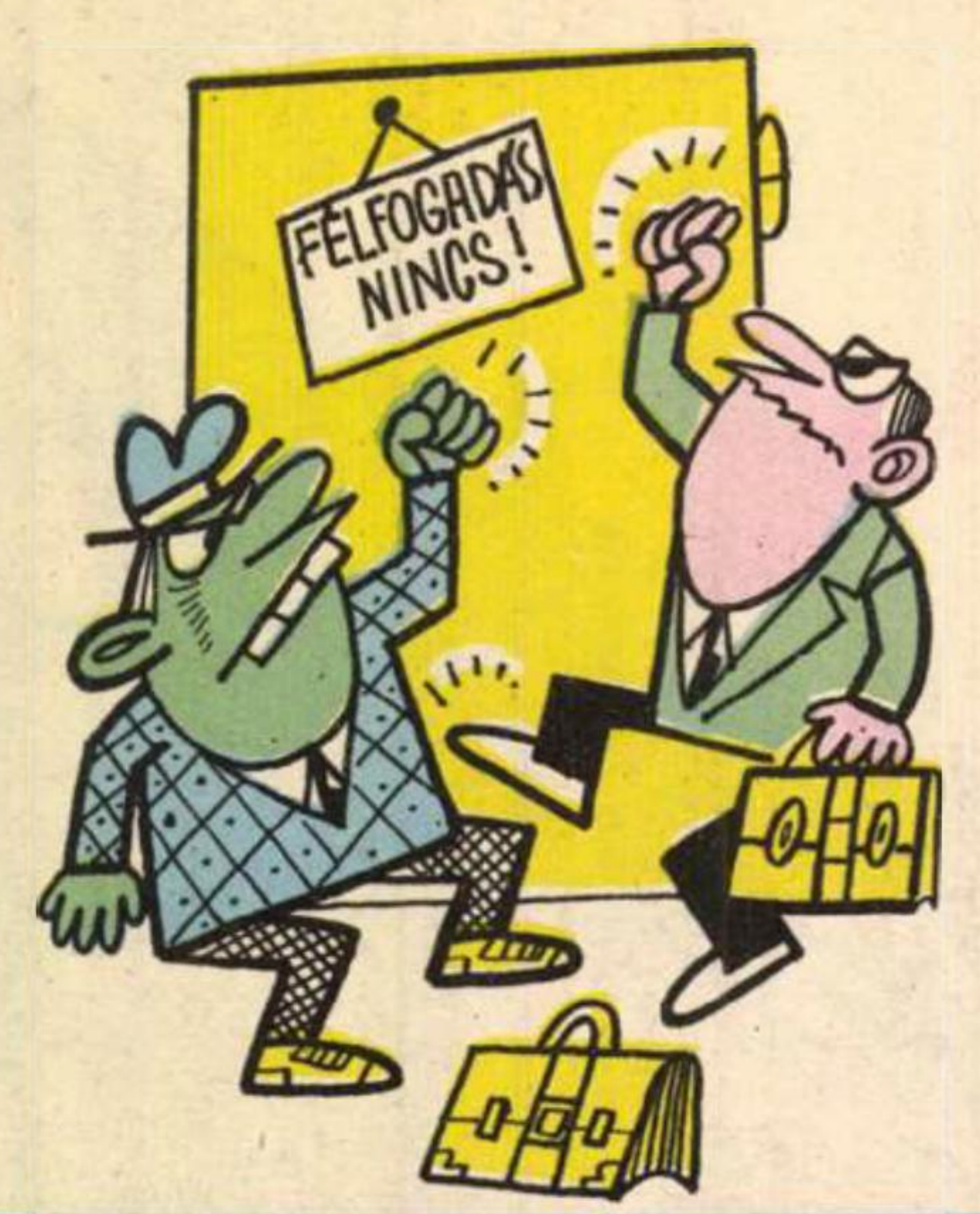
FÉLFOGADÁS NINCS!

KÖZÉRT ÜVEGESTÁNC

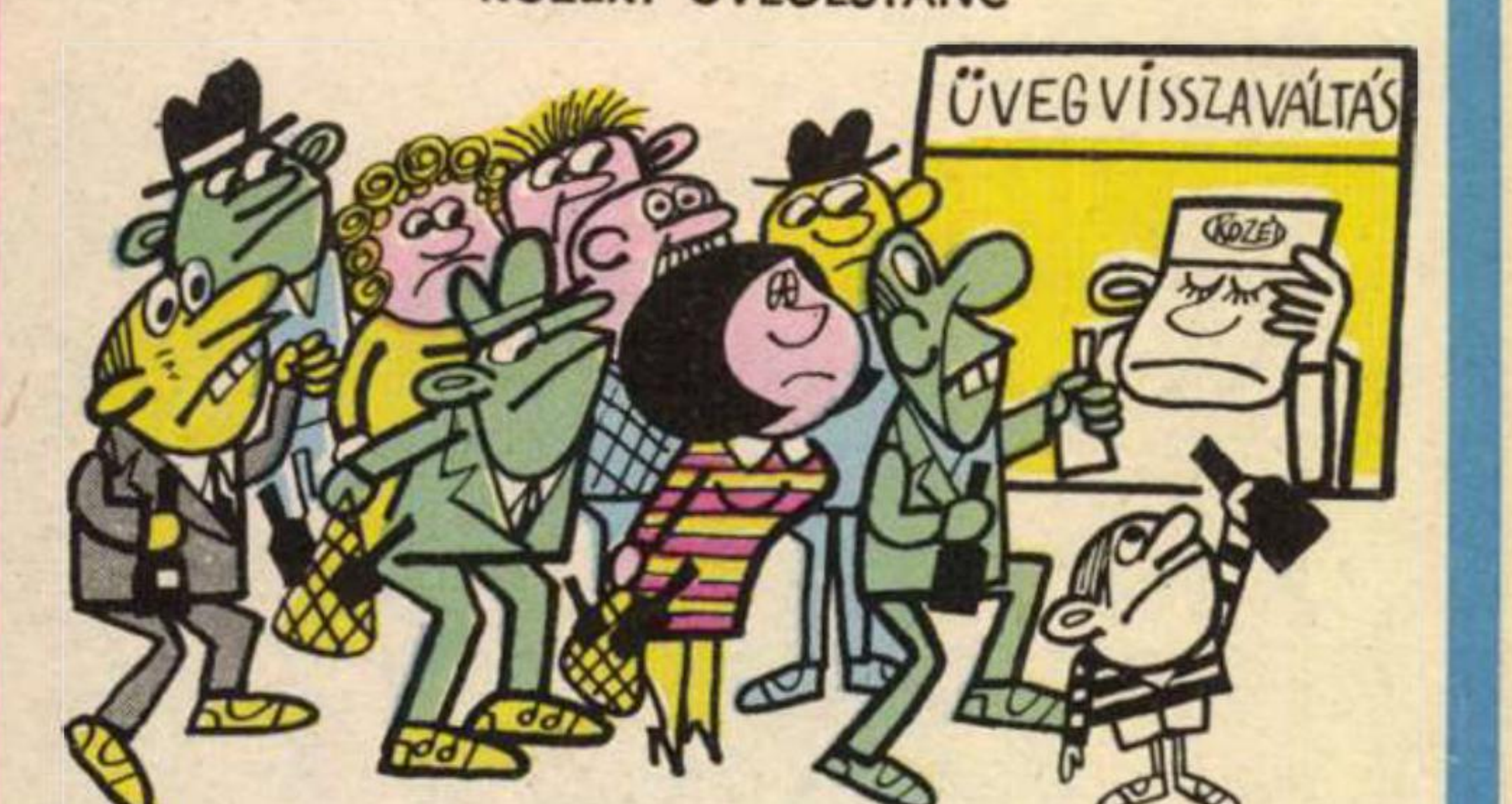

LEGÉNYCSALOGATÓ

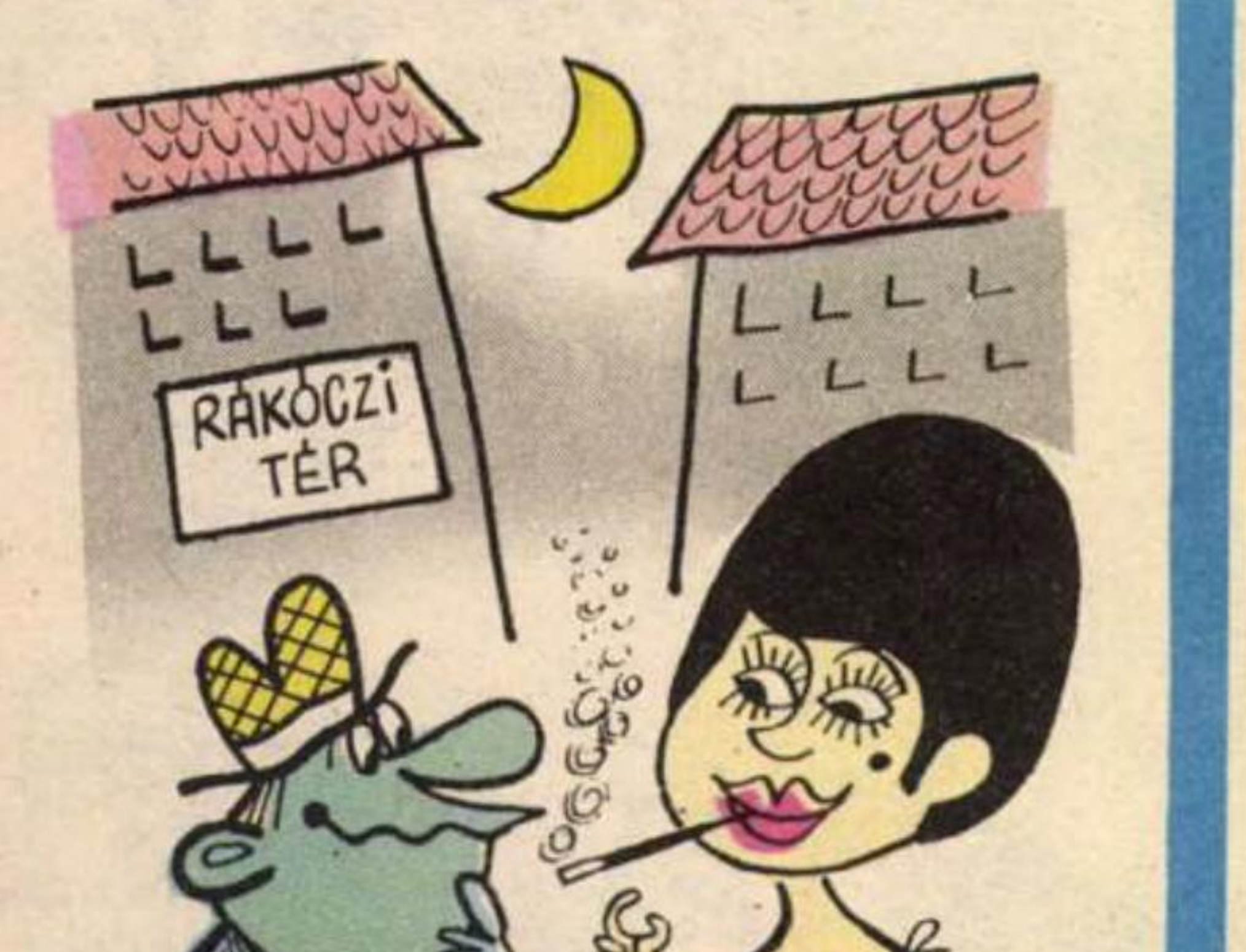

BAROSS TÉRI KÖRMAGYAR

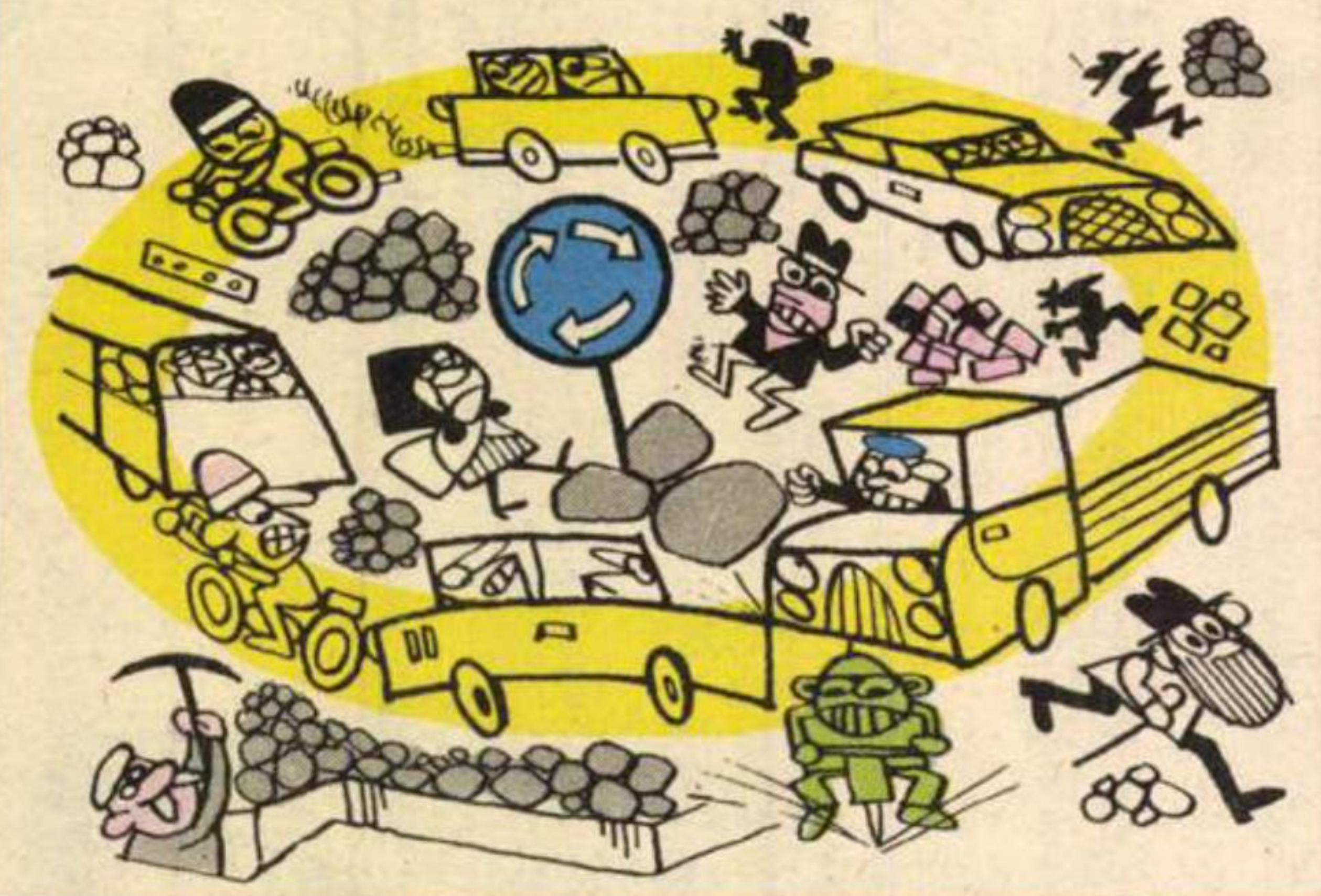

KESZKENŐTÁNC

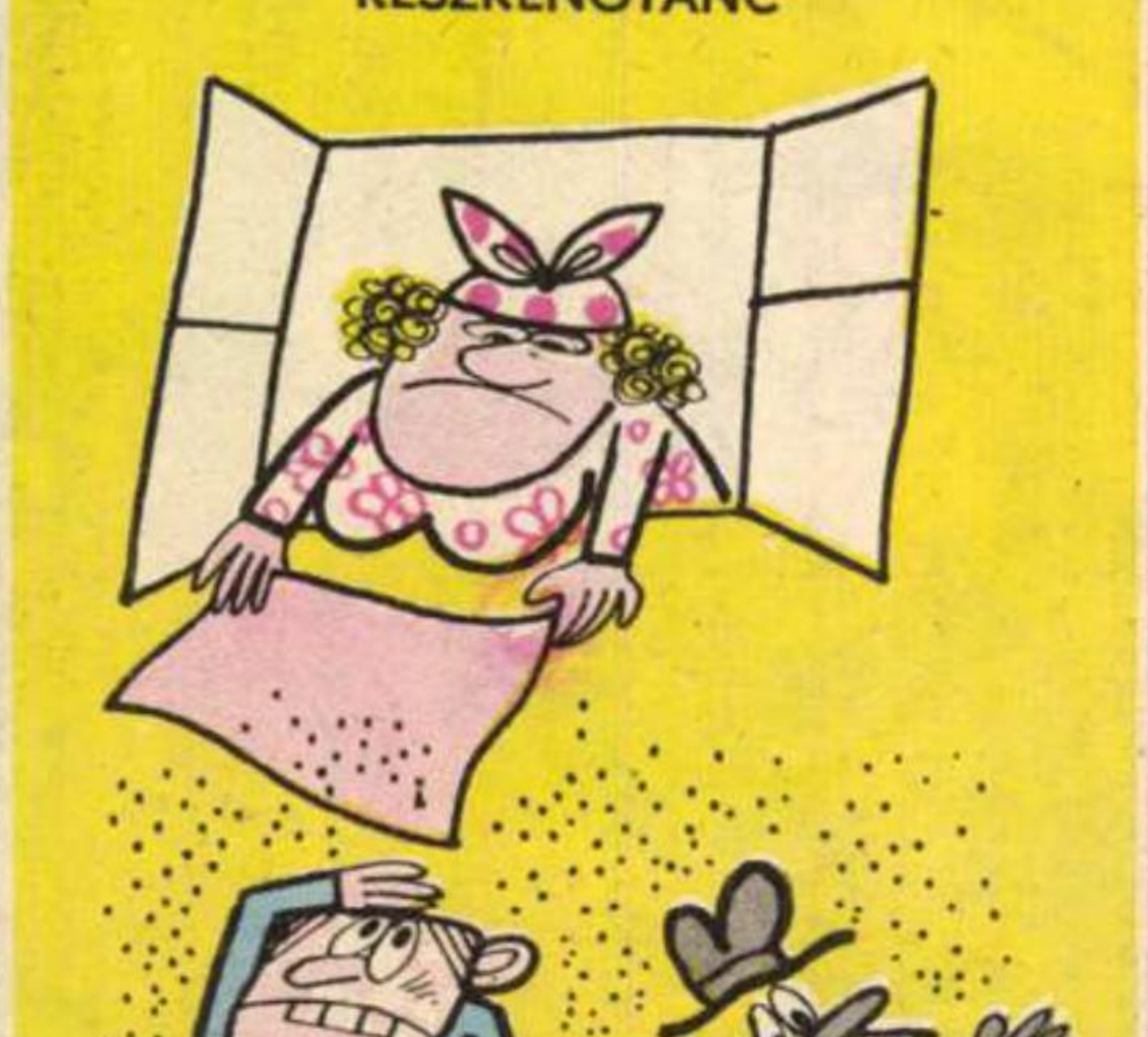

KÖZÚTI PÁSZTORTÁNC

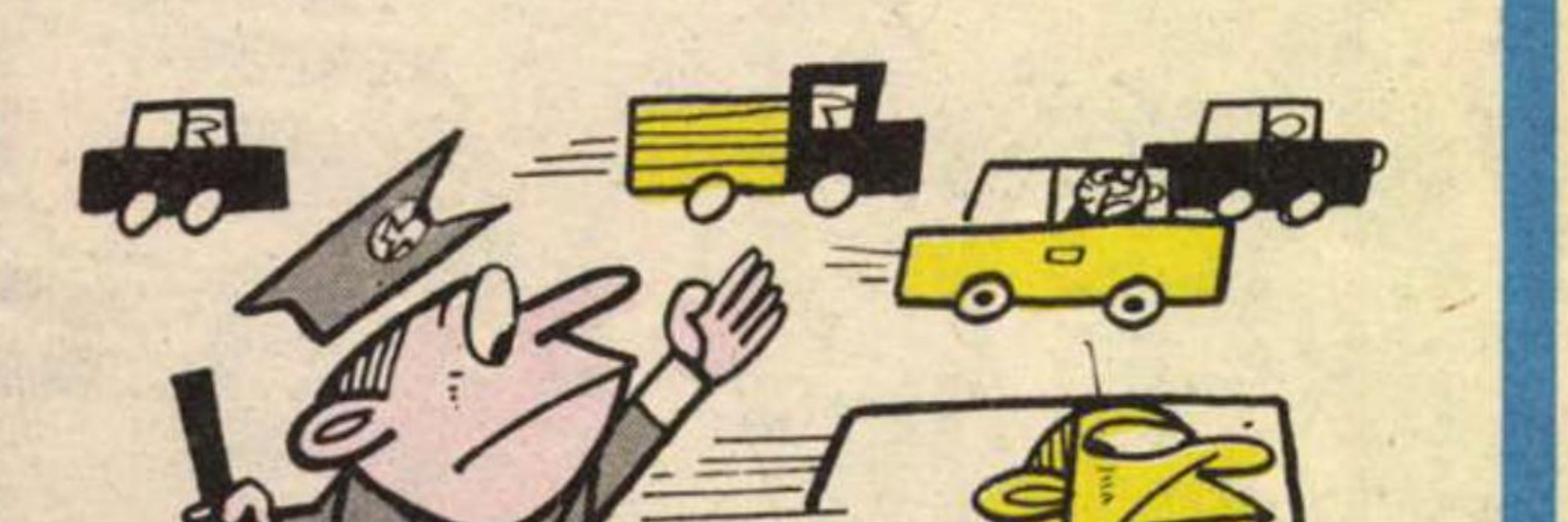

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KÉT PANASZ A VÁROS PEREMÉRŐL

①

A XIX. kerületben, Kispesten, a Hungária út 39. szám alatt van egy Közért, amely régebben mindig két műszakban tartott nyitva. Ez év januárjától áttért az egyműszakos nyitvatartásra és fél kettőkor már lehúzzák a redőnyt. Kérjük, tartsák nyitva délután is a boltot, hiszen a háziasszonyok többnyire délután 4—5 óra tájban érnek haza a munkából és ilyenkor szeretnének bevásárolni!

Kassai Ferenc
Bp., XIX., Hungária u. 41.

②

Igen sok keserűséget okoz Soroksáron az úgynevezett Hets-telepen az évek óta tartó áramingadozás. Itt soha nincs meg a 220 voltos feszültség. Az elektromos háztartási berendezések egyáltalában nem, vagy csak nagyon gyengén működnek. A tévénézés is csak állandó bosszúságot okoz. Mikor veszik már észre az Elektromos Műveknél, hogy a 170 az nem 220? Mikor tesznek végre az itt lakó kb. 400 család érdekében valamit?

Szabó Ferenc
Soroksár, Új Élet u. 6.

Megmentem a világot!

A világ népeit többek között háromféle súlyos veszély fenyegeti: a mérgezett levegő, a szennyezett víz és a zaj.

A különféle ezzel foglalkozó értekezletek vitái megremegtetik ugyan a mérgezett levegőt, miközben sok szennyezett víz folyik le a Dunán, és más nemzetközi víziutakon, de hiába csapnak a hozzászólók fülsiketítő zajt, alapjában véve csak a levegőbe beszélnek — és milyen levegőbe!

Közben egyre több gyárkémény ontja a füstöt, itt-ott egy kis nukleáris kísérlet telíti a légkört Stronciummal és társaival, a vízben pedig a halak tehetetlen dühvel köpik ki a fertőzött vizet, az emberek pedig már annyira undorodnak a víztől, hogy a legszívesebben valamennyien áttérnének az alkoholellenes hírverésből jól ismert italokra. Itt tehát nem vitákra van szükség, hanem jól átgondolt tettekre. Mivel ezen a héten még nem váltottam meg a világot, a következő javaslatokat teszem:

A gyárakat a jövőben szén helyett dohánnyal kell fűteni, a dohányfüstöt egy központi terembe kell vezetni, itt kell megtartani az értekezleteket, s elszívó berendezések helyett önkéntes elszívókat alkalmazni. A tüdőből kifújt füstöt exportálni kell dohányszegény vidékekre.

Házi fűtés helyett alkalmazzunk távfűtést, lehetőleg az Egyenlítő melegét használjuk fel fűtésre, ezenkívül hosszútávfutással és egy fagyálló nemzedék kitenyésztésével védekezzünk a téli hideg ellen.

A gépkocsikat és a motorkerékpárokat ózonkipufogásra kell átalakítani.

Az ENSZ Biztonsági Tanácsa, az Egészségügyi Minisztérium és a házmegbízottak bevonásával meg kell szervezni az örök és ezenkívül tartós békét, hogy ezáltal az egészségre káros atombomba-robbantások megszűnjenek.

A vegyi anyagokkal fertőzött vizet palackokban össze kell gyűjteni és felajánlani ivás céljaira a vegyészeti gyárak igazgatóinak. Ha nem fogadják el, fel kell függeszteni vízfertőzési jogukat.

A vegyészeti hatóságok felelős vezetőinek kell gondoskodniok a vízfertőzés következtében elhullott halak temetkezési költségeiről, ugyanakkor kötelesek növényvédő szerek mellett embervédő szereket is kikísérletezni.

Ezenkívül a zajelhárítás hatékonyabbá tétele érdekében szükséges bevezetni az utcán a lábujjhegyen való járást, a mozikban a némafilmet, a hangerősítők helyett a hanggyengítőket, a suttogás kötelező oktatását, az italboltokban a káromkodás írásbeliségét, a sértéseknek taglejtésekkel való kifejezését, a hangtalan rádiót, a beat-zene helyett a pszt-zenét, a daljátékok helyett az arcjátékot. Meg kell tiltani az ordító színeket, a kiáltó ellentéteket, továbbá a sugárhajtású repülőgépeknek a hanghatár áttörését, de a csendhatárét is, a szónokok helyett pedig beszéljenek a tettek.

Ez a néhány szerény javaslat persze nem jelent teljes megoldást, mindez csak vezérfonal annak elérésére, hogy lélegzésre alkalmas levegőt bocsássunk az emberiség rendelkezésére, tiszta vizet önthessünk a pohárba, s tudjunk hallgatni a jó szóra, ha érdemes.

Feleki László

LAKÁS probléma

A férj már húsz éve házas
És most új lakást szeretne,
Faggat minden ismerőst, hogy
Érdekében mit tehetne.

Megkérdeztem, mily lakásnak
Örülne, ha azt meglelte,
Ábrándosan elmerengett,
S kérdésemre ezt felelte:

Kétszobás lakás kell nékem,
Egyik szoba Pesten legyen,
A másik pedig vidéken,
Ebben lakjon majd a nejem.

h.

AMERIKAI KILÁTÓ

Hegedűs István rajza

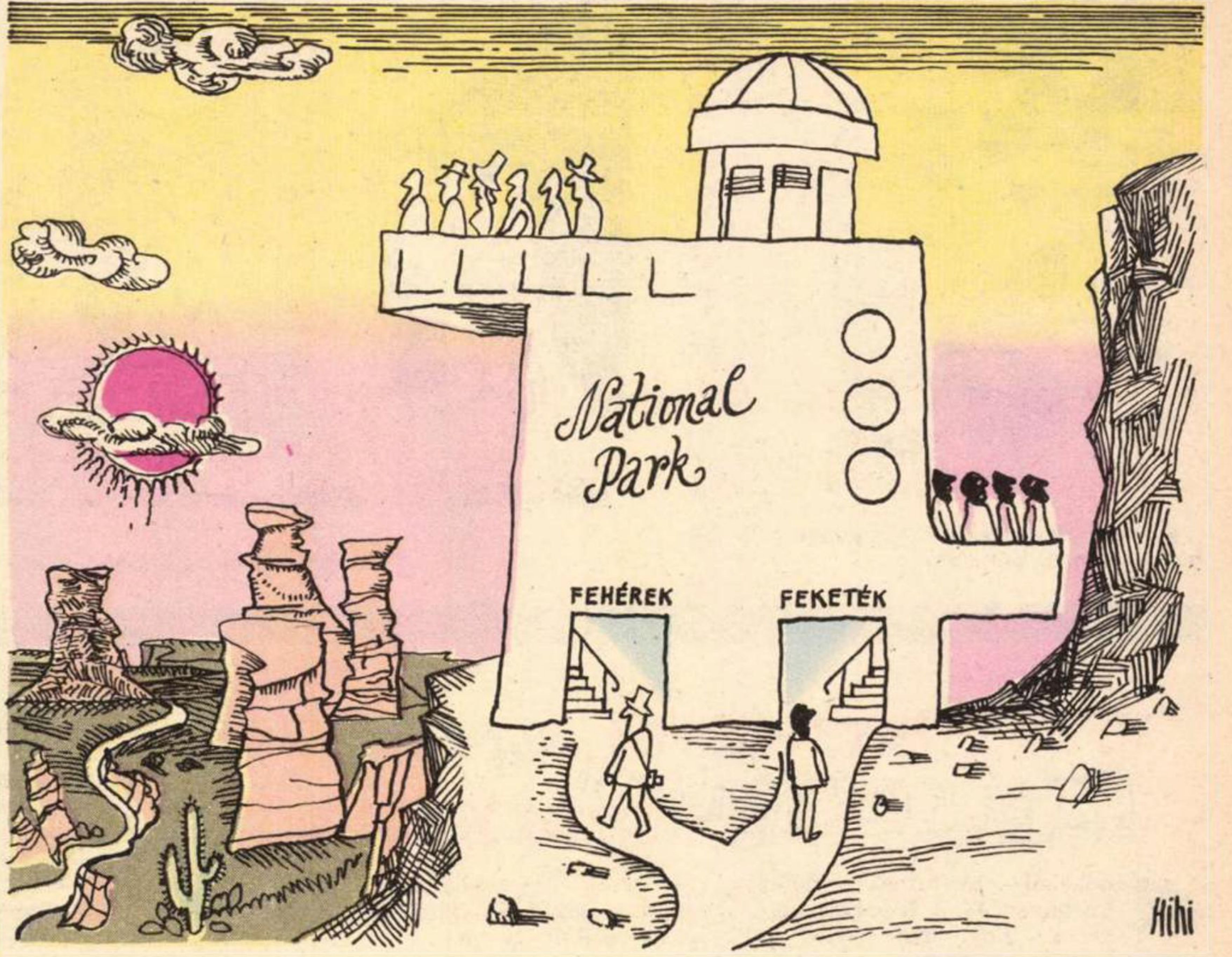

FEGYELMI TÁRGYALÁS

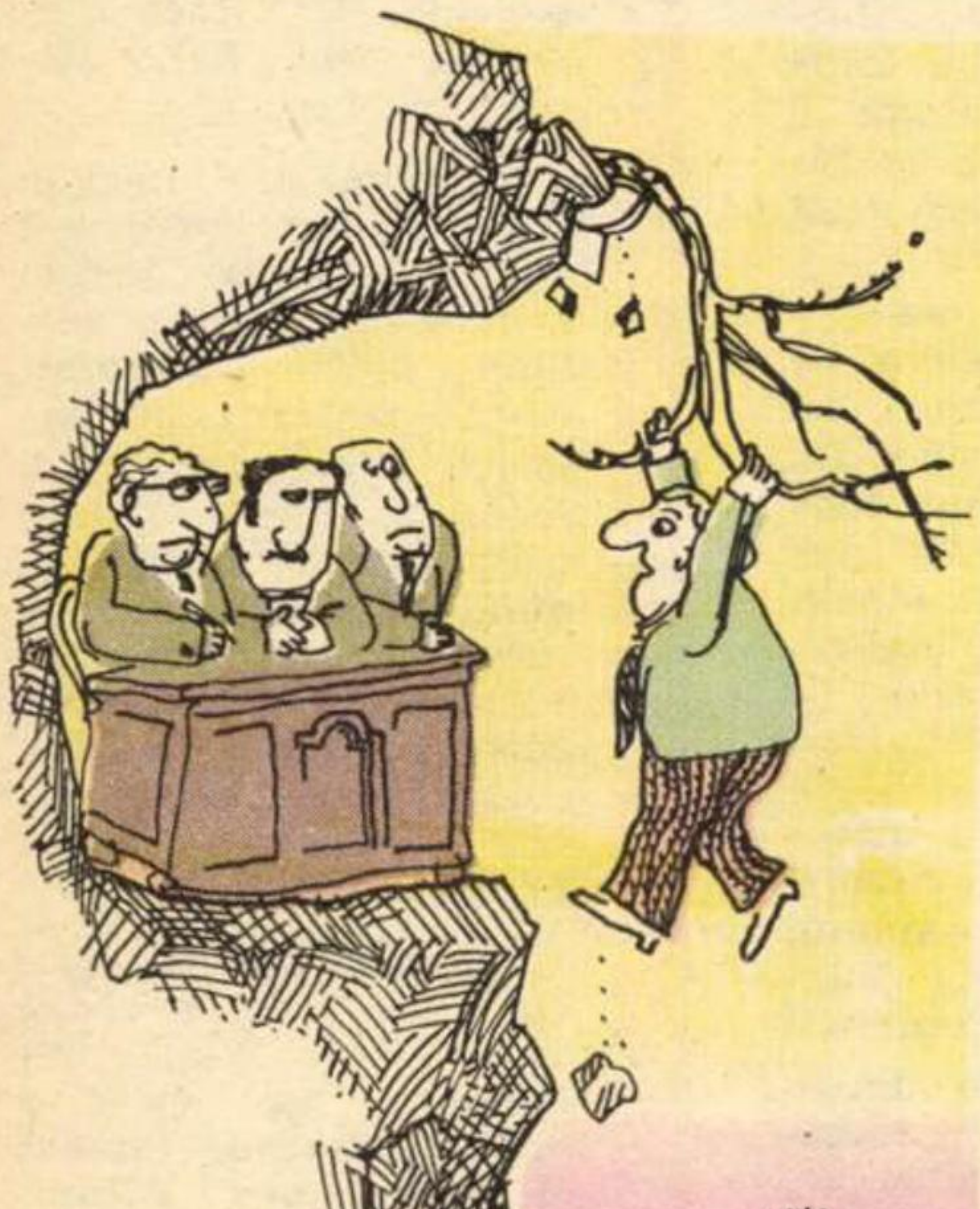

KI MIT TUD?

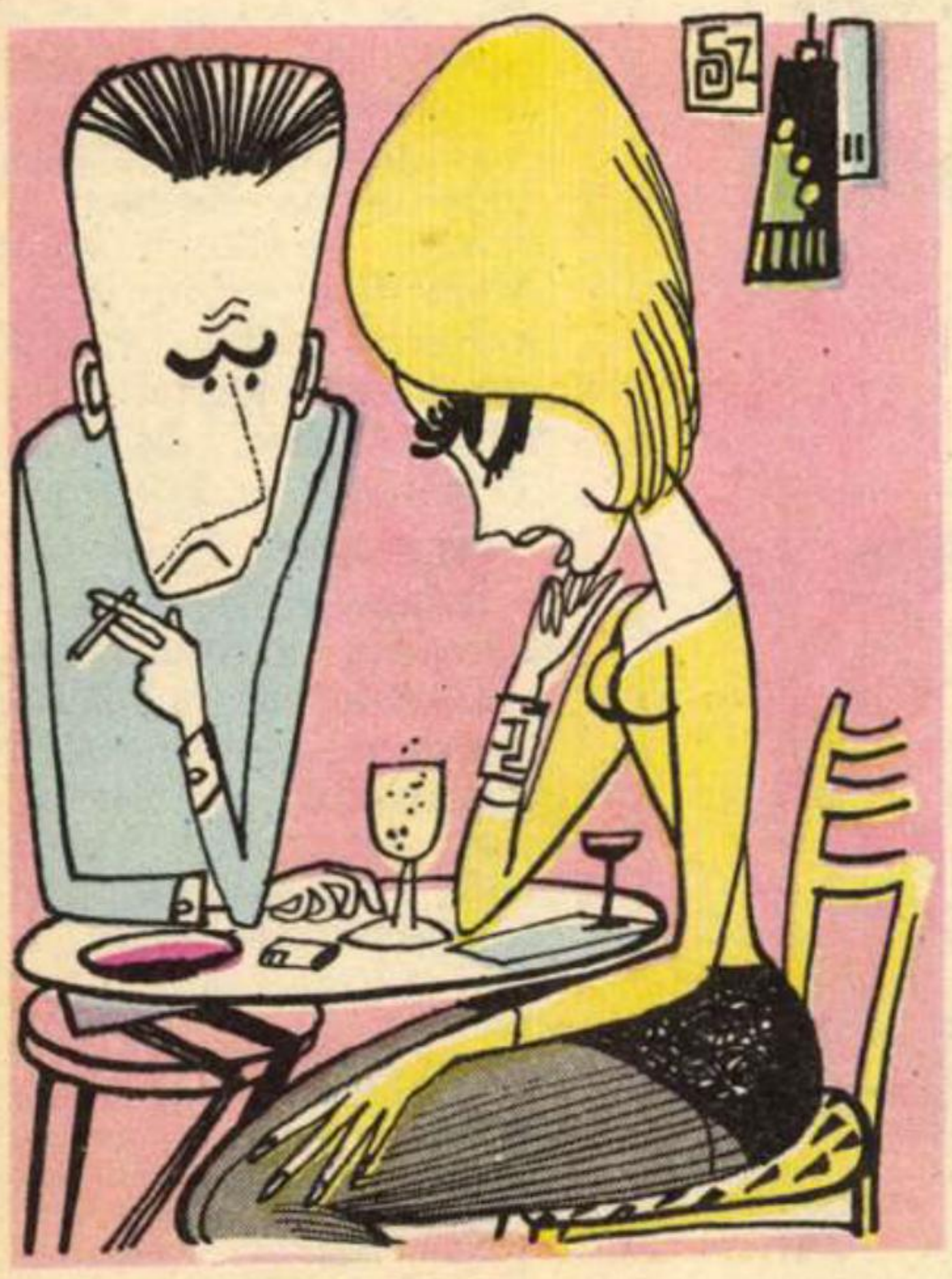

– A férjem mindent . . .

ÖNÁLLÓSÁG

Van néhány elgondolásom, kezdeményezni szeretnék egyet és mást az üzemben — mondta Kovács János, a Vegyesipari Művek igazgatója. — Mielőtt belevágnék, szeretném tájékoztatni önt is, hátha esetleg . . .

— Helyes és nem helyes! — szakította félbe bosszúsan a Főhatóság képviselője. — Helyes, hogy vannak elgondolásai. Helyes, hogy kezdeményezni szeretne. Nem helyes viszont, hogy addig nem vág bele, míg engem nem tájékoztat. Nincs semmi „esetleg", nincs semmi „hátha"! Mire jó ez a tétovázás, ez a gyámoltalanság, ez az előzetes jelentgetés?! Legyen bátrabb, legyen önállóbb, kedves kartársam! Kezdeményezzen merészen és vállalja a felelősséget is azért, amit jónak, hasznosnak, célszerűnek lát. Napjainkban ez a vezetés alapkövetelménye. Egyetért velem?

Kovács János szégyenkezve emelkedett fel a székről.

— Tökéletesen igaza van. Hiába, ezek a régi, belénk rögződött rossz szokások . . . Elnézését kérem. Máris sietek vissza a gyárba és utasítást adok a tárgyalások haladéktalan megkezdésére a vogézekkel. Közös erővel létesítünk nálunk egy vegyesipari blokküzemet. Régóta kérik, bomba-üzlet lesz mindkettőnknek, a népgazdaság is jól jár vele. Már itt sem vagyok.

— Egy pillanatra! — állította meg a Főhatóság képviselője. — Ismételten hangsúlyozni szeretném, hogy én nem szólok bele, ez a maga dolga, én kifejezetten azért vagyok itt, hogy ne szóljak bele, hogy ne korlátozzam, hogy szabad kezet biztosítsak magának, de azért felmerül a kétely: a jelenlegi nemzetközi helyzetben nem kellene várni kissé ezzel a vogéz tárgyalással? Elismerem, hogy a vogézek pillanatnyilag nagyon rendesen viselkednek, de ki lát a jövőbe? Gondolja meg.

Kovács meggondolta.

— Hát akkor ezzel inkább várunk, bár lehet, hogy a vogézek nem várnak, hanem más partnert keresnek. Üsse kő! Felépítünk egy saját fermlin-üzemet és ellátjuk a lakosságot szép kivitelű és tartós hazai fermlinekkel. Kapkodni fogják, mint a cukrot!

— Lehet — jegyezte meg a Főhatóság képviselője. — Lehet, hogy kapkodni fogják, lehet, hogy nem fogják kapkodni. Távol áll tőlem, hogy a legparányibb mértékben is befolyásoljam, úgy dönt, ahogyan helyesnek látja, de azért más dolog az ésszerű kockázat és más dolog a felelőtlen kalandorkodás. Határozzon egyedül és a legjobb belátása szerint, de nekem éppen tegnap mondta a sógornőm, hogy ő semmi szín alatt nem venne magának hazai fermlint, biztosan lesz valami rejtett hibája. Ezek szerint ő rá aligha számíthat. Igaz ugyan, hogy az import fermlinek elég randák, hamar tönkre is mennek, de a közönség, úgy látszik, már ezeket szokta meg, beletörődött, tudja, milyenek az emberek!

Kovács zavartan topogott.

— Dehát akkor mit kezdeményezzek?

— Bármit. Mégcsak a témát sem jelöljük meg. Teljesen magától függ, itt a pálya, itt a tér! Megszűntek a sorompók, a tilalomfák. Hát rajta! Frissen, okosan, ügyesen!

— Hát — fontolgatta a beszélgetés eddigi tanúlságait a Vegyesipari Művek igazgatója — akkor most arra összpontosítom majd az erőmet, hogy munkatársaim segítségével rohamtempóval kidolgozzunk és bevezessünk egy helyi viszonyokra alkalmazott igazságosabb és ösztönzőbb bérezési és jutalmazási rendszert.

— Kérem — vont vállat a Főhatóság képviselője —, azt tesz, amit jónak és időszerűnek lát. Csakis a józan eszére és a lelkiismeretére hallgasson. Ha a józan esze és a lelkiismerete azt diktálja, hogy most, amikor az iparág testvérvállalatai súlyos létszámhiánnyal és bérproblémákkal küzdenek, akkor maga felhasználva pillanatnyi jobb helyzetét, elszipkázza előlük a szakembereket, ám tegye.

— Nem teszem! — jelentette ki határozottan Kovács. — Azt teszem, hogy visszamegyek az üzembe és a karbantartó asztalossal azonnal megjavíttatom az íróasztalom kitörött lábát. Ezt teszem.

— Lehet — bólintott a másik. — Mindent lehet. Ámbátor nekem szubjektíve az a véleményem, hogy először ön igyekezzék a saját lábára állni. Végtére is, most ez a legfontosabb!

Kürti András

BALLADA –
MODERN VÁLTOZATBAN

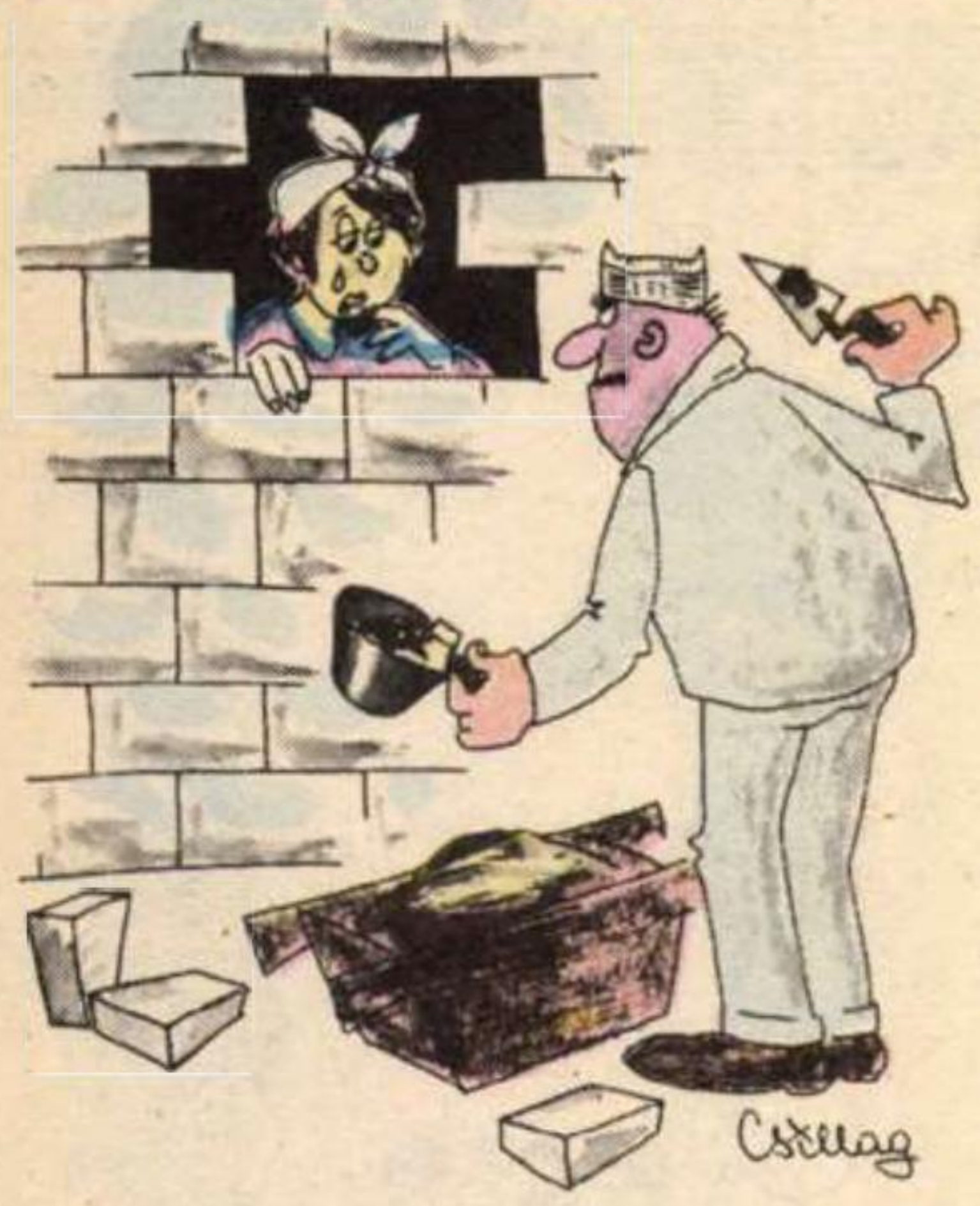

Kőmíves Kelemenné: Legalább bauxitbetonnal csináld!...

VIZSGAIDŐSZAK

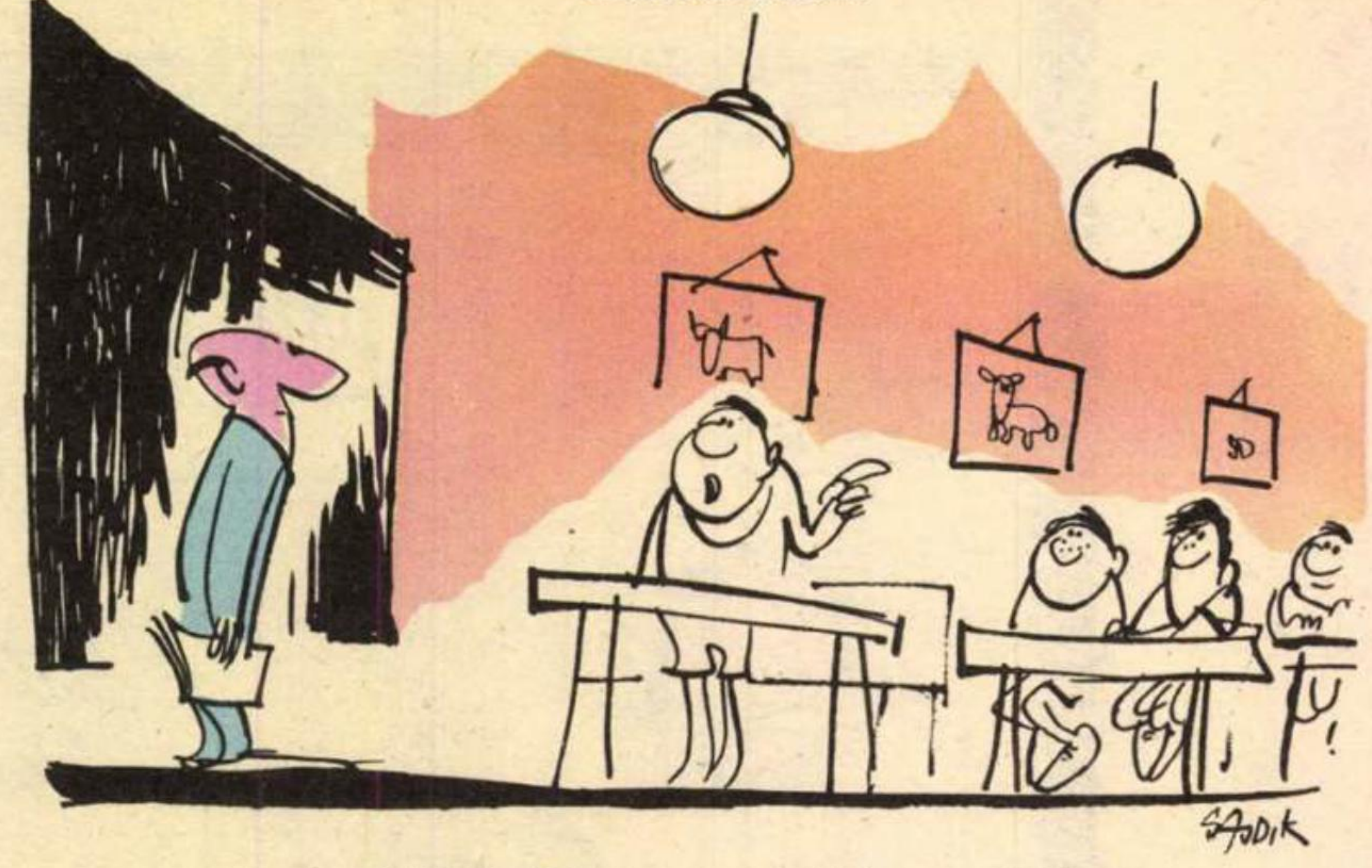

– A Kovács? Leugrott andaxinért a patikába!

ÜGYBUZGÓ EMBER

Rendkívül ügybuzgó ember Csobánka Jenő. Időnként felkeres. Járt már nálam az autóbuszok mesterséges csúcsforgalmának megszüntetése, és egyéb jól ismert visszásságok orvoslása ügyében. Hiába fáradoztunk, minden maradt a régiben. Még a mesterséges csúcsforgalom is! A napokban ismét felkeresett.

— Mi jól megélünk a feleségemmel a kettőnk keresetéből — kezdte Csobánka —, de kritikai megjegyzéseimet és az általam észlelt hibákat, mégsem hallgathatom el.

— Tessék csak bátran beszélni — biztattam.

— Lehet, hogy közhelyeket mondok — fejtegette —, de éppen azért teszem szóvá ezeket, mert folyton ismétlődnek. Dehát semmiképpen sem szabad elfáradnunk ebben a küzdelemben!

Dicsértem lelkes hevületét, kértem, mondjon el mindent, hogy minél többet tudjak meg bizonyára értékes észrevételeiből.

— Most valóban közérdekű ügyben jöttem önhöz — folytatta —, felháborító, hogy a vállalatoknál elhanyagolják az ellenőrzést, nem egy helyen fiktív számlákat fizetnek ki az állam terhére. Ki se lehet számítani az ebből eredő országos kár nagyságát!

— Arról szeretnék hallani, mi van a maga vállalatánál Csobánka úr! — szóltam közbe.

— Majd arra is rátérek — felelte. —Elsőrendű feladatunk, hogy országszerte megszüntessük a visszaéléseket.

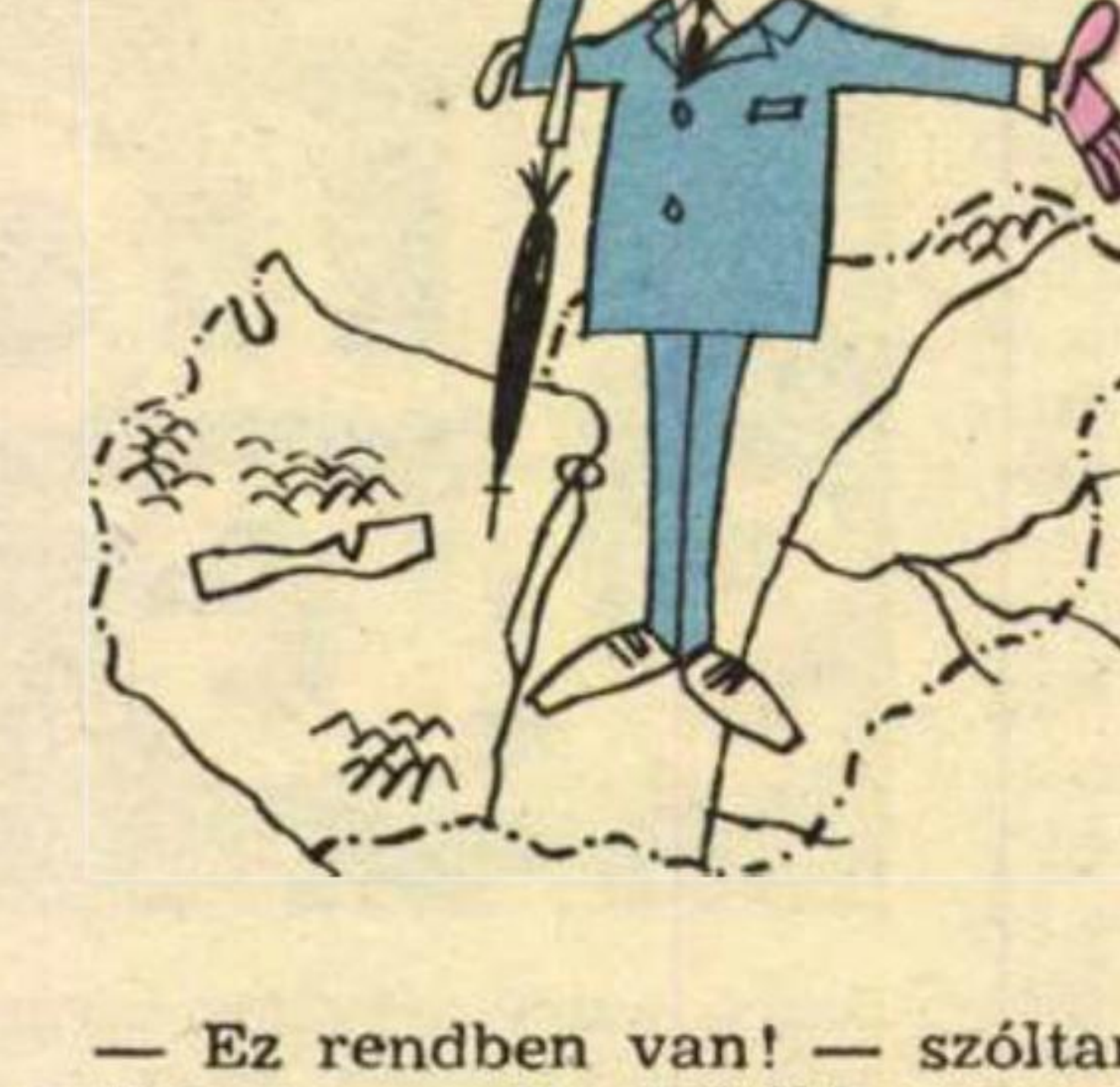

— Ez rendben van! — szóltam rá erélyesen. — De inkább arra feleljen, hogy miért hagyta a saját vállalatánál duplán elszámolni a keverő üstökhöz felhasznált vörösrezet? Maga volt hivatva a kalkulációt ellenőrizni!

— Ezt is el fogom majd mondani. De az embernek vérzik a szíve, hogy egyes gyárak milyen óriási selejttel dolgoznak. Van önnek fogalma, milyen veszteséget jelent ez népgazdasági szinten?

— Nagyon kérem, Csobánka úr, ne az egész népgazdaságról beszéljen. Ez is kétségtelenül fontos, de jobban örülnék, ha arról informálna, hogy végre munkába állítják az importgépeket vállalatunk új telephelyén? Úgy tudom, ön is hibás abban, hogy a gépek még most is kint áznak az udvaron...

— Majd erről is szó lesz — mondta zavartalanul Csobánka. — Az a véleményem, hogy most, az új mechanizmus évének második negyedében nagyobb figyelmet kellene fordítani a hibákra. Csak annyiból áll az egész, hogy mindenki a maga területén jobban dolgozzék, figyelmesebb munkát végezzen és becsületesen járjon el bármilyen ügyben is, ami rá tartozik. Azért jöttem önhöz — emelte fel a hangját Csobánka —, mert mondanivalómat harci zászlónak szántam, felhívásnak, hogy mindenkit buzdítsak, jobb munkára serkentsek!

— Ide figyeljen, Csobánka úr — róttam meg a vendégemet —, maga már megint az ország egészével törődik, ahelyett, hogy arról beszélne, hogyan lépett fel ön az ilyen jelenségek ellen a saját vállalatánál!

— Mit képzel?! — felelte méltatlankodva Csobánka. — Csak nem vagyok annyira félnótás, hogy bele szóljak a vállalatunk ügyeibe. Nem elég önnek, hogy országos méretekben nyilvántartom a hibákat?

Földes György

JUCIKA és a szapora szobanövény

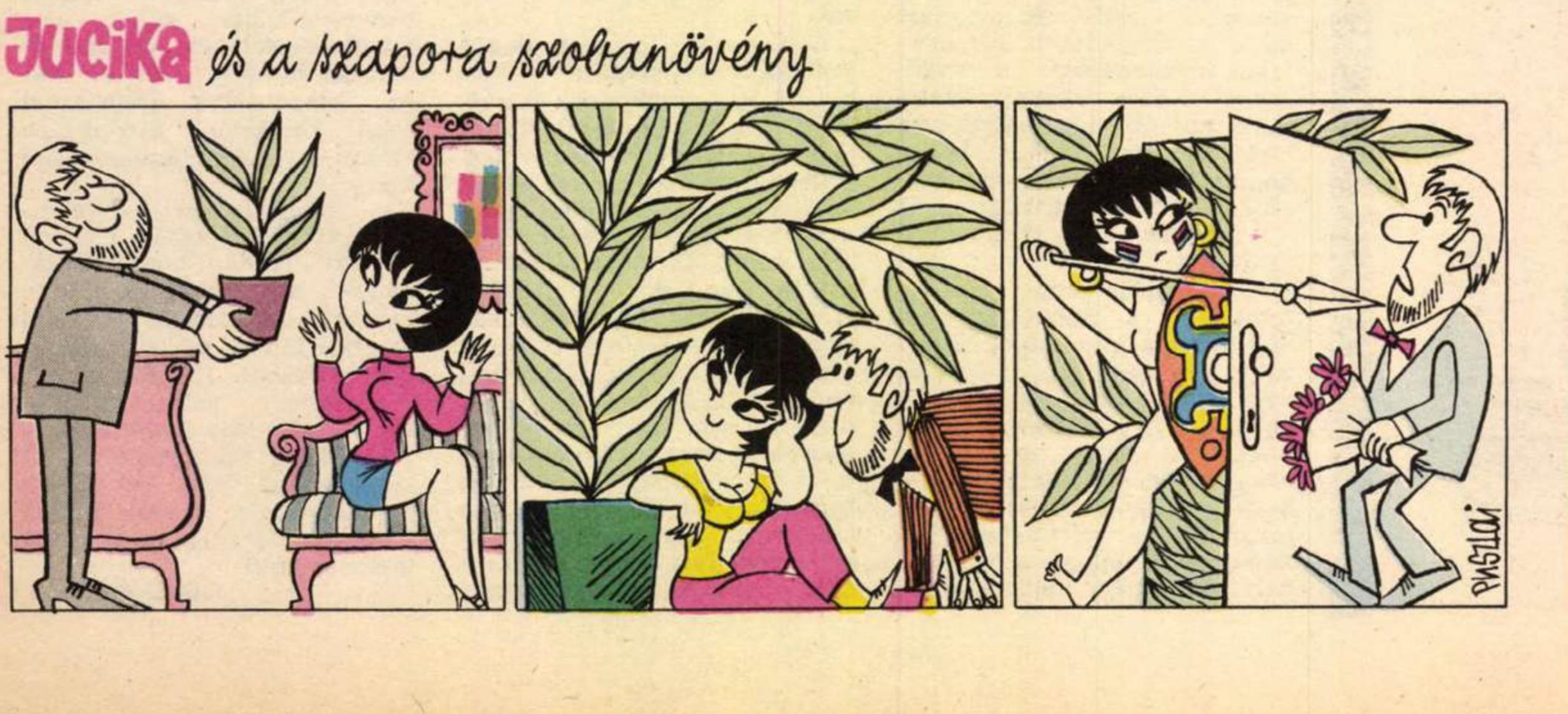

LUDAS MATYI kereső szolgálata

Tizennyolc éves, 192 cm magas, „nagy lábon élő" fiamnak hetek óta keresek és nem találok megfelelő nyári cipőt. Igényeim: 46—47-es méret, teenageres fazon, olcsó ár. Talán akad a honi cipőipari berkekben valaki, aki ezeket a túlzottnak éppen nem nevezhető igényeket ki tudná elgíteni. (Szemere Gyuláné, Bp. VIII., József krt. 37—39.)

„Tavaszi szél vizet áraszt..." — és letépi a kerti asztalról az abroszt, mert sehol sem lehet kapni abrosz-leszorítót. (Dr. Rácz Elemérné, Bp. XII., Pagony u. 7.)

Mostanában nagyon sok szürke szőnyeget hoz forgalomba kereskedelmünk, mi is vettünk belőle intézményünk részére egy nagyobb tételt. De hiába próbálok hozzá szürke szőnyegszegőt vásárolni, minden boltban úgy néznek rám, mintha a göncölszekér kerekéhez kértem volna küllőt, vagy repülő csészealjhoz csészét. (Csikós László, Gödöllő.)

„Mondja marha, mért oly bús?" Erre régen az a válasz illett: „Olcsóbb a hal, mint a hús!" Manapság viszont ez a helyes válasz: „Mert eltűnt a marhasó!" De vajon hova tűnhetett? (Sipos Lajos, Általános Fogyasztási Szövetkezet, Kiskunfélegyháza.)

Nagyon szépek az új típusú P 10-es Pannónia motorkerékpárok! Én is vettem belőle egyet, de bár kettőt vettem volna! Akkor a másodikból pótolgatni tudnám az elsőben elromló alkatrészeket. Mert így külön pótalkatrészt hiába keresek, sehol sem kapok! (Parillák János, Bp. IV., Temesvári u. 11.)

ÜZENET:

Hárommilliméteres bowdent keresők látogassanak el a XIII., Dráva u. 13—14 alatti telepünkre, ott ki tudjuk igényeiket elégíteni! (Ferroglobus, Sodronykötél Osztály.)

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

OLIMPIAI ELŐKÉSZÜLET

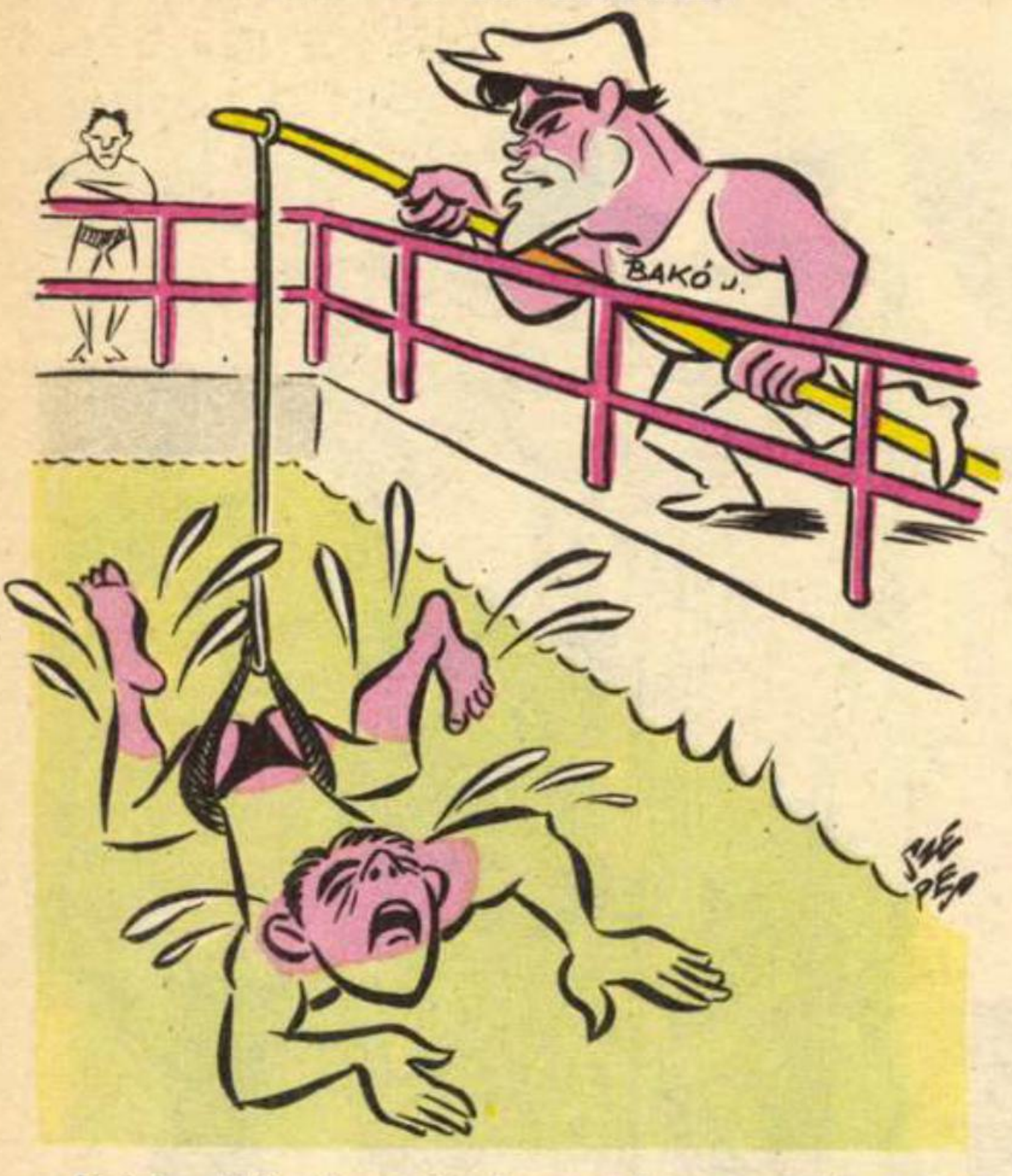

Bakó edző: Arra törekszem, hogy senki se fulladjon vízbe Mexikóban ...

ENERGIA-KIHASZNÁLÁS

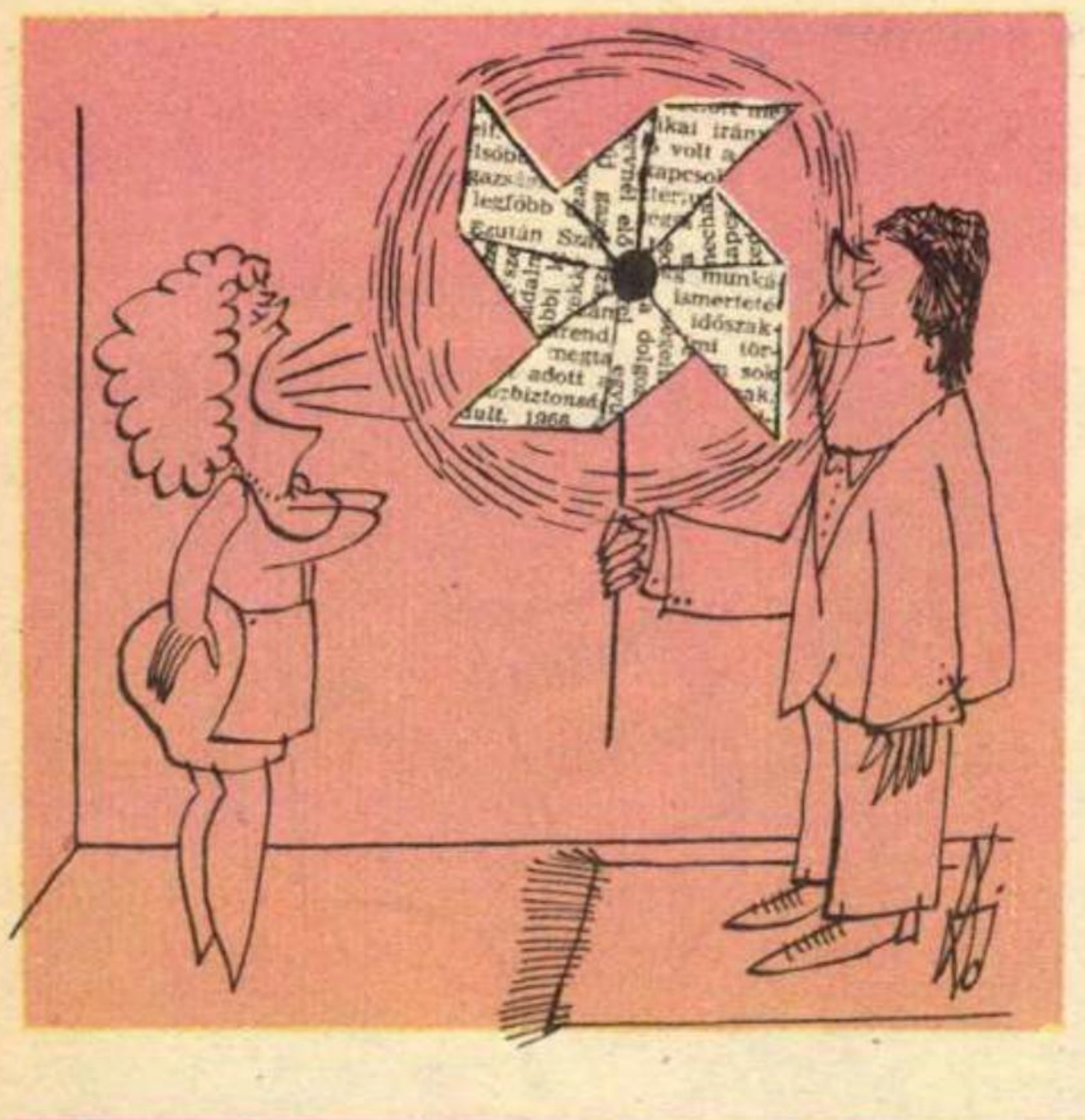

AMERIKÁBAN

Endrődi István rajza

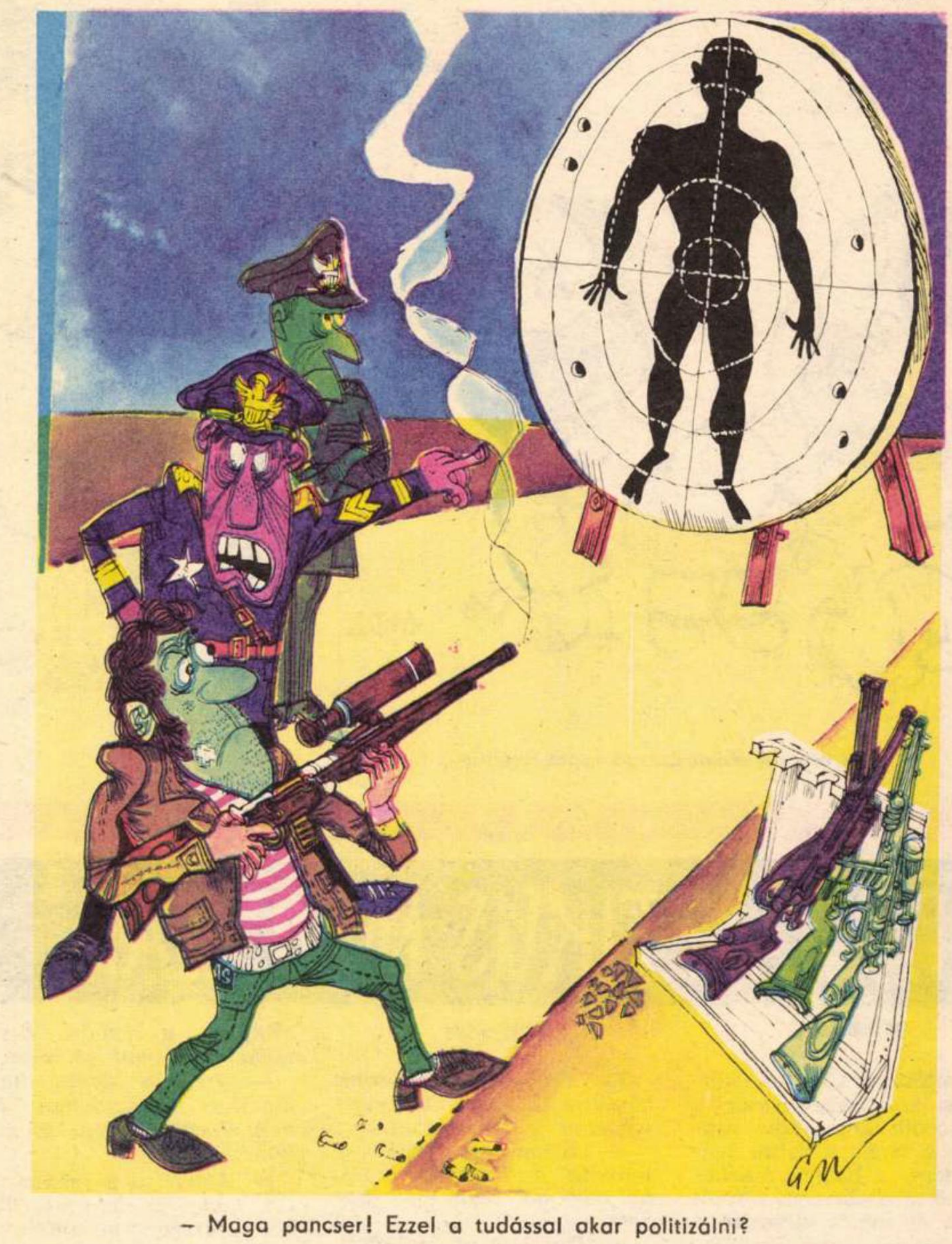

– Maga pancser! Ezzel a tudással akar politizálni?

SZTRIPTÍZ-HÁZI HASZNÁLATRA

A hamburgi „Spiegel" című lapban olvastam, hogy megjelent New Yorkban Libby Jones neves vetkőzőművésznő hézagpótló könyve a sztriptízről, amelyben tanácsokat ad a háziasszonyoknak, hogyan produkálják magukat odahaza ebben a művészeti ágban.

A szerzőnő óva inti a feleségeket attól, hogy akkor rendezzenek sztriptízt, ha a férj rosszkedvű. Alkalmas időpont viszont, ha a ház ura fáradtan, de jókedvűen tér haza a termelőmunkából. Mielőtt hazajönne, rakjuk tele a lakást virágokkal, kis textilállatokkal és legyen kéznél néhány színes léggömb is. Ez nagyon fontos.

Namármost.

Ha a férj hazaérkezett, a feleség ültesse le, adjon neki cigarettát, innivalót, tegyen fel egy jó lemezt, csináljon hangulatvilágítást, aztán kezdődhet a mutatvány.

Libby Jones ebben a fontos szakkönyvben nem foglalkozik külön a férjekkel, ezért néhány tanáccsal ki kell egészítenem. A férjnek nem illik ilyenkor azt mondani: „Mi lesz vacsorára? Majd meghalok az éhségtől ...", mert ezzel megtöri a produkció hangulatát és elárulja magát, hogy többre értékeli a gyomrát a művészetnél. De ha nagyon éhes, rágcsigálja el az egyik textilállat, mondjuk a textilkacsa combját és utána, desszertként, hámozzon meg egy gusztusos luftballont.

A sztriptíz első fázisa: a feleség leveszi a ruháját, de mielőtt teljesen levetné, elfordul és a bal válla felett mosolyogva, felhúzott szemöldökkel visszanéz. Aztán a levetett ruhát gyengéden a szívéhez szorítja, de csak egy pillanatra, mintha búcsút venne tőle.

Sok férj ilyenkor morogni kezdene, hogy mi ez a cirkusz, pedig a morgás nem az ő dolga. A szerzőnő szerint az asszony morogjon vetkőzés közben, mint egy tigris, vagy turbékoljon, mint egy galamb. Ezzel kapcsolatban eszembe jutott: nagyon kedves lenne, ha a férj időnként vakkantana néhányat, de aztán rájöttem: minek? Úgyis hiába ugatna.

Következik a harisnya levétele. Ez eléggé komplikált dolog. A feleség a földre ül, lábát mereven a magasba emeli, de úgy, hogy a térde az állához érjen, aztán kecsesen, csak az ujja hegyével, szép lassan, komótosan, a zene ritmusára, lehúzza a harisnyát.

Ehhez hozzáteszem: ilyenkor az asszonyoknak nem szabad arra gondolniuk, hogy a fene egye meg, ma vettem fel másodszor a harisnyát és máris tönkrement ... Nem, ilyenkor nem szabad ilyesmire gondolni ... Nézzünk mosolyogva, álmodozva a férj szemébe.

A harisnyakötő levetésénél a következőket tanácsolja Jones kisasszony a feleségeknek: a harisnyakötőt forgassák meg néhányszor a fejük fölött, aztán huss! szenvedélyesen hajítsák el, de nagyon vigyázzanak, nehogy a férjet találják el vele, mert esetleg zokon veszi és elmegy a kedve a sztriptíztől.

Azt hiszem, az a legjobb, ha erre a néhány másodpercre a férj kimegy a szobából és azt mondja a feleségének:

— Csak dobálózz, fiam, nyugodtan, nemsokára visszajövök.

Ha visszatért, folytatódhat a produkció egészen addig, amíg az asszonyka meg nem szabadult minden cugehörtől.

S aztán?

Aztán a legtöbb férj azt mondja:

— Mi az, te már aludni mégy, szívem? Én még nézem egy kicsit a tévét ...

Mikes György

NYEREMÉNYSORSOLÁS

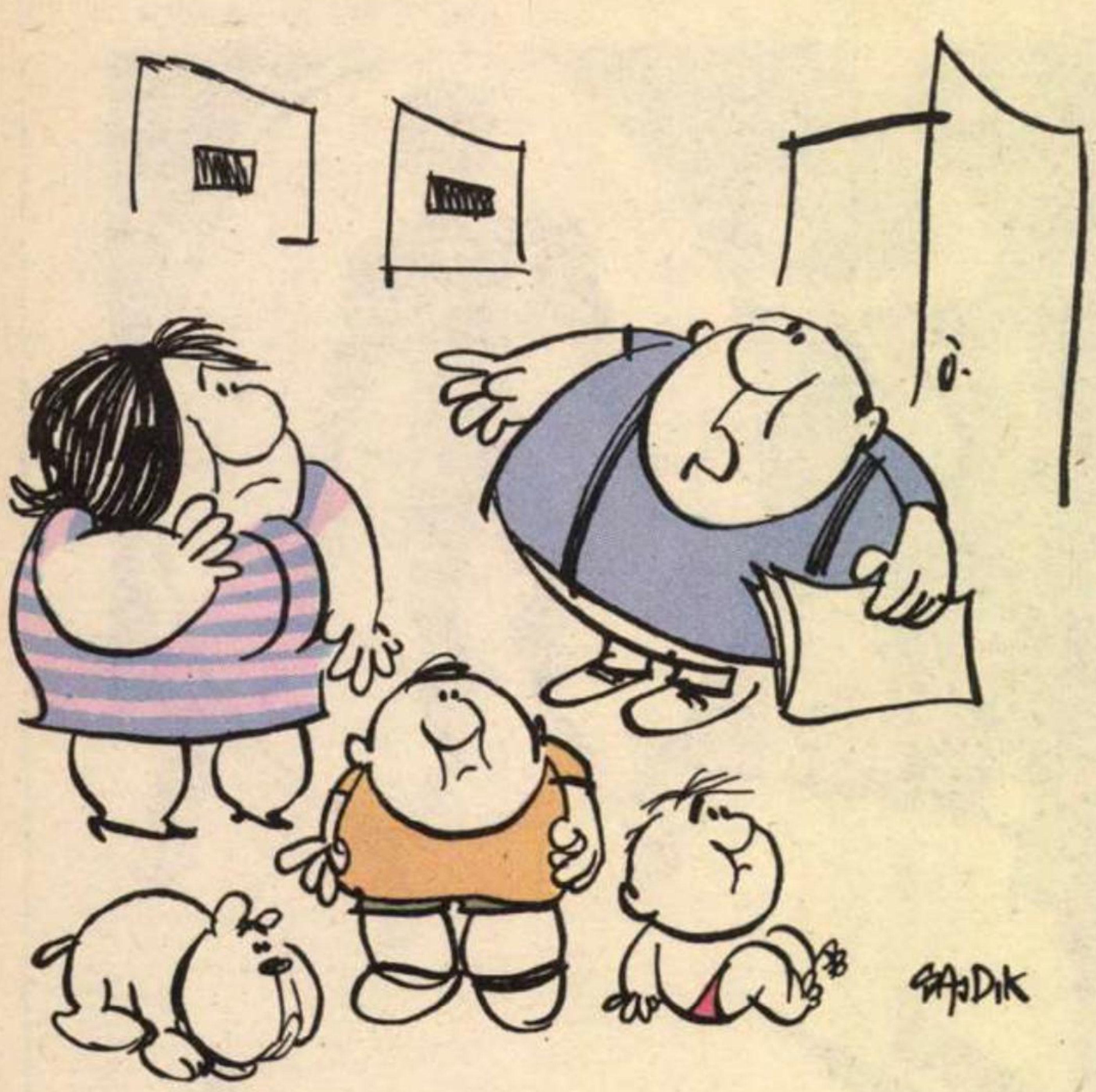

– Megint élelmiszercsomagot nyertünk!

REPREZENTATÍV SZÁLLÓBAN

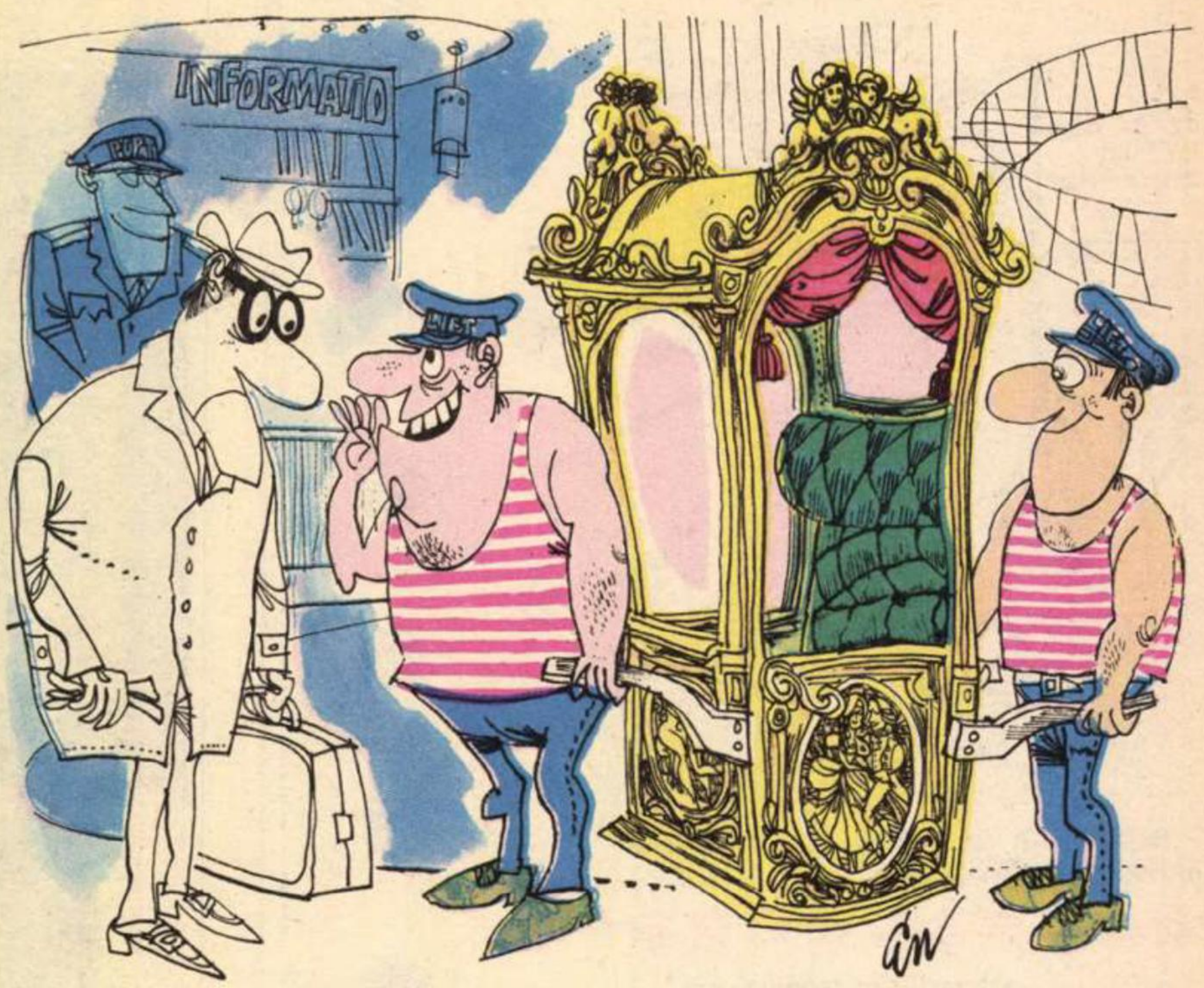

– Uram, a lift nem működik...

FANTASZTIKUS NOVELLÁK

MARKEC

Fizetésnap volt. A külvárosi kocsmában már a kilencedik korsó sört rendelte a férfi. Alkalmi ivópartnere, a jónevű markecolónő, szerelmesen simult hozzá és máris elemelte a férfi pénzzel teli borítékját:

— Bocsánat, csak egy pillanat — mondta idegesen, és máris az utcán volt. Reggel négykor a férfi már tudta, hogy hiába várja vissza hölgyismerősét. Komor gondolatokkal indult hazafelé feleségéhez. Félősen gyalogolt fel a lépcsőkön. Ajtajukban megpillantotta a pénzes borítékot. Egy fillér sem hiányzott belőle. Egy apró cédulát is talált a borítékban. A papíron düledező betűkkel ez állt:

„Magának családja van, gyermekei. Miből élt volna most egy hónapig? A markecolónak is van lelke.

Sokszor üdvözli:
Zsebes Elza”

CSÖVES

Az újságíró kíváncsian bámulta Csövest, akit most vezettek fel a cellából.

— Adjon egy bagót — mondta a fiatalember —, ha nem ad, nem nyilatkozom.

— Olvastam az újságban, hogy a te galerid pimaszkodott a lányokkal, inzultálta a járókelőket, autókat tört fel. Fiatalkorú létedre te voltál a galeri vezére.

— Jesz — bólintott egykedvűen Csöves.

— Persze a szokásos eset — mondta az újságíró. — A szülők felelőssége, az otthoni környezet hatása, apád notórius, részeges, napi öt liter rum kísérővel, mi?

— Ne bántsa az öreget! Apám az Antialkoholista Egyesülés alelnöke.

— Anyád persze rosszhírű presszókba járt. Alkalmi ismeretségeket kötött. Naponta botrányok voltak odahaza. Kibírhatatlan volt a helyzeted. Tiszta gyermeki lelked nem tudta elviselni ezt a légkört. Ezért menekültél egy galeriba.

— Szüleim ideális, harmonikus házasságban élnek. Tiszta, meleg kis otthon a miénk.

— Akkor ki a felelős azért, hogy ide jutottál? Talán a társadalom, amely...

— Én vagyok egyedül a felelős, uram. Remélem, szigorú lesz hozzám a bíróság. Egyébként elég volt a szövegelésből! Kösz a bagóért — mormolta Csöves, aztán faképnél hagyta az újságírót.

FÉLTÉKENYSÉG

A férfi felindulástól remegve, sápadtan kiáltott ifjú feleségére:

— Hol voltál ma délután négy és hat között?

Az asszony nagy ibolyakék szeme ártatlan csodálkozással meredt a férfira:

— Lacikám, a barátomnál voltam. Már két éve, hogy szeretjük egymást.

A férfi vadul megragadta a nő karját, úgy, hogy az felszisszent:

— Ez lehetetlen. Nézz a szemembe és valld be, hogy a szabónődnél voltál! Vagy pedig esküdj meg, hogy csakugyan a Lacinál jártál!

— Esküszöm, hogy igazat mondok! Délután négytől hatig a Lacinál jártam.

A férfi megkönnyebbülten felsóhajtott:

— Köszönöm, drágám. Megnyugtattál. Úgy féltem, hogy megint ezer forintot fizethetek egy vacak rongyért.

Galambos Szilveszter

HÉTVÉGE

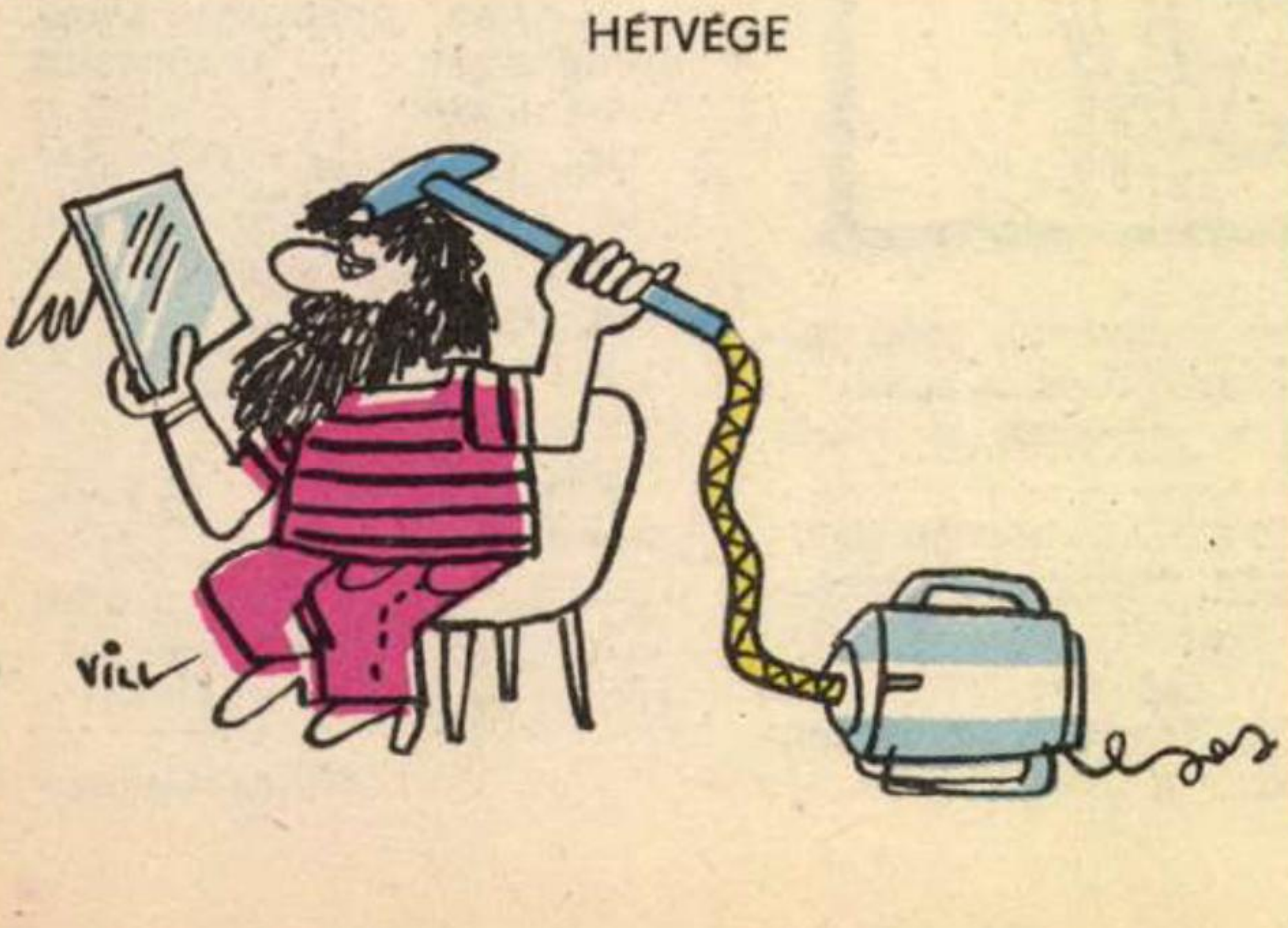

FELKÉSZÜLÉS AZ OLIMPIÁRA

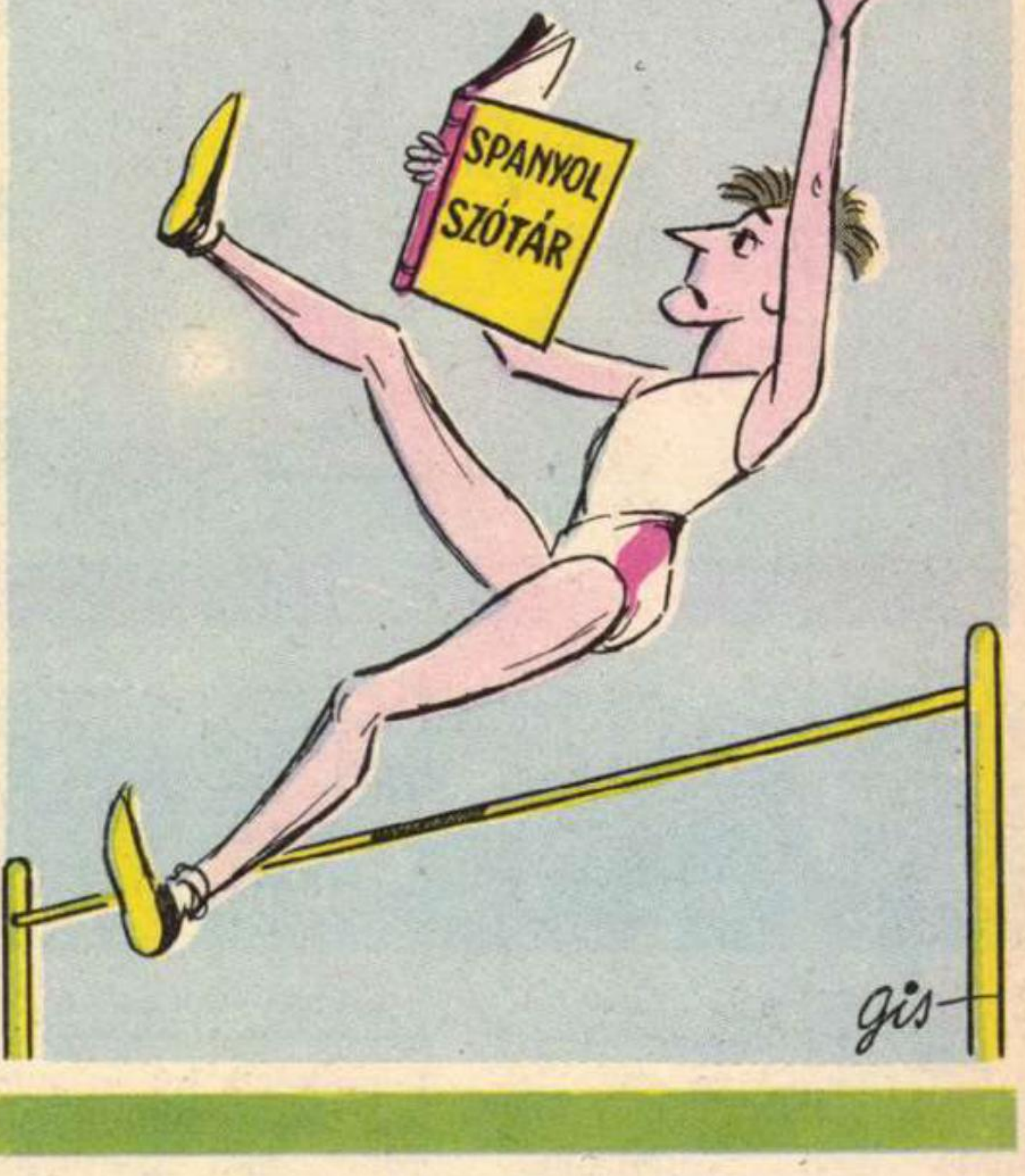

ELŐRETÖRT AZ ÚJNÁCI PÁRT

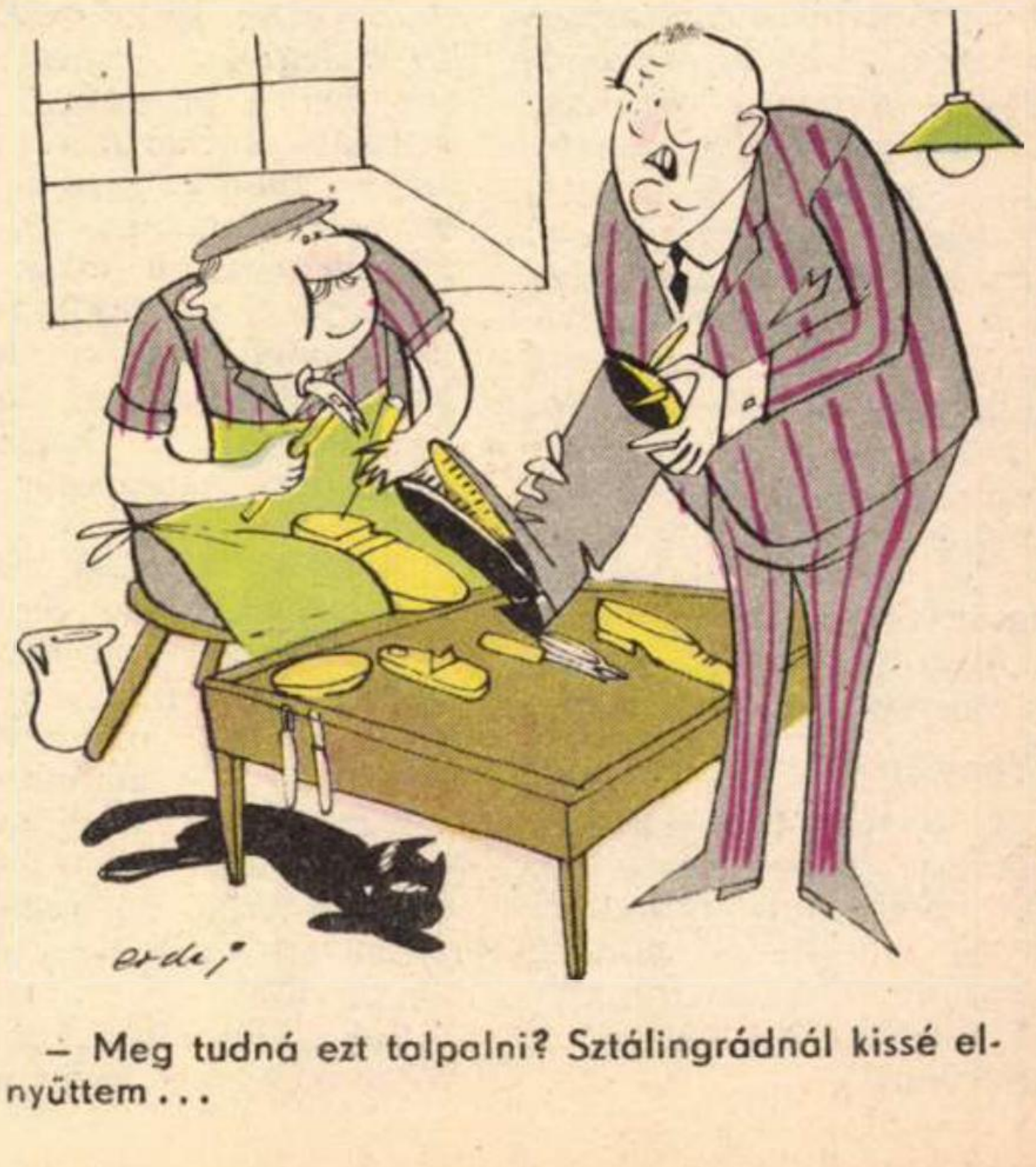

– Meg tudná ezt talpalni? Sztálingrádnál kissé elnyüttem...

BIZONYTALANSÁG

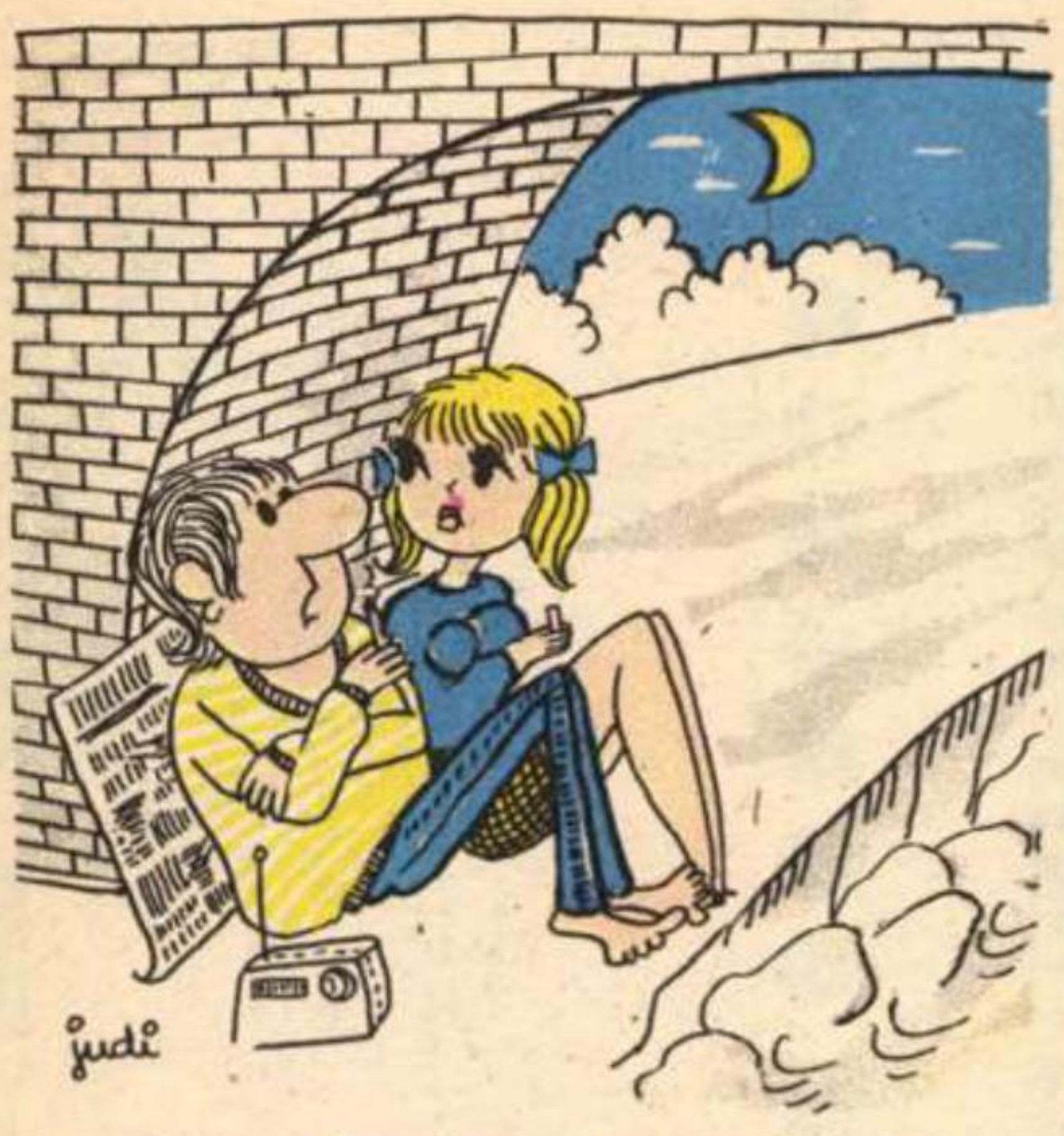

– Biztos, hogy nem anyagi érdekből akarsz a feleségem lenni?

● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

FINNYÁS OROSZLÁN

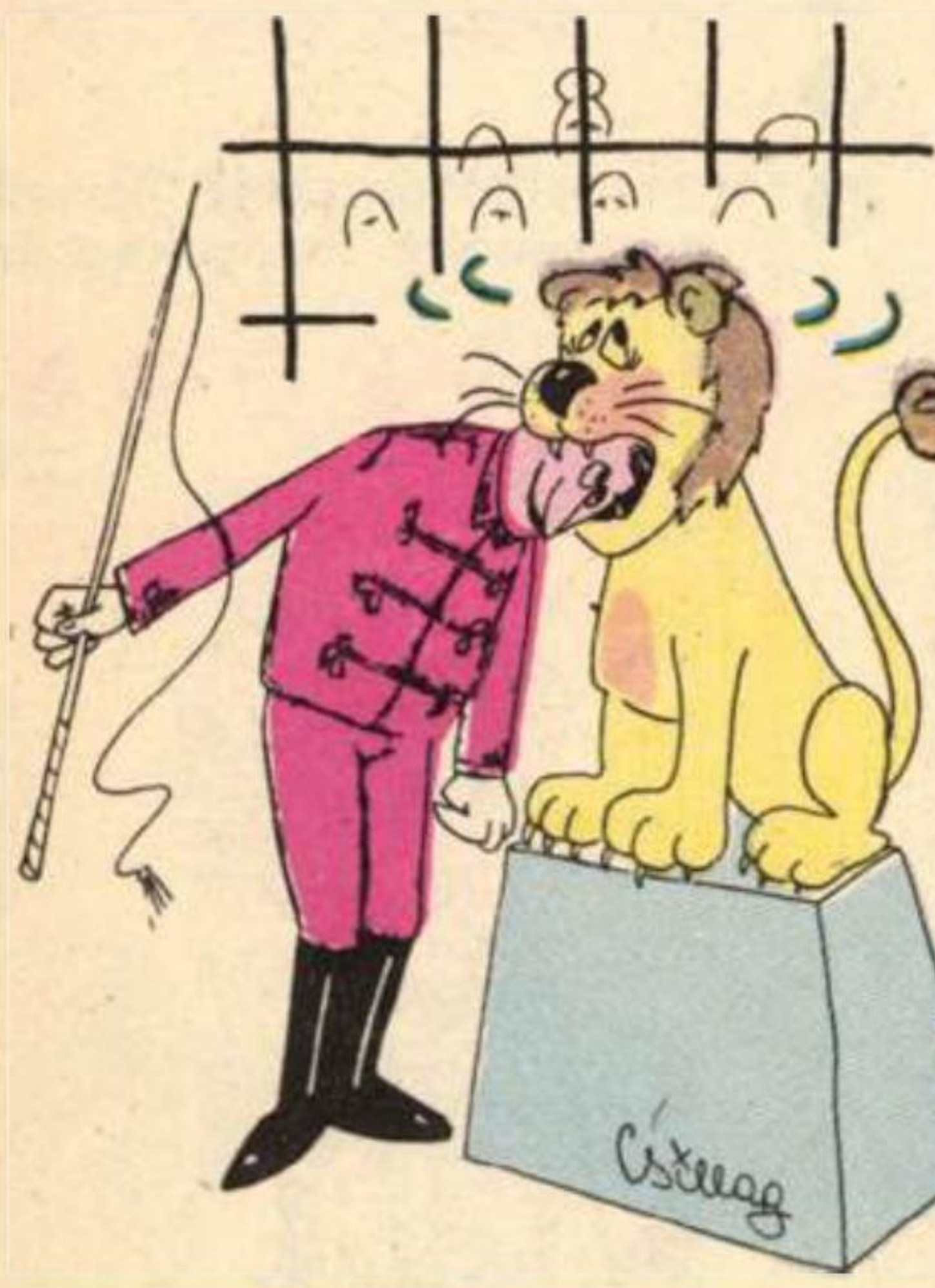

– Pfuj, ez már megint hagymát evett!

AZ IDŐHÚZÁS TETEJE

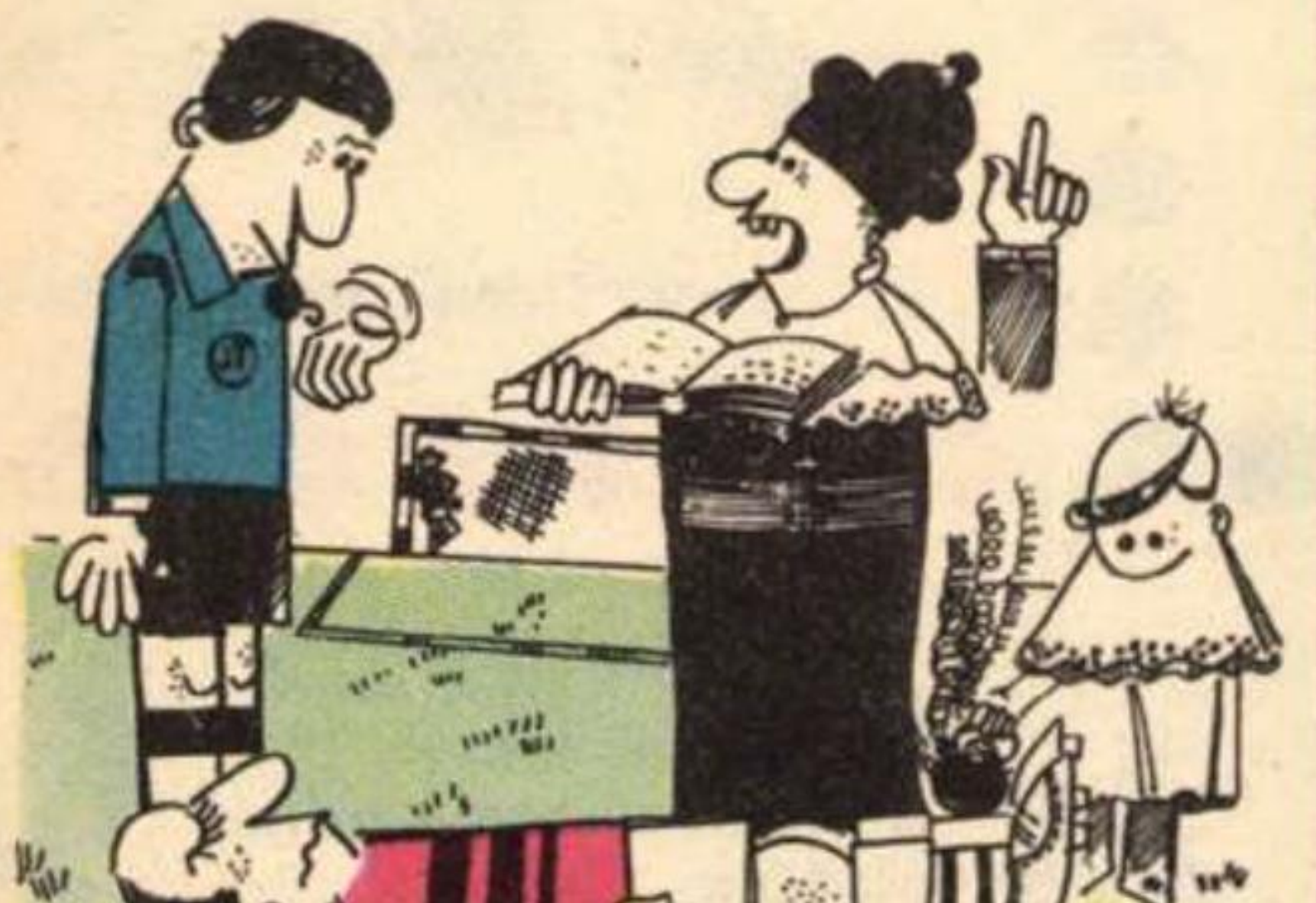

A NŐK PÉLDÁJÁRA

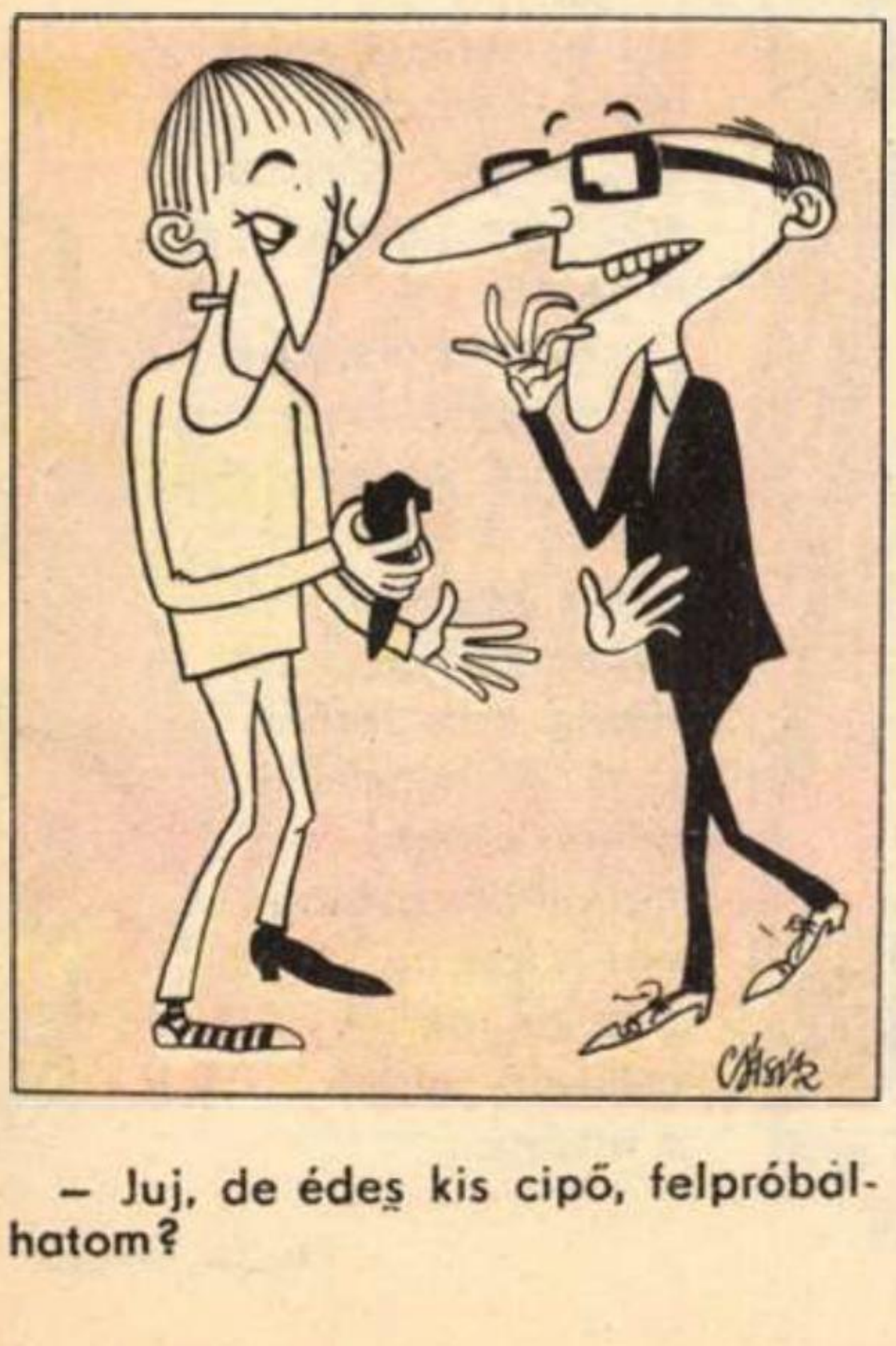

– Juj, de édes kis cipő, felpróbálhatom?

TENGERÉSZGYALOGSÁG

Vasvári Anna rajza

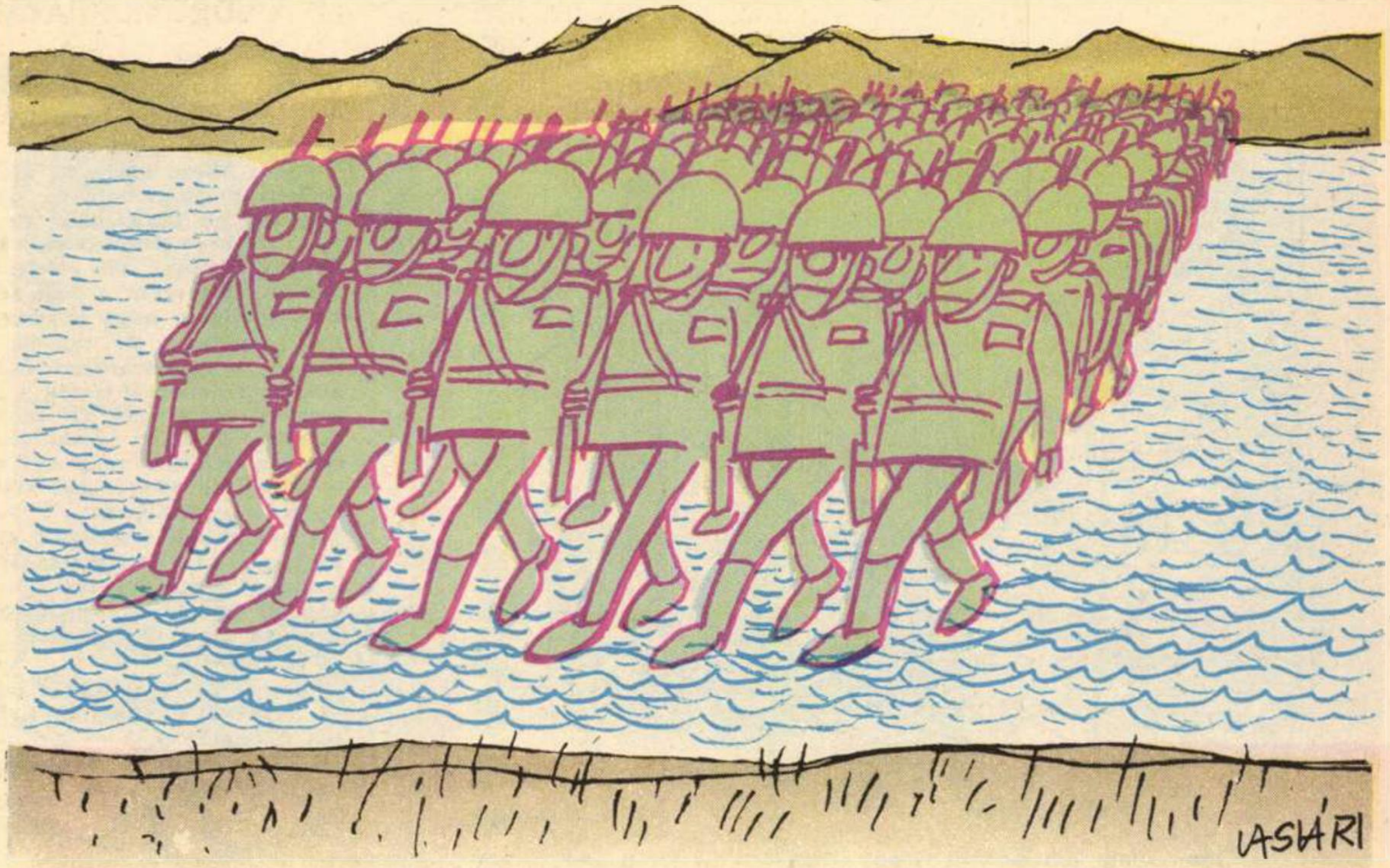

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

ÜDÜLŐHELY – VÍZ NÉLKÜL

1959-ben alakult meg Balatonakarattyán az ingatlantulajdonosok jelentős pénzügyi hozzájárulásával a Törpevízmű Társulat.

Az ingatlanok gazdái hat éven át boldogan fizették a rájuk eső 1600—4800 forintos hozzájárulást részletekben, ám három év óta a község központjában, a dombtetőn, az Árpád utcában — az illetékesek állandó ígéretei ellenére — nemcsak nyáron, de kora tavasztól késő őszig is rendkívül súlyos a vízhiány.

Hiába fekszik rá az ember teljes testsúlyával a nyomókarra, a kút legfeljebb csak szortyog, de víz nem jön belőle. Üdülőhely ivóvíz nélkül! Az jár jól, aki álmatlanságban szenved, éjjel, vagy kora hajnalban kisettenkedik a kúthoz, ilyenkor van esélye, hogy ha lassan is, de tele csurog a vödörje.

Vicces dolog nappal megfigyelni az egyik meddő kúttól a másikig üres vödrökkel csámborgó bel- és külföldi szomjazókat!

„Vigasztalásul” szolgáljon, hogy nem sokkal kedvezőbb a helyzet a közvilágítás, az élelmiszer ellátás, a járdák állapota terén sem!

Egy állandó akaratytyai nyaraló:

Kiss Lászlóné
Bp., VI., Rudas L. u. 91.

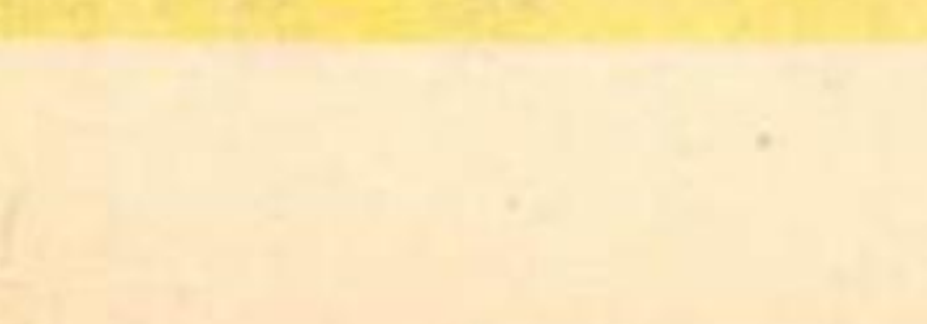

KITELEPÍTIK A LEVEGŐT SZENNYEZŐ VÁLLALATOKAT

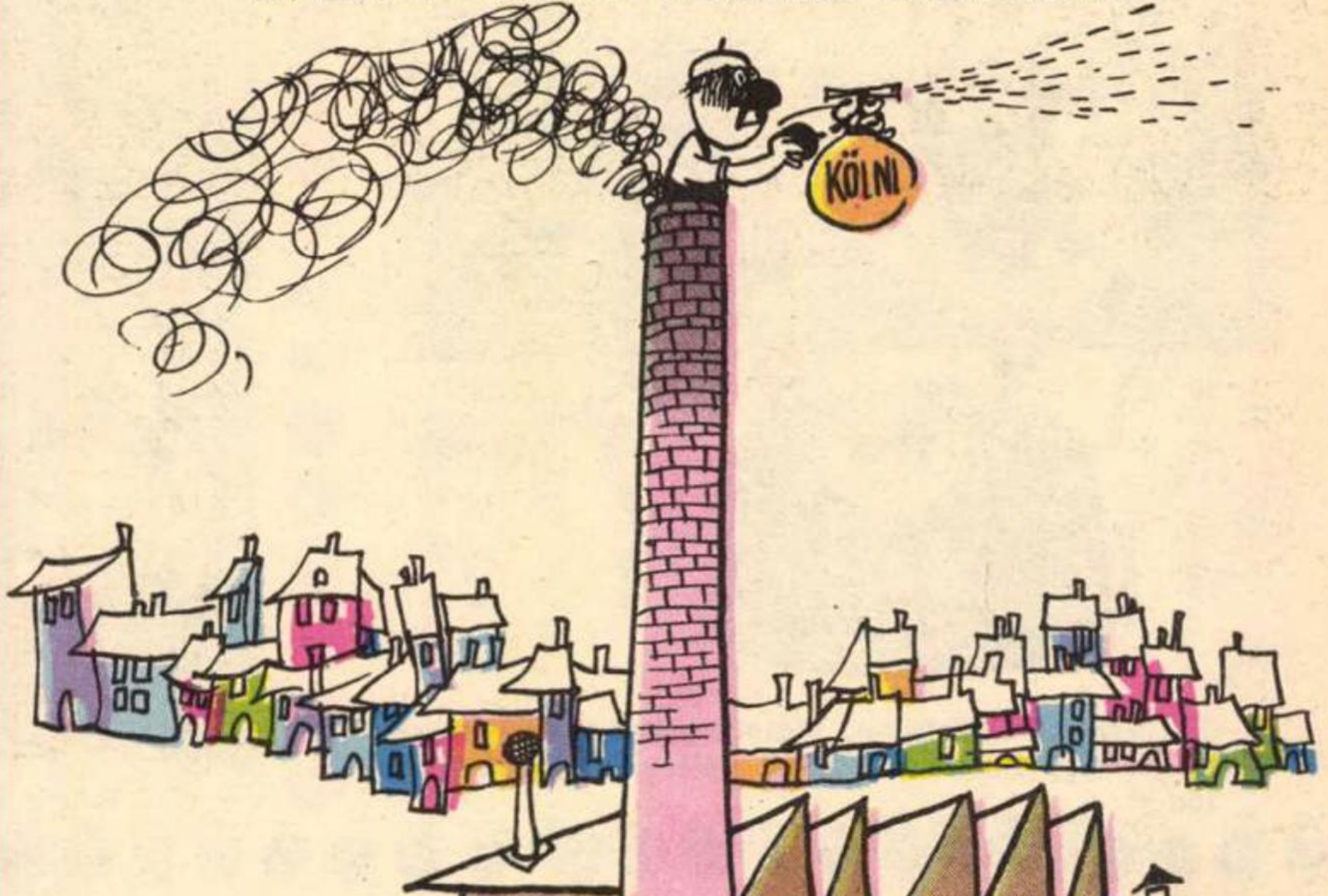

Megelőző eljárás

HANGTOMPÍTÁS

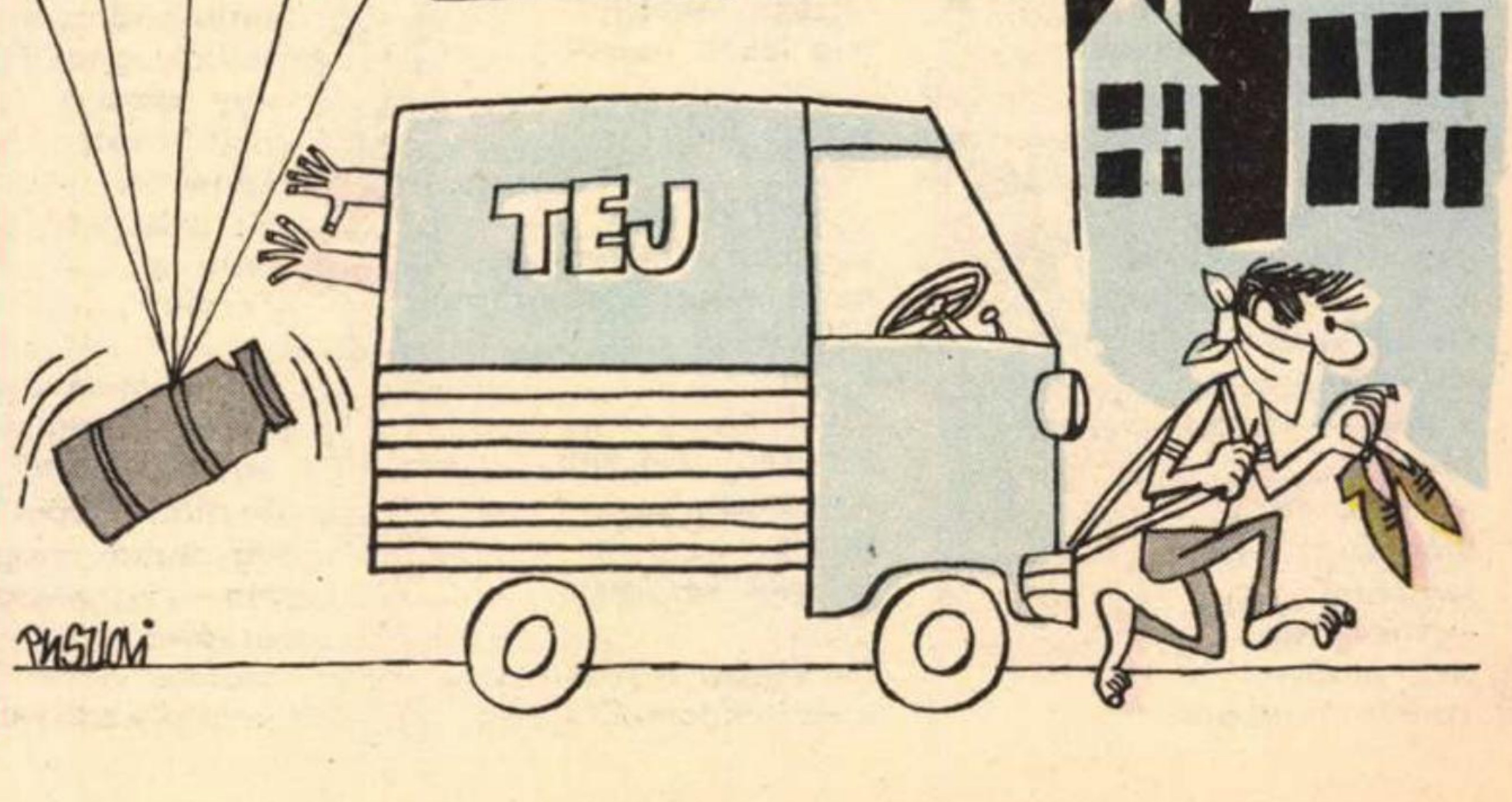

ELÉGEDETTSÉG

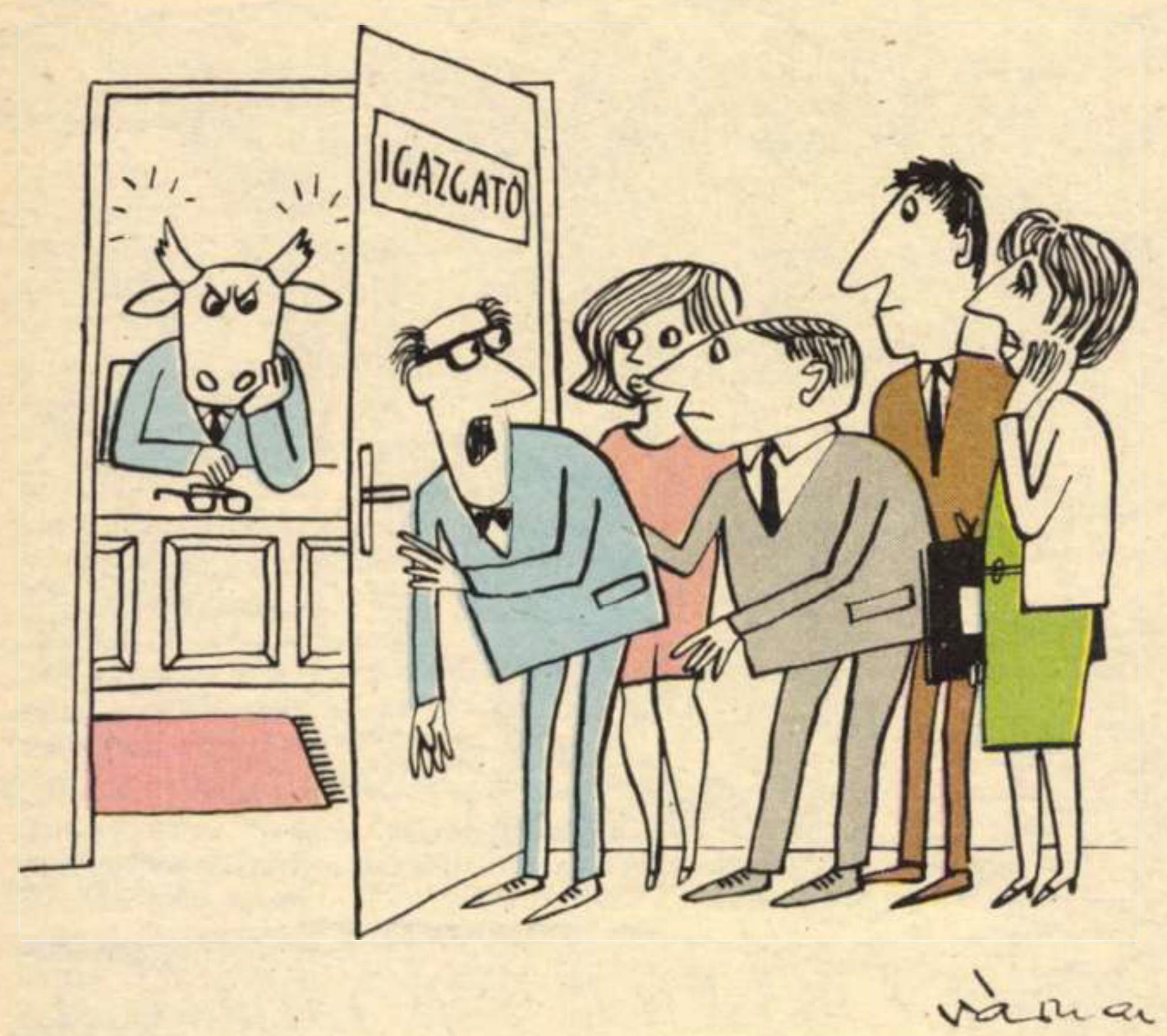

– Éppen ideje volt már, hogy egy kicsit letörjék a szarvát!...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

POHÁRBÓL? ÜVEGBŐL? KANNÁBÓL?

Van a Lenin körút 75. szám alatt egy tejbolt, ahova mindig be szoktam térni, valahányszor felruccanok Pestre. Régebben hideg-meleg tejet, kávét vagy kakaót ihattunk itt pohárból. Újabban azonban megszűnt a bolt tejivó jellege. Ez azt jelenti, hogy nincsen már meleg ital a boltban. De tejivók vannak továbbra is, szép számmal. Csakhogy most már nem pohárból isszák a tejet, hanem üvegből. Mert ugye azt senki meg nem tilthatja, hogy ha valaki megvesz üvegben egy fél liter vagy egy liter tejet — és persze az üveg betéti díját is leszurkolja a pénztárban! —, hogy azt ott helyben el ne fogyassza?! Meg is teszik nagyon sokan. Miért nem veszik ezt tudomásul a bolt „gazdái", s miért nem adják vissza a poharakat, hogy továbbra is abból ihassunk? Üvegből talán ízletesebb, gusztusosabb?

Igaz, a bolt cégtábláján látható pufók, pucér kisfiú is üvegből iszik. És örüljön a vendég is, hogy üvegből, nem pedig tejeskannából kell innia!

Lombfalvi János
Székesfehérvár

VÁRATLAN FORDULAT

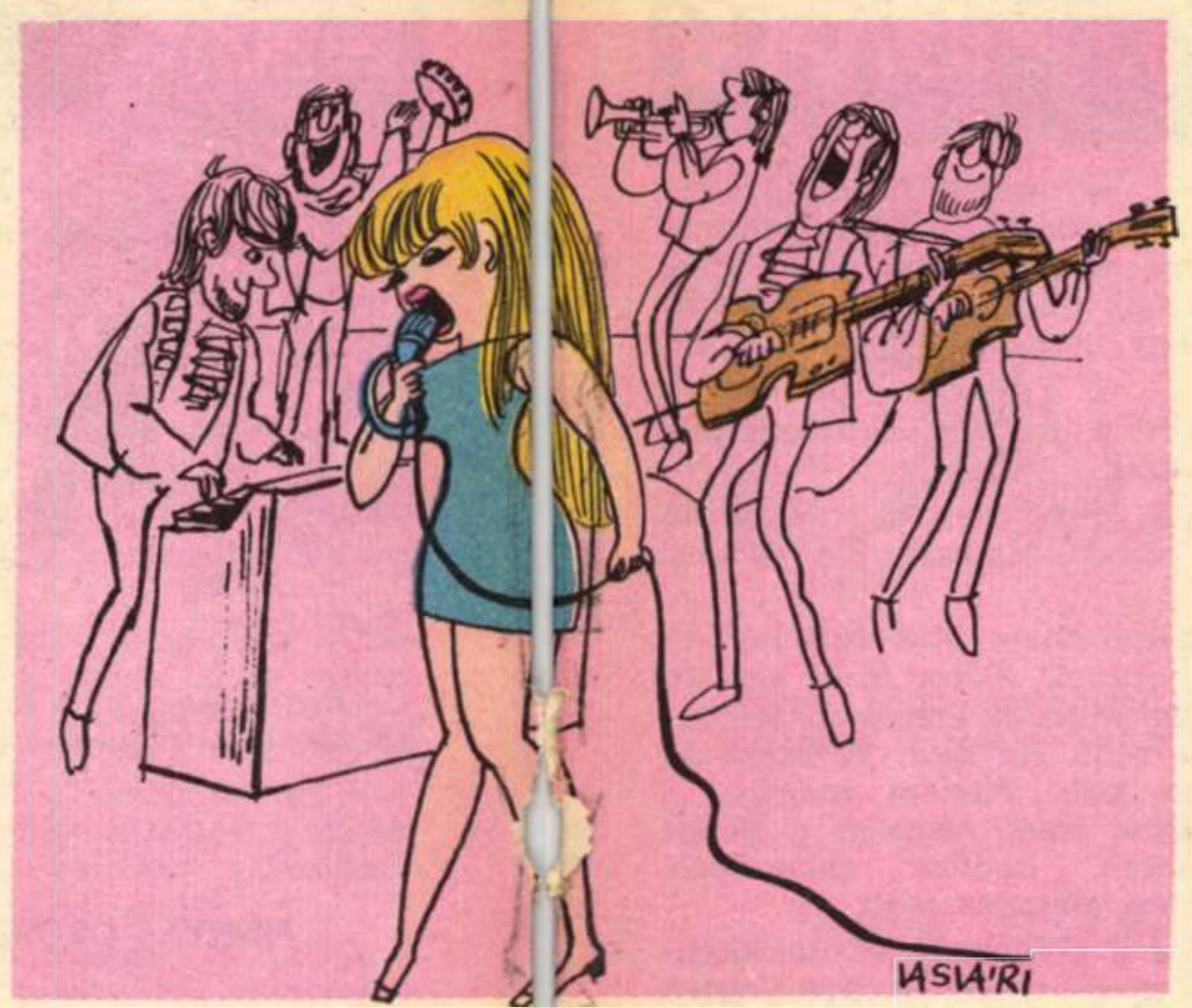

– Rákóczi út! Átszállás a tizenkilences, hetes, negyvennégyes, negyvenötös és nyolcvankilences viszonylatokra!...

ESTE AZ ÖNKISZOLGÁLÓBAN

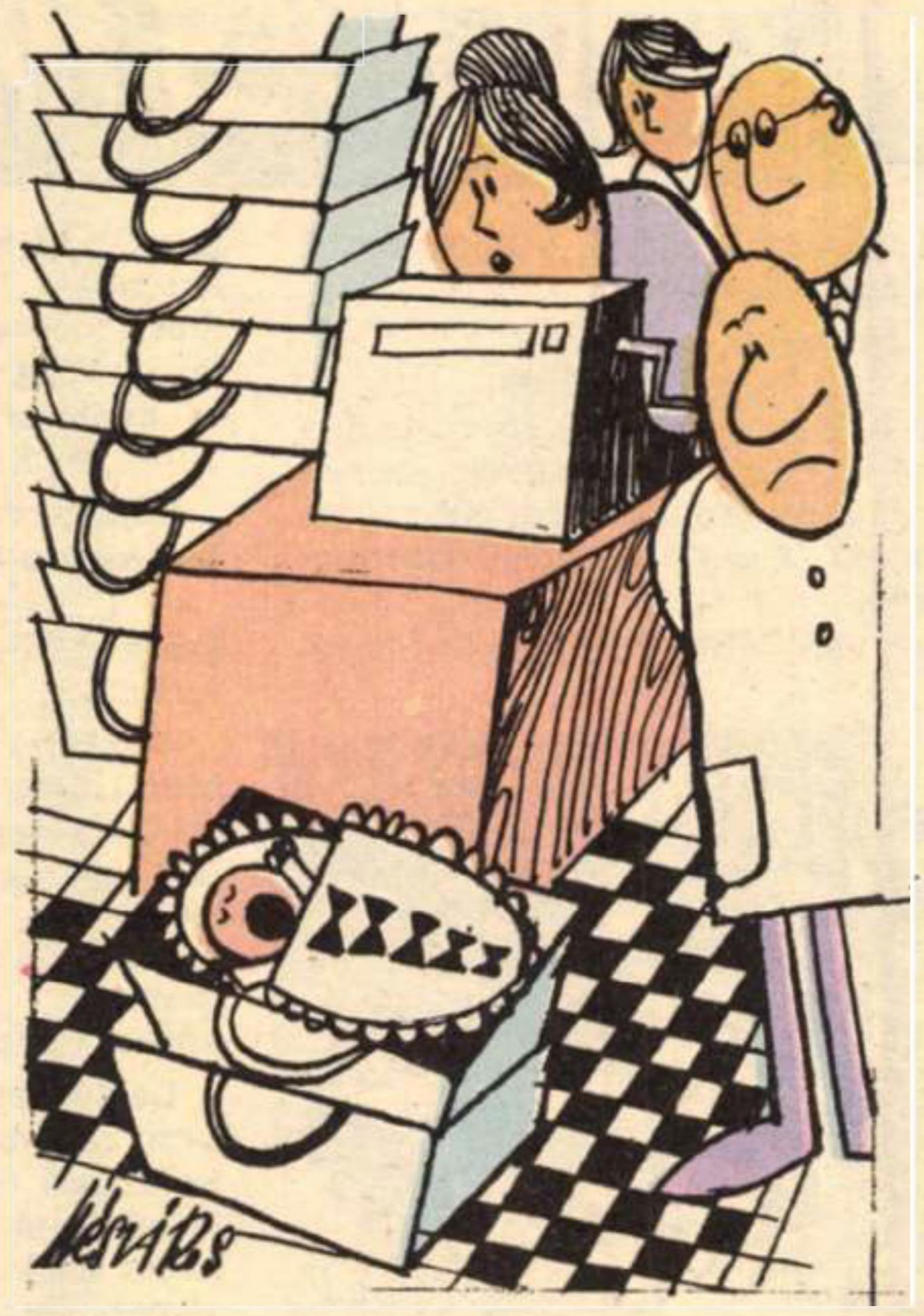

FELKÉSZÜLÉS A BÉKETÁRGYALÁSRA

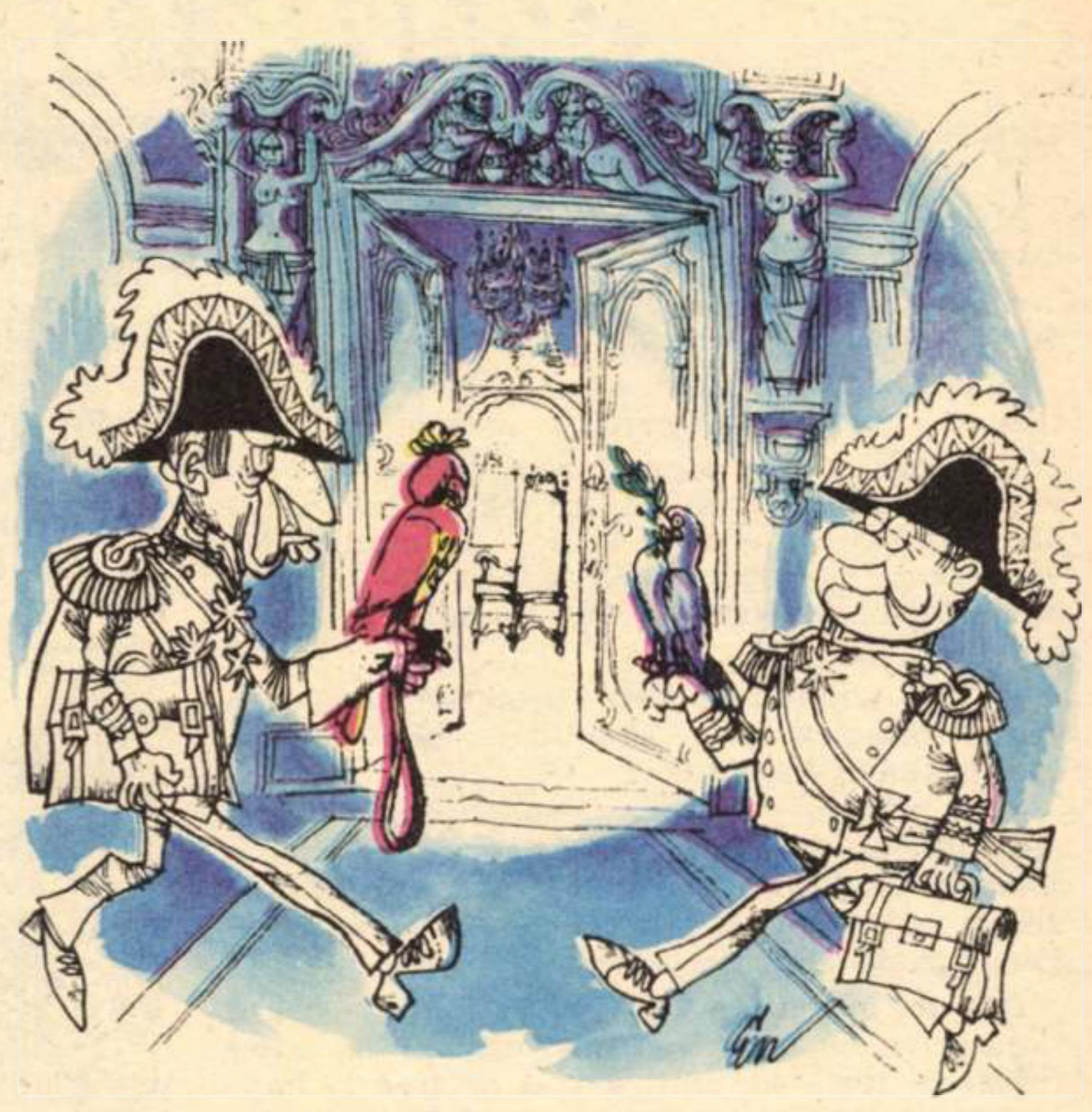

EGÉSZSÉGES VITASZELLEM

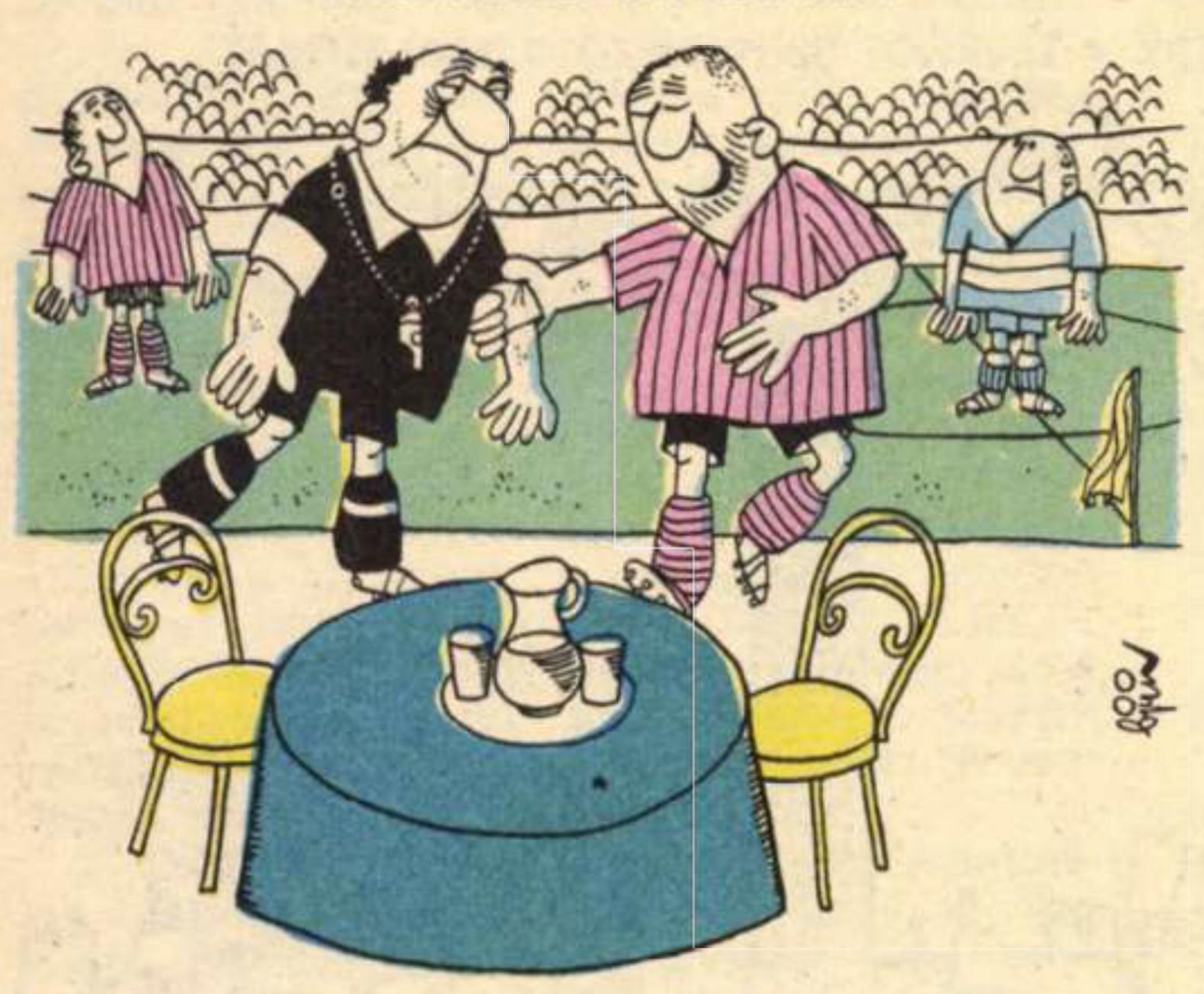

– Kérem, bíró uram, foglaljon helyet és vitassuk meg, hogy helyes volt-e az ítélete, vagy elhamarkodott.

IDŐZÍTETT SZÓNOK

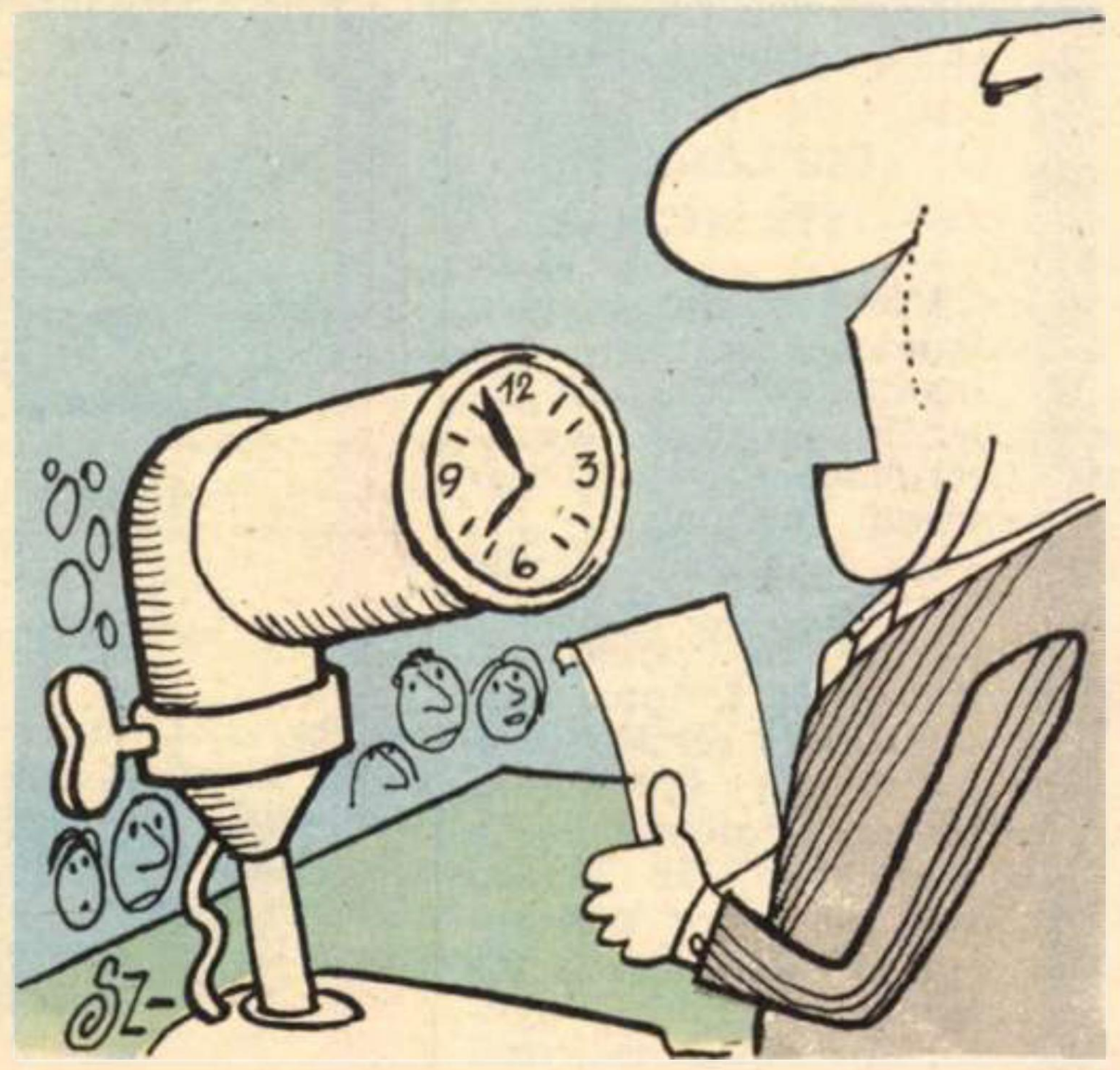

GÉPKORSZAK

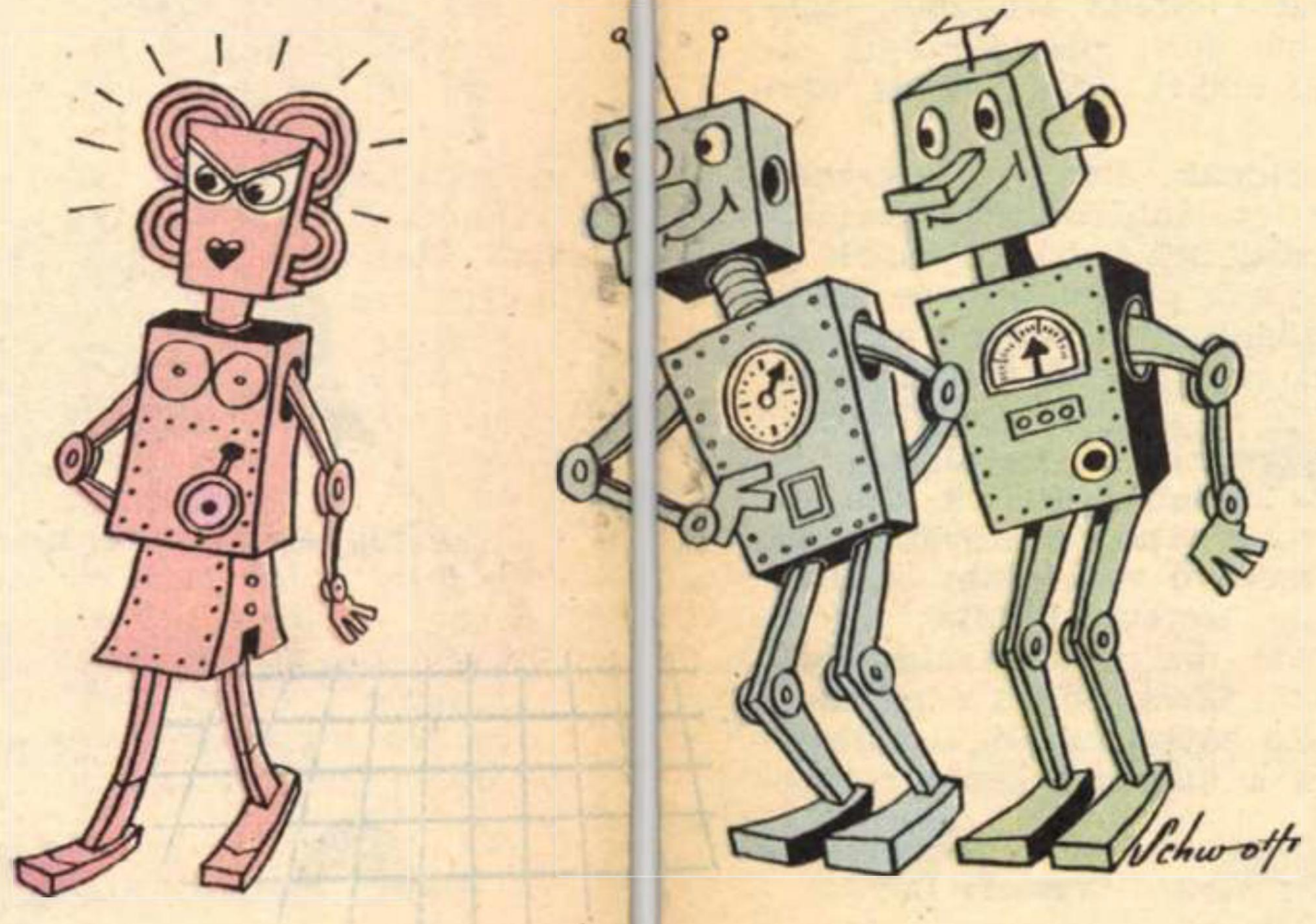

– Nézd ezeket a szemeket! Legalább ezerötszáz Watt!

CSINTALAN CSODAGYEREK

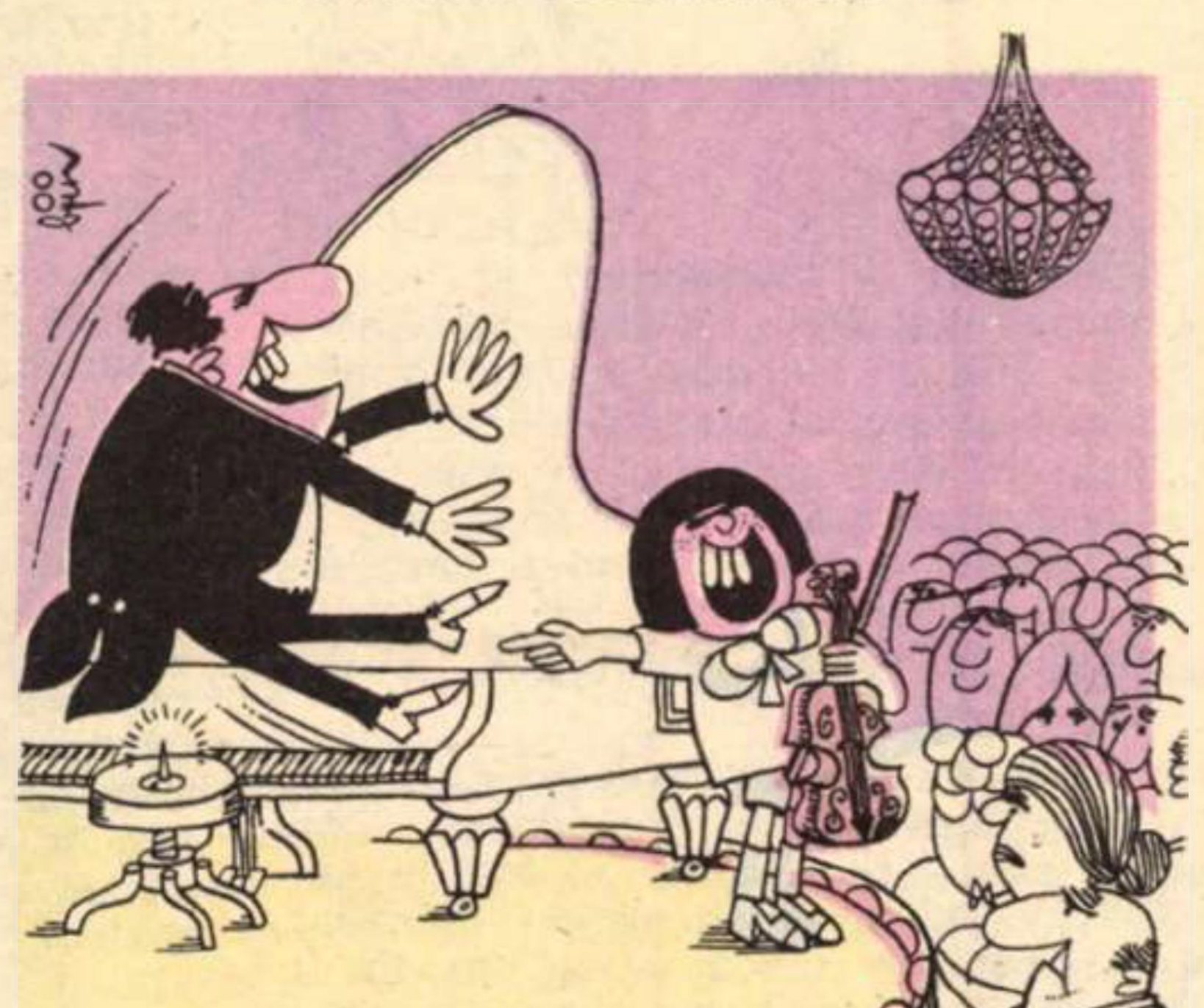

KORAI HÁZASSÁG

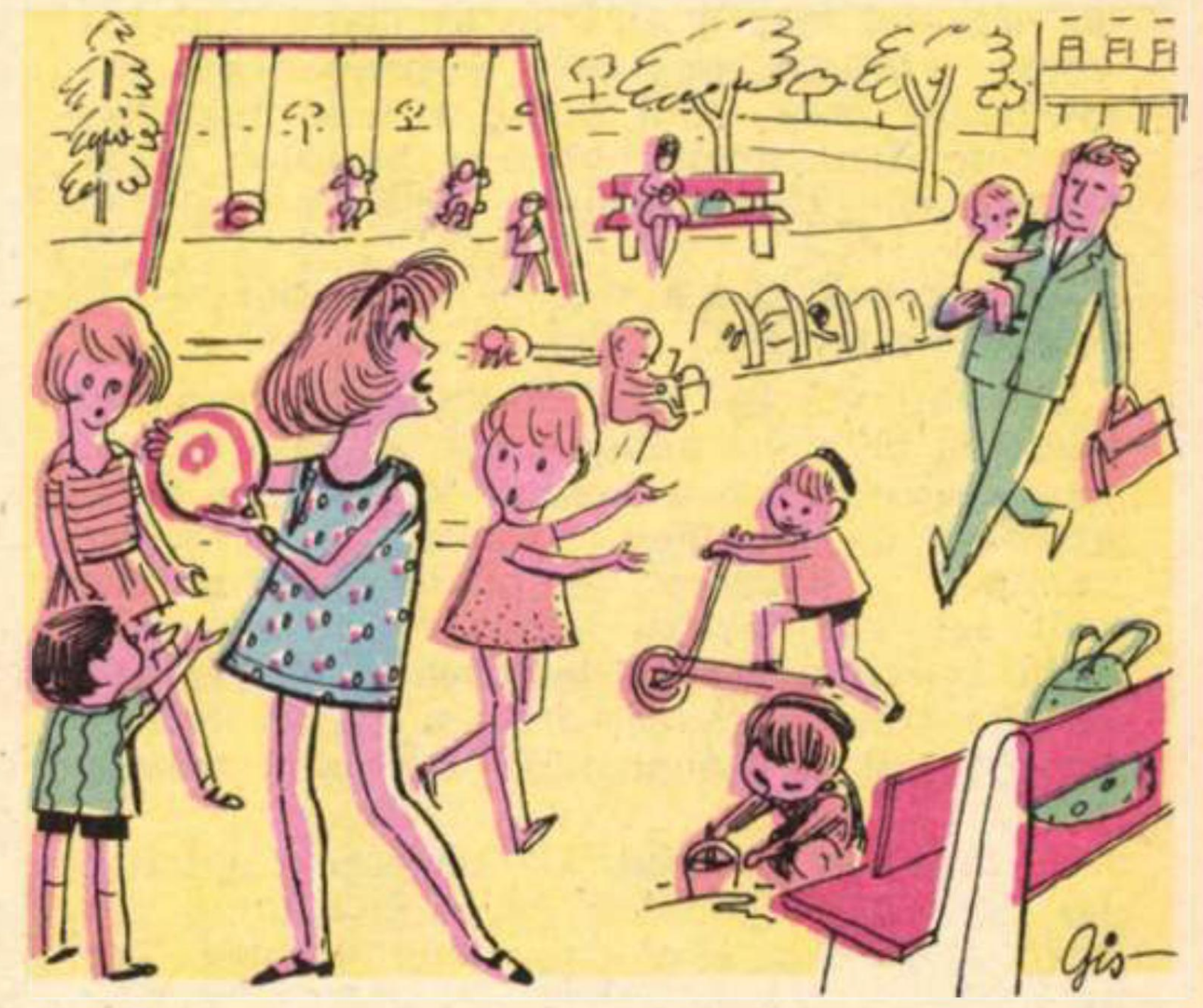

– Szia, srácok, be kell mennem! Jön a férjem a gyerekkel!

ÁLL A VÁSÁR

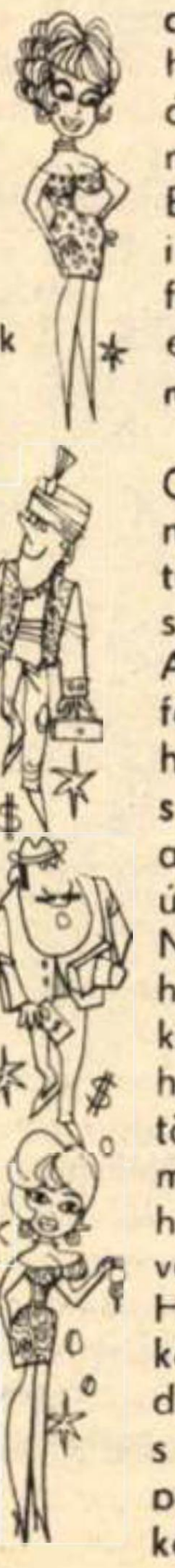

Bájos városunk
hangos
májusi majálisa
a rangos
Vásár, hol
a szerszám
ezerszám kapható,
s keleti fűszernél
kelendőbb
műszer mellett
akár toronydarut is
rendelhetsz nejednek
ékszerként
– csak úgy sportból –
ha visszamarad
néhány az
exportból.

De ha nőd
ízlése kényes,
s unja a fényes
bizsut,
divatékszert.
még szert tehetsz
számára
egyre-másra,
ami hatásra
szintén frappáns.

Ha sok otthon
a zűröd
és nehezen tűröd
a házasság
számos évét,
válassz egy tévét
neki,
mely lakásod
éke,
s a béke
forrása lehet,
míg leköti nejed
estéit,
s nem unja
nézni,
– akár ágyban is,
vágyban elmerengve –
majd műsortól fáradtan
késő éjjel
kéjjel
alszik el,
s neked nem kell
– ma is –
hamis
ürügyet keresned...

De másra is
egész halom
jó alkalom
adódik
május havában
míg javában
áll a Vásár
s a pesti esték
nyüzsgő forgalma
eléd hoz – minden festék
híján – bronzbarna
testű nőket.
Vonzza őket a
vásári fény,
meg az a tény,
hogy sok ezer
idegen
sem marad hidegen
bájuk iránt; s rájuk
mosolyoghat Fortuna
egy tunya
dollárkirály
képében,
kit sebesen
hord a
Fordja.

De ha nem akad
horogra Ford,
egy pesti lord
– alatta Opel Record –
ugyancsak megteszi.
Ha nem is vagy gyáros
e város
számos szépe
nem oly kényes
a márkára,
hogy bármily
ócska bárkára
ne ülne melléd.
Barátnők
irigy figyelmét
felkelteni, lehet
egy lerobbant Skoda is
mely csodát tehet.

Csak míg vezetsz
ne fűzz, ne főzz,
türelmes légy
s jól előzz.
A kanyarban
fékezz,
ha nem is éles,
s légy óvatos
a széles
úton is.
Ne csak a nőre gondolj,
hanem a KRESZ-re,
különösen,
ha nincs degeszre
tömve tárcád,
mert pénzed, bárcád,
heved, neved egyaránt
veszélyben gázol.
Ha nem vigyázol,
könnyen kapsz
defektet,
s mire észbekapsz,
partnered
két vállra fektet...

De ha se kocsid,
se pénzed, se kincsed
nincsen, s vagy
csak amolyan gyalogos
szegény
legény,
akkor is jogos
a reményed, hogy
regényed
szövődhet egy varázsos esten
Pesten,
hol a fagyosszentek
régen kivesztek,
s a tavaszi gólyahír
szezonja múltán
játszódik sok
szerelmi szimultán;
és mindenki számára
egyaránt orgona nyit,
– meg a BNV is
nyitja kapuit.
Ahhoz pedig
kétség sem férhet,
hogy itt mindenki
célhoz érhet,
legfeljebb gyalog, s
más áron,
mint az, aki
kocsival suhan
a Vásáron.

Vajda Gyula

PRECÍZ UTAZÓ

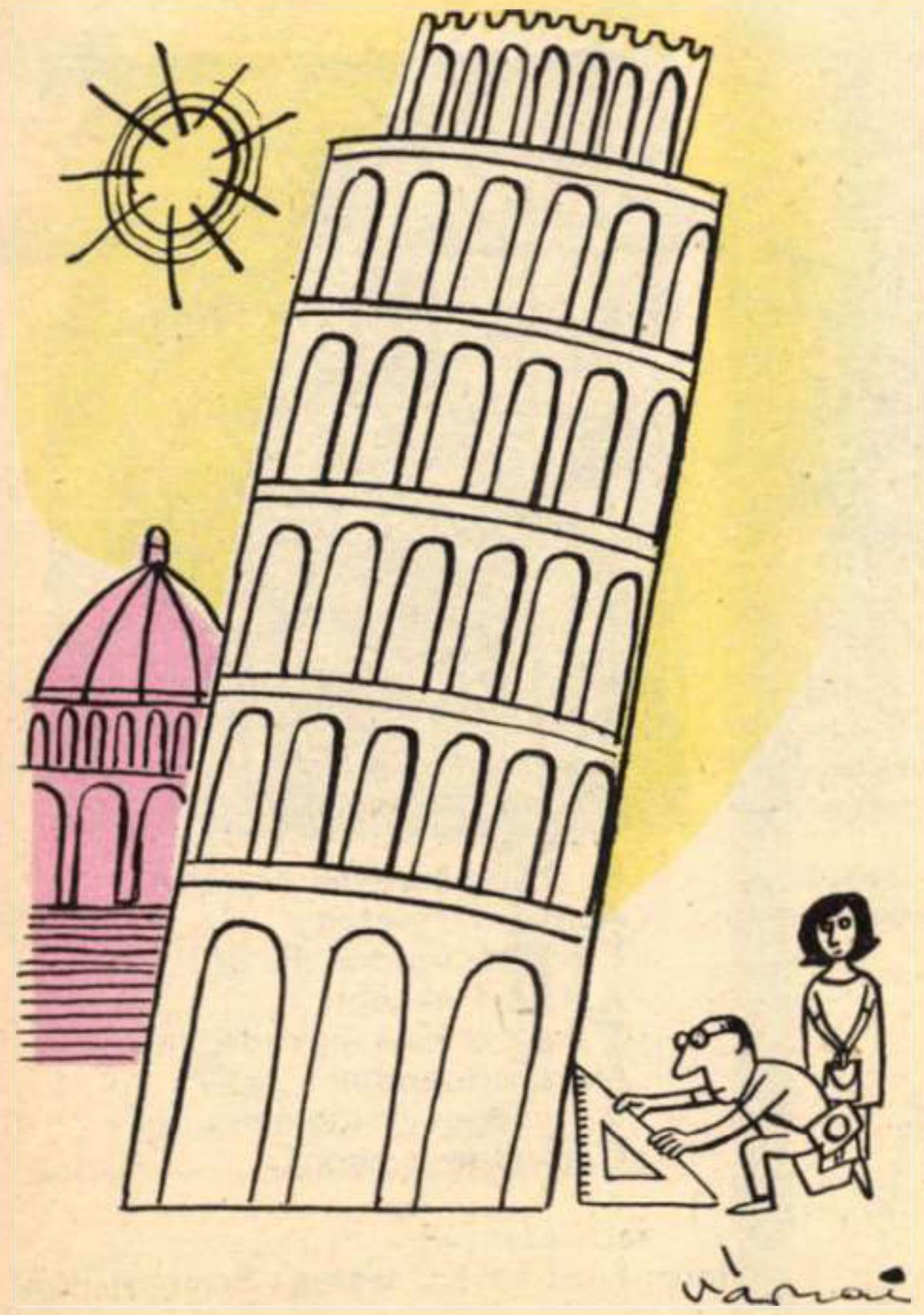

KI MIT TUD

Egyik este a Cimbalom Kávéházban arról beszélgettünk, hogy a Televízió „Ki mit tud" műsorai milyen rendkívül nagy hatással vannak az emberekre. A kulturális vetélkedő folyamán a hivatalokban, gyárakban, téeszekben egymással élesen szembenálló csoportok alakulnak ki, aszerint, hogy a dolgozók kinek szurkolnak.

— No és a zsüri? A zsüriről nincs egy szavatok se? — kérdezte Stromfai Géza, az asztaltársaság benjáminja fájdalmas hangon.

— A zsüri feladata magaslatán ül — jegyezte meg Rézmáz Kázmér —, szigorúak, de igazságosak, így aztán sikerül is talán szerencsésen elkerülniük a lincselést.

— Nem úgy értem — mondta Géza. — A zsüri hatására gondoltam. Arra, hogy ők is milyen iszonyú nagy hatással vannak az emberekre.

— Miféle hatásra gondolsz? — érdeklődtem. — Talán az esztétikai nevelőhatásra?

— Nem csak arra... De látom, most már el kell mesélnem nektek ezt a szomorú történetet.

Mi udvariasan elhallgattunk, és az ifjú Stromfai beszélni kezdett:

— Van a vállalatunknál egy rossz hírű, de jó alakú elvált asszony, bizonyos Povácsné. Én már régóta csaptam neki a szelet, ám ő mindig csak kacéran mosolygott és azt mondta: „No, no!" Rövidesen megtudtam a mértéktartó viselkedés okát. Povácsné, az ugyancsak a mi osztályunkon tevékenykedő Facsiga Ernő babája! A túlóráik forró légyottok voltak, a közös vidéki kiszállások pedig... Eh, mit részletezzem, hisz' ti is pontosan tudjátok, mitől döglik a légy. Amikor már nem bírtam tovább türtőztetni az érzelmeimet, odaálltam Povácsné elé és azt mondtam: „Maga még nem ismer engem. Legalább egyetlenegyszer hallgasson meg!" És ő úgy meghallgatott, hogy a lélegzetem is elállt tőle... „Mikor találkozhatunk megint?" — kérdeztem utána boldogan. „Sajnos, egyelőre nem találkozhatunk" — felelte. — „Ön nagyon kedves fiatalember, és őszinte átélése külön dicséretet érdemel, de ha összehasonlítom Facsiga Ernővel, mégis mellette kell döntenem. Nem cserélhetnek helyet."

— Fel a fejjel, pajti — vigasztalta Gézát Rézmáz Kázmér —, a következő „Ki mit tud"-ban majd több szerencséd lesz!

Dalmáth Ferenc

A. CSEHOV:

HOGYAN LÉPTEM TÖRVÉNYES HÁZASSÁGRA?

Mikor a puncsot elfogyasztották, szüleim összesúgtak és egyedül hagytak bennünket.

— Rajta! — suttogta apuska távozás közben. — Légy merész!

— Hát hogyan vallhatok neki szerelmet — suttogtam —, ha nem szeretem?

— Ostoba vagy, semmit sem értesz ... — E szavak után apuskám lesújtó tekintettel végigmért, és kiment a kerti lakból. A szemben levő ajtóban egy öreges kéz tűnt fel, és elkapta az asztalról a gyertyát. Ott maradtunk a sötétben.

— Nos, aminek be kell következni, azt úgysem kerülhetem el — gondoltam, köhintettem, és élénken így kezdtem:

— A körülmények kedveznek nekem, Zója Andrejevna. Végre egyedül vagyunk, még a sötétség is segítségemre van, mivel eltakarja arcom szégyenét. A szégyen abból az érzésből fakad, mely lelkemet hevíti.

De itt megálltam. Hallottam, hogy dobog Zója szíve, és hogy vacog a foga. Egész testét reszketés járta át, amit a pad rezgése is hallhatóvá és érezhetővé tett. Szegény kislány nem szeretett engem. Úgy gyűlölt, akár a kutya az ostort. Most egy orángutánra hasonlítok, de annak idején holmi szörnyetegre hasonlítottam: széles, pattanásos pofa, sörtehaj, az állandó náthától meg a szesztől az orrom duzzadt, vörös. Fürgeségemet még a medvék sem irigyelhették meg. Ami pedig a lelki tulajdonságomat illeti, arról jobb nem beszélni. Félbeszakítottam mondókámat, mert megszántam a lányt.

— Gyerünk ki a kertbe — mondottam —, itt fullasztó a levegő.

Kimentünk, és megindultunk a fasorban. Szüleim, akik ott hallgatóztak az ajtó mögött, most besurrantak a bokrok közé. Zója arcán átsuhant a holdfény. Leültünk egy padra, szemben a patakkal. A patak túlsó partján volt egy ház, abban lakott Bolnyicin írnok, Zója szerelme. Ahogy leültünk a padra, Zója le sem vette a szemét arról a házról. Szívem összeszorult a szánalomtól. De azért rákezdtem:

— Dalol a fülemile, kis feleségét mulattatja. De kit mulattassak én, a magányos ember? ... Boldogságom egyvalakitől függ. Szeretem, és ha ő nem szeret, akkor én elvesztem, meghalok ... Ez a valaki, maga. Képes lenne engem szeretni? Mi? Szeret?

— Szeretem — suttogta.

Be kell vallanom, megdermedtem ettől a szótól. Eddig azt hittem, hogy megmakacsolja magát, nemet mond, mert hisz nagyon szereti a másikat. Szörnyen reménykedtem ebben, de az ellenkezője történt. Nem volt ereje szembeszegülni a szüleivel.

— Szeretem — ismételte meg, és elpityeredett.

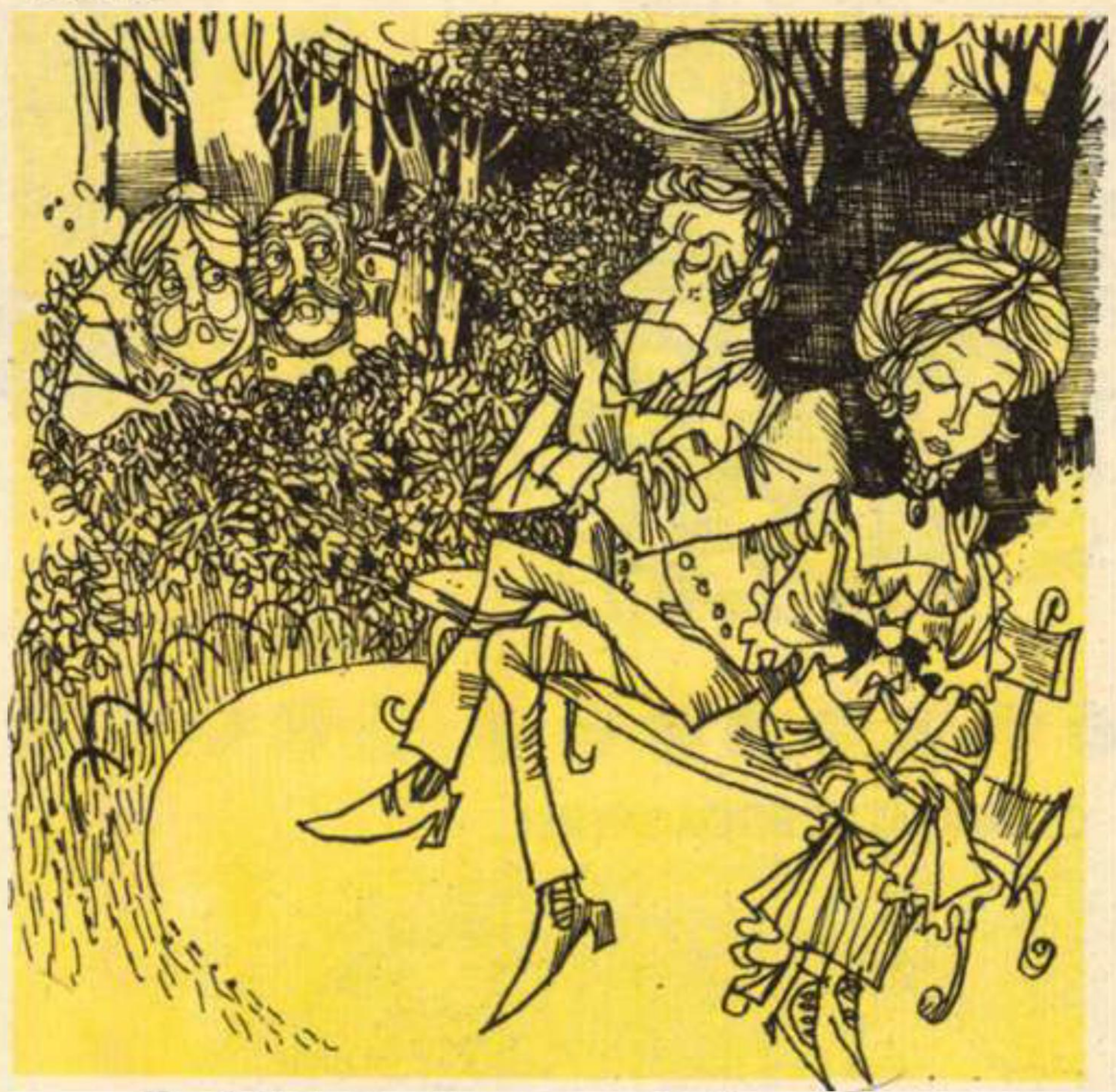

— Ez lehetetlen! — mondottam, és magam sem tudom, mit beszéltem, és egész testemben remegtem. — Hát ez lehetséges? Zója Andrejevna, galambocskám, ne higgyen nekem! Bizisten ne higgyen! Nem szeretem én magát. Legyek háromszorosan átkozott, ha szeretem! És maga sem szeret engem! Mindez hazugság csupán!

Felugrottam, és fel-alá futkostam a pad mellett.

— Nem kell! Az egész csak komédia! Erőszakkal házasítanak össze bennünket, Zója Andrejevna, a vagyon érdekében. Miféle szerelem ez? Inkább egy malomkövet kötnék a nyakamba, mint hogy magát elvegyem. Ez az igazság! Az ördögbe is, honnan veszik ezt a jogot? Mik vagyunk mi nekik? Jobbágyaik? Kutyáik? Ne házasodjunk össze, Zója Andrejevna! Pukkadjanak meg. A komiszak! Hisz így is eleget engedtünk nekik. Megyek tüstént, és megmondom, hogy nem akarom magát elvenni, és kész!

Zója arcáról eltűnt a sírás és egy szempillantás alatt száraz lett.

— Hiszen maga is mást szeret — mondotta kezét tördelve —. Maga Madmoiselle Debiert szereti.

— Úgy van — kiáltottam —, Madmoiselle Debiert! Még ha agyonütnek, akkor is őt veszem el! Szeretem, jobban, mint az életemet! Képtelen vagyok nélküle élni. Ha nem vehetem el, akkor az élet sem kell. Tüstént megyek... menjünk, és mondjuk meg ezeknek a gonoszoknak ... köszönöm, kedves galambocskám ... maga egészen megvigasztalt.

Lelkemet elöntötte a boldogság, és hálálkodtam Zójának, Zója meg nekem. És mindketten boldogan csókolgattuk egymás kezét és nemeslelkűeknek neveztük egymást. Én később is a kezét csókolgattam, de ő már a fejemet, a sörtémet. Úgy rémlik, aztán át is öleltem, ő nemkülönben, megfeledkezve az illemről. Mondhatom, hogy ez a vallomás, hogy nem szeretjük egymást, boldogabbá tett minden más szerelmi vallomásnál. Kipirulva, áradó örömmel, izgatottan mentünk a ház felé, hogy közöljük elhatározásunkat szüleinkkel. Megyünk és egymást bátorítjuk:

— Még ha megszidnak, elvernek, elkergetnek, az sem baj, de legalább boldogok leszünk! — Belépünk a házba, szüleink ott állnak az ajtónál és várnak. Ránk pillantanak, és látják arcunkon a boldogságot, mire intenek az inasnak. Az inas hozza is a pezsgőt. Tiltakozom, hadonászok, Zója sír és sikoltoz. Zaj, botrány kerekedett, a pezsgőre nem is került sor, de minket azért mégis összeházasítottak. Ma üljük ezüstlakodalmunkat. Huszonöt évet éltünk le együtt. Eleinte szörnyű volt, sokat bánkódtam, és bánatomban szeretni kezdtem Zóját. Bánatunkból gyerekek születtek. Azután csak valahogy megvoltunk. Most, ebben a pillanatban Zójácska itt áll a hátam mögött, a vállamra teszi a kezét és a kopasz fejemet csókolgatja.

(Fordította: **Wessely László**)

séta a pesti parkokban

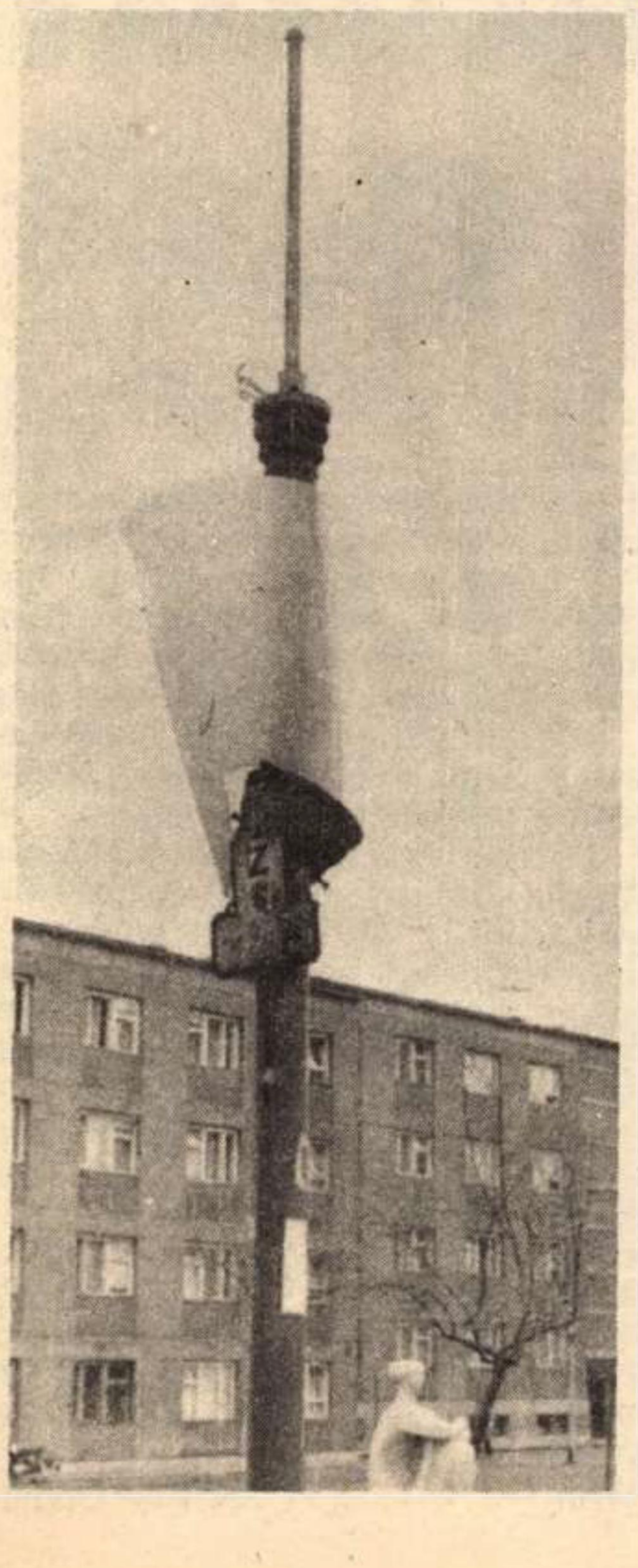

Ugyan miféle figura,
Ki – miféle ember kegyed,
Aki eme lámpabura
Üvegébe vetett követ?
Bizonyára olyan egyed,
Kit a társadalom kivet.

Vagy olyan vagy, ki e térre vetődött.
Mint a levert lámpaburád: ütődött.

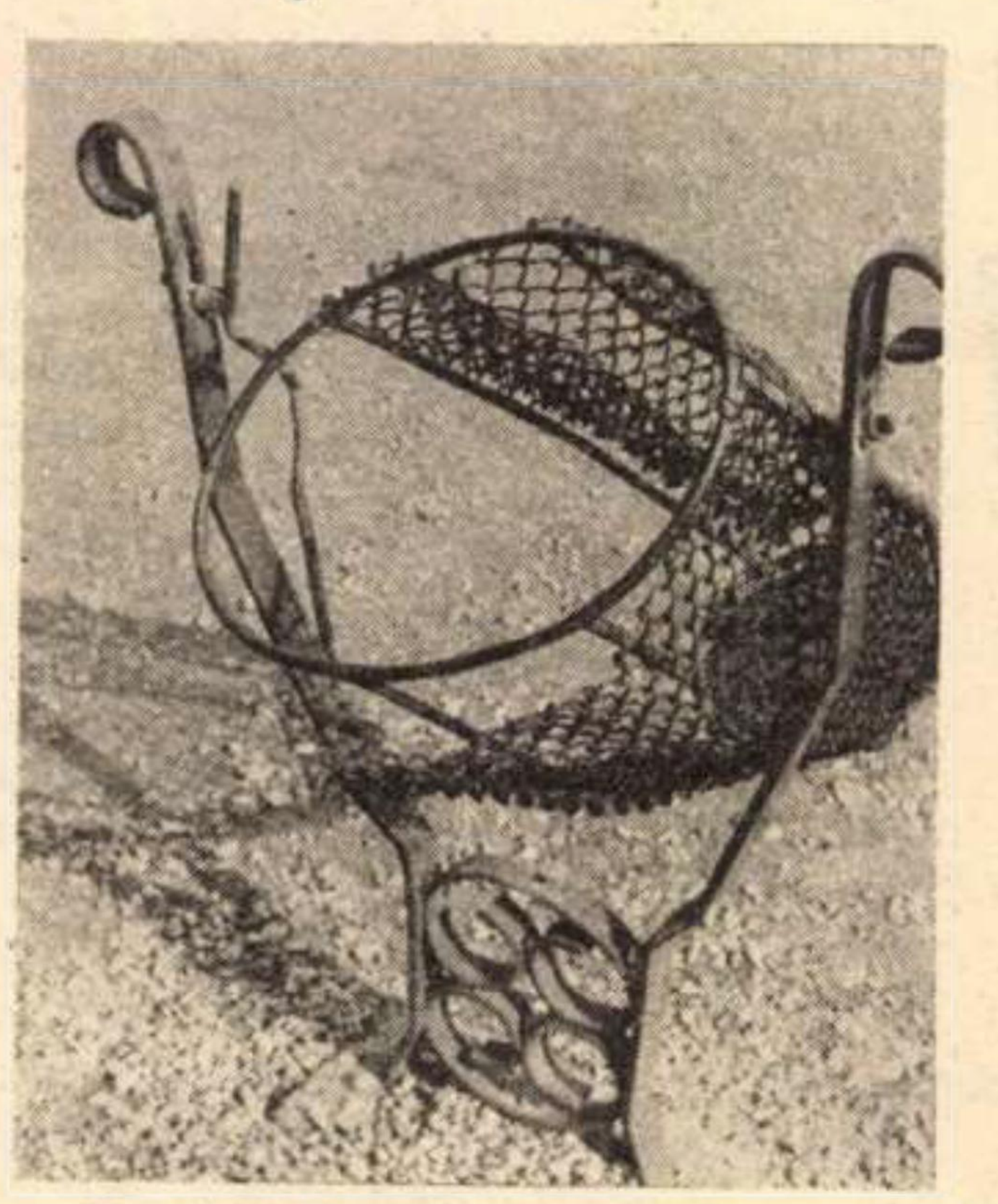

Egy krimi, íme, az utcán hever:
Mi történhetett e szemétveder
Kosarával?
Poirot mester
Így magyarázta:
– Egy garázda
A szemétgyűjtőbe került,
S a dróthálót kifeszítve
Ez úton elmenekült.

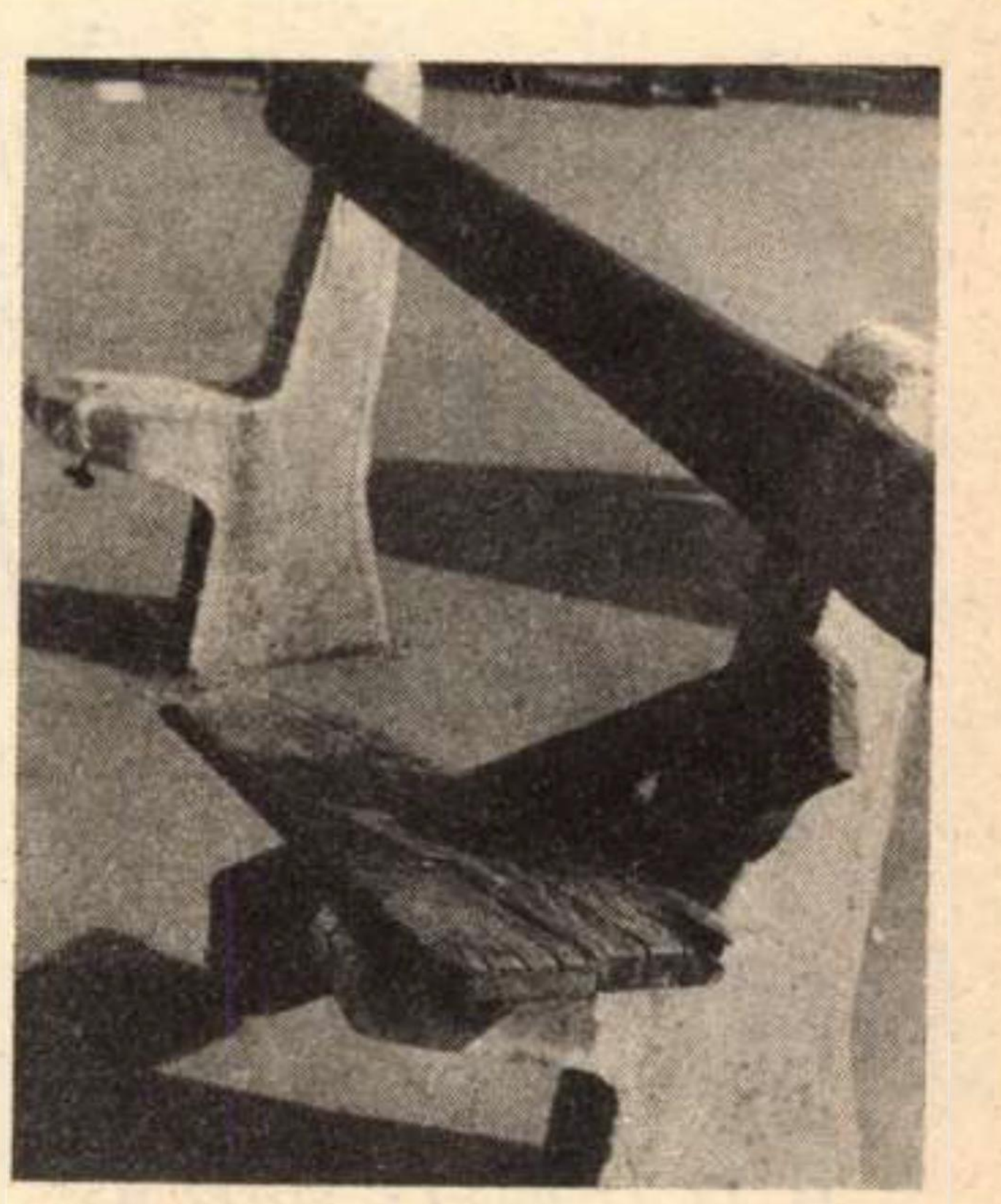

Ez a kép szerelmi botrányt
Ábrázolni hivatott:
E padon ugyanis B. úr
A nejére akadott.
S mert a neje egy idegen
Ajakára tapadott:
B. úr jogos haragjában
Összetörte a padot.

(foto: Ernst István, szöveg: Somogyi Pál)

HOMO LUDENS

BALÁZS-PIRI, VASVÁRI
SAJDIK, HEGEDŰS, PUSZTAI,
FÜLÖP, VÁRNAI

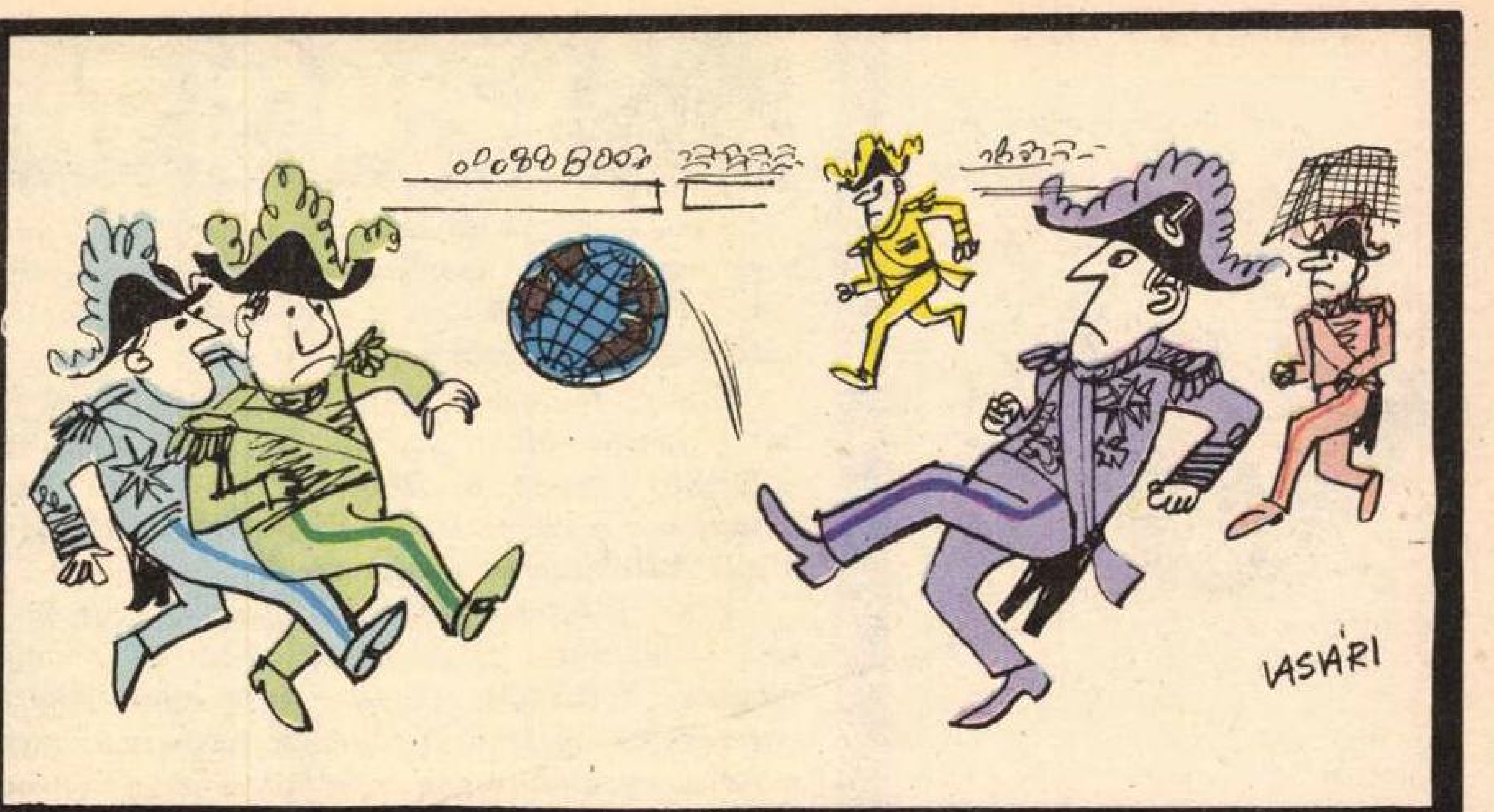

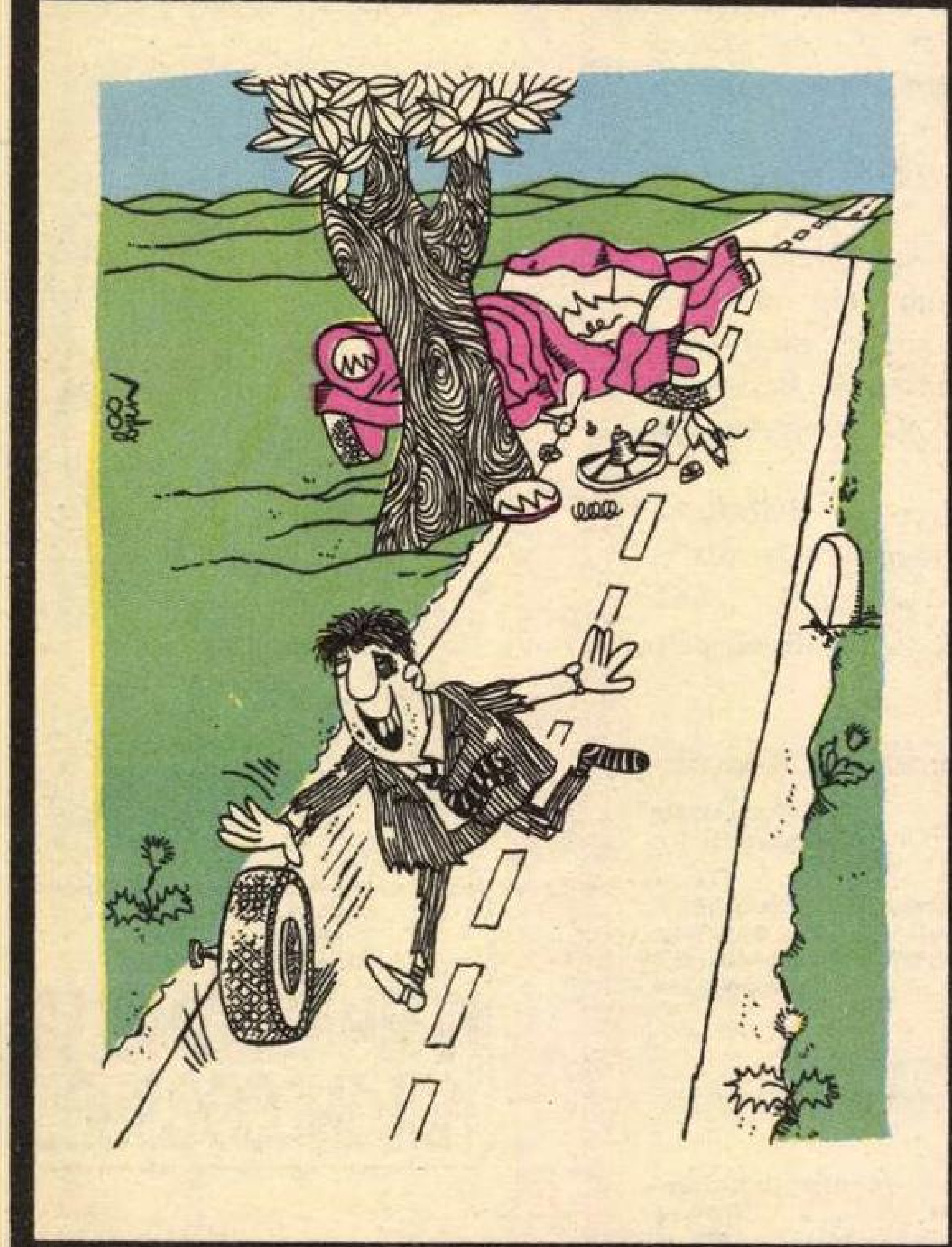

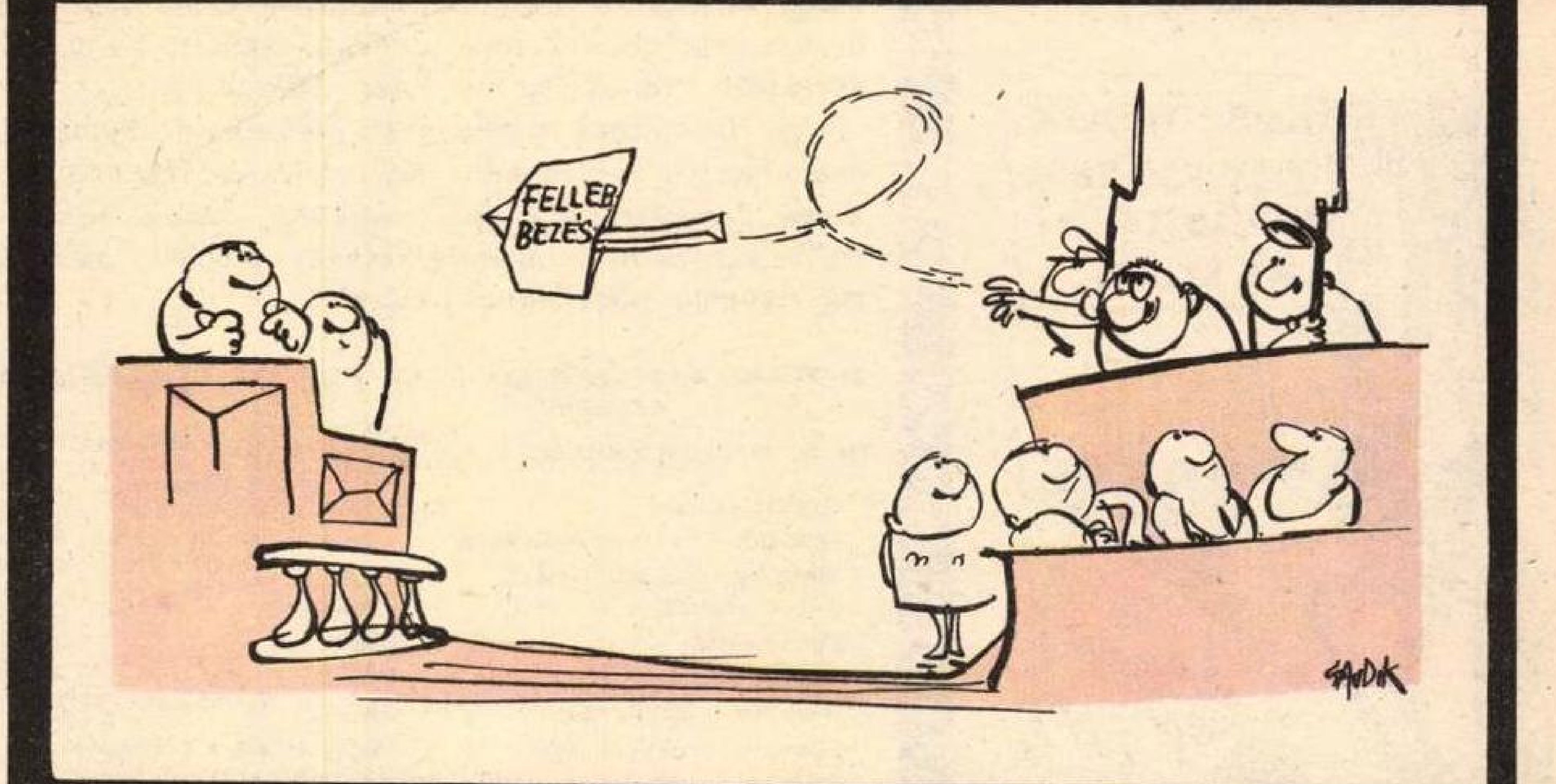
FELLEB
BEZÉS
SAJDIK

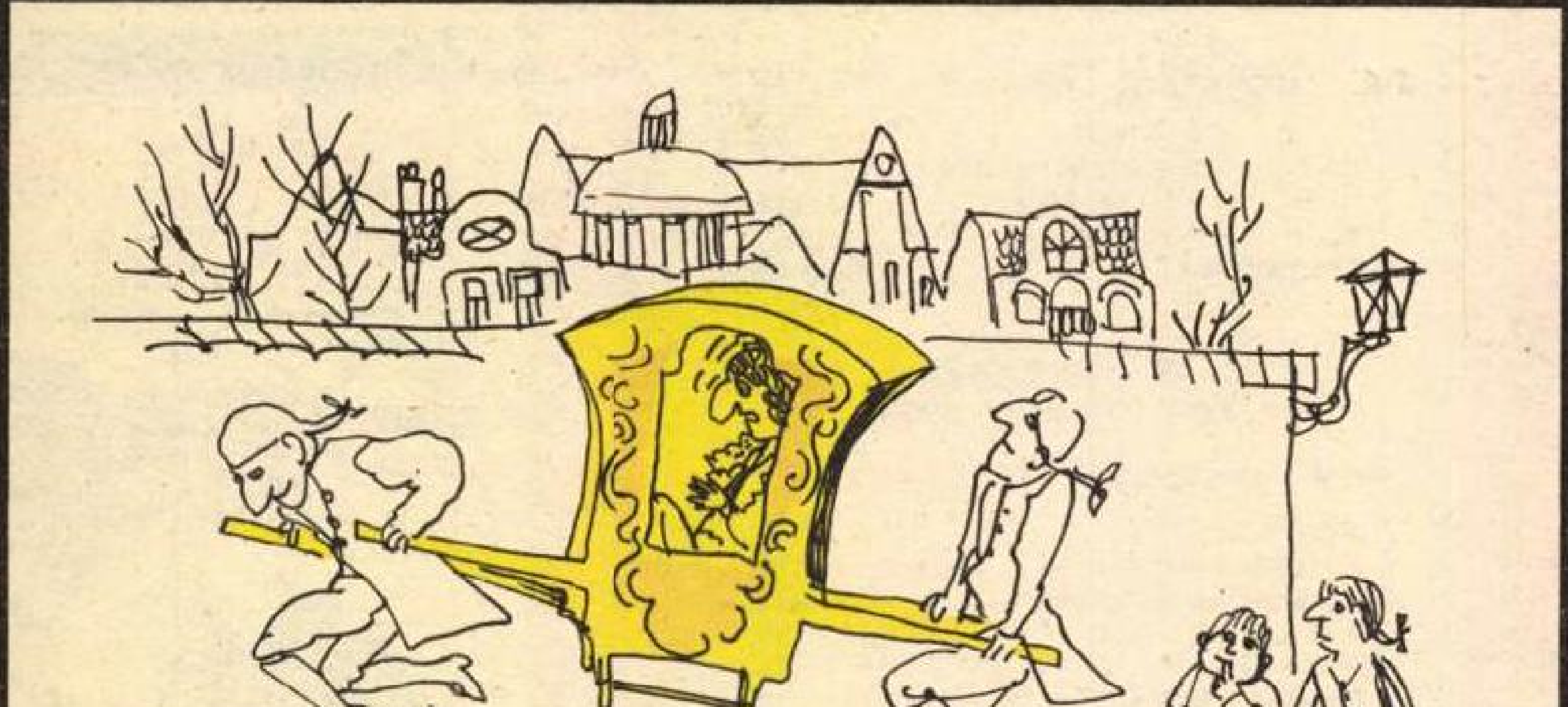
8
7
6
5
4
3
2
1
Hihi

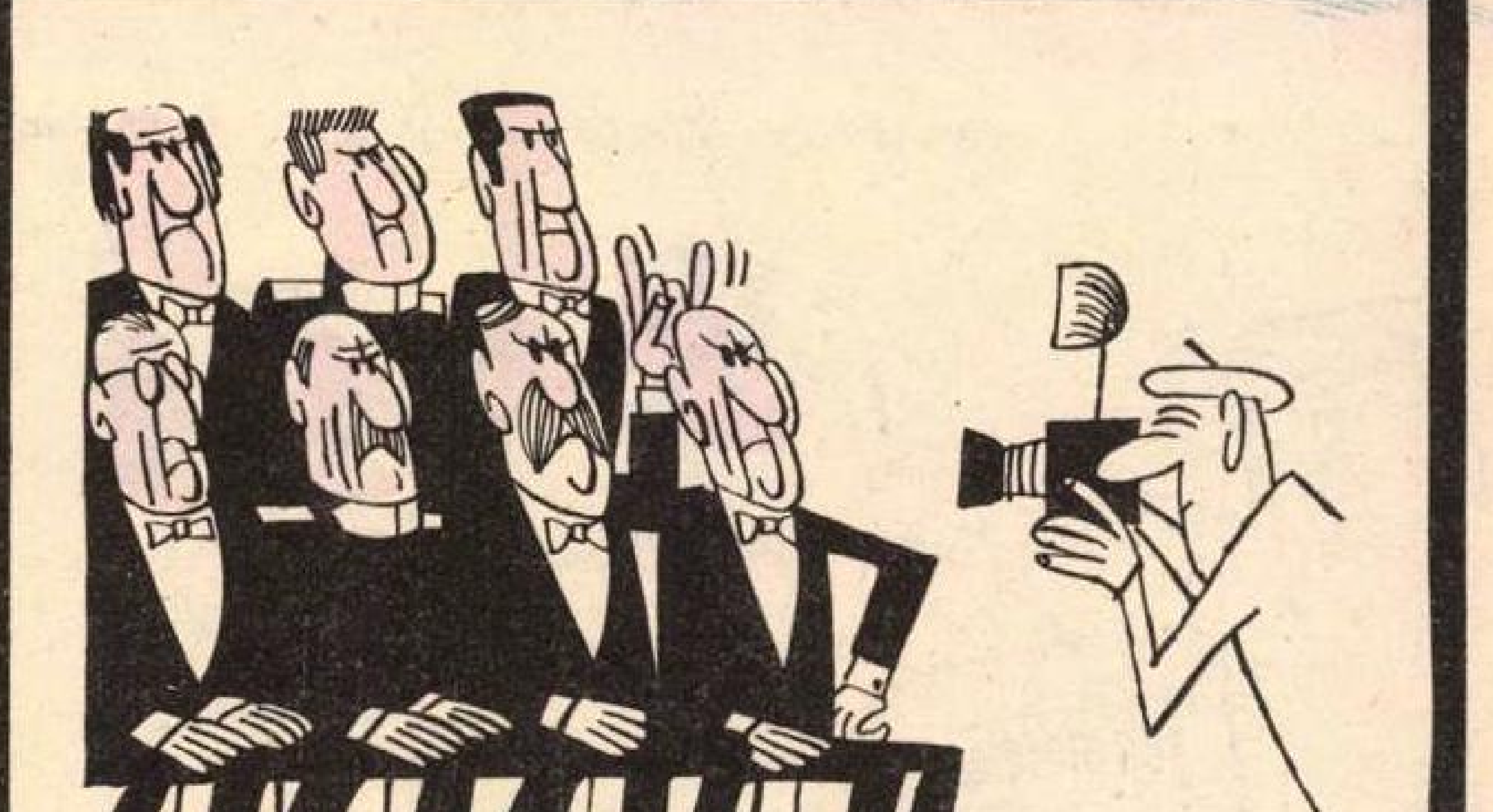

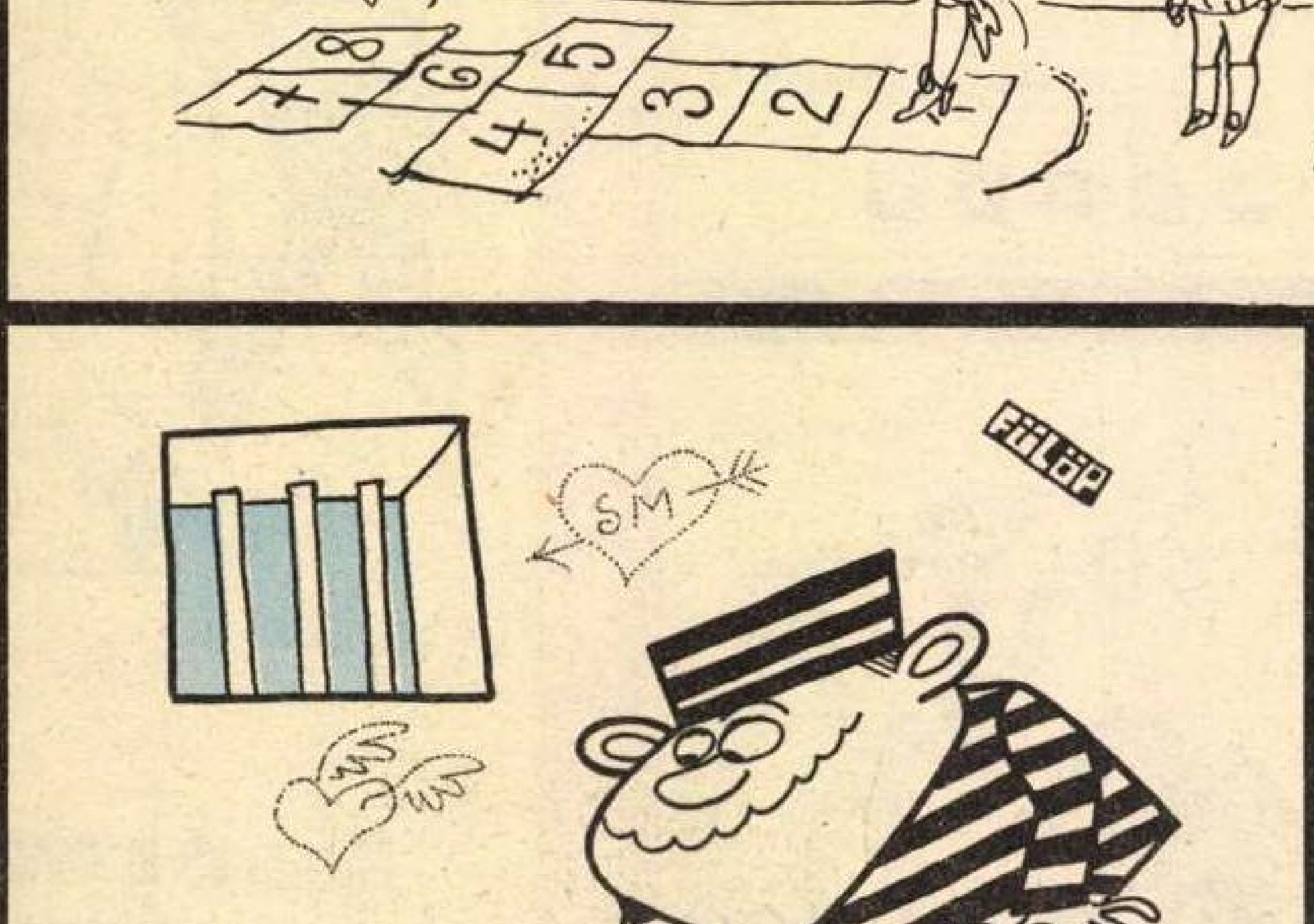

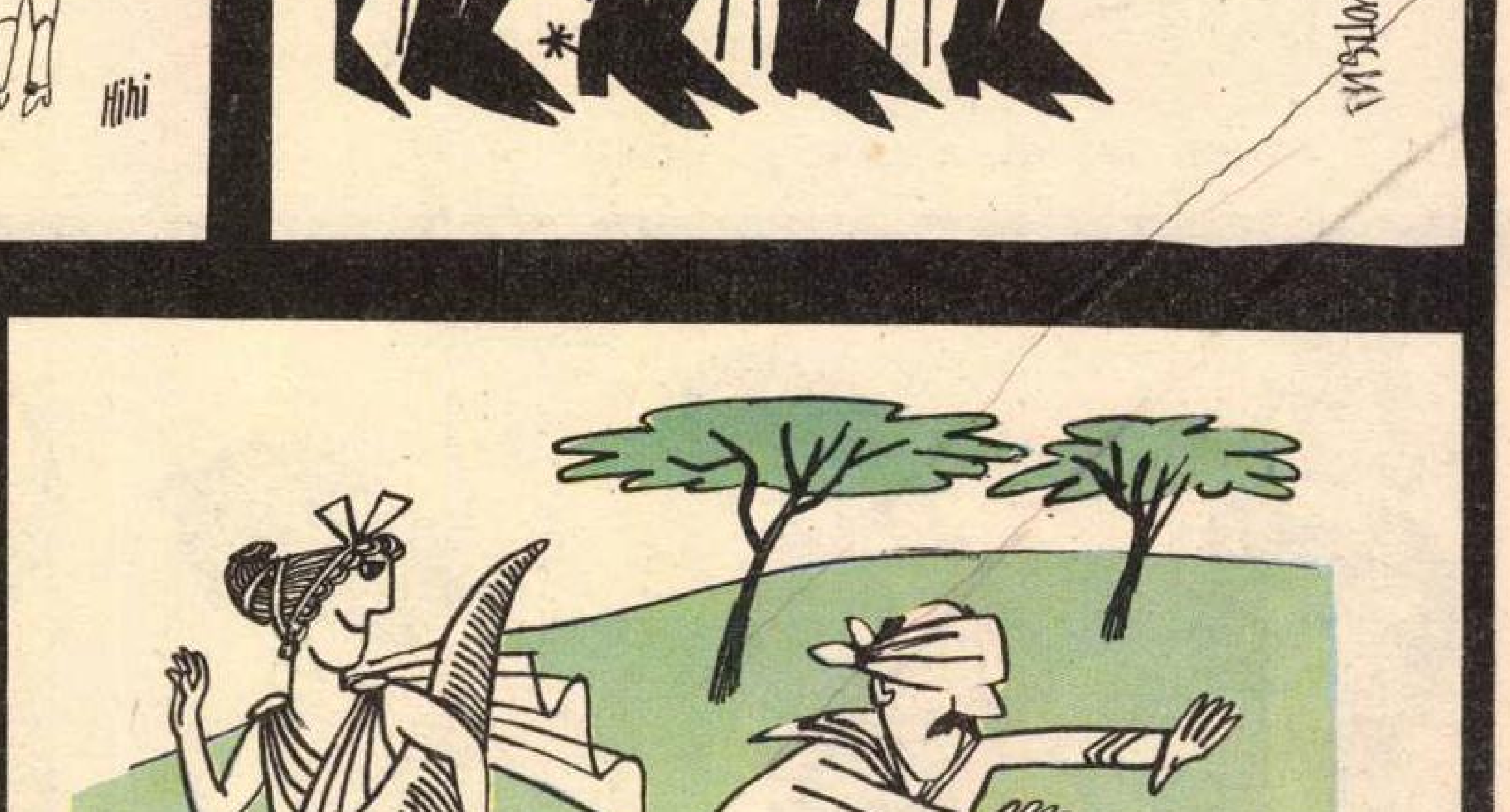
FORTUNA
várnai

NAGY KLIPSZ A DIVAT

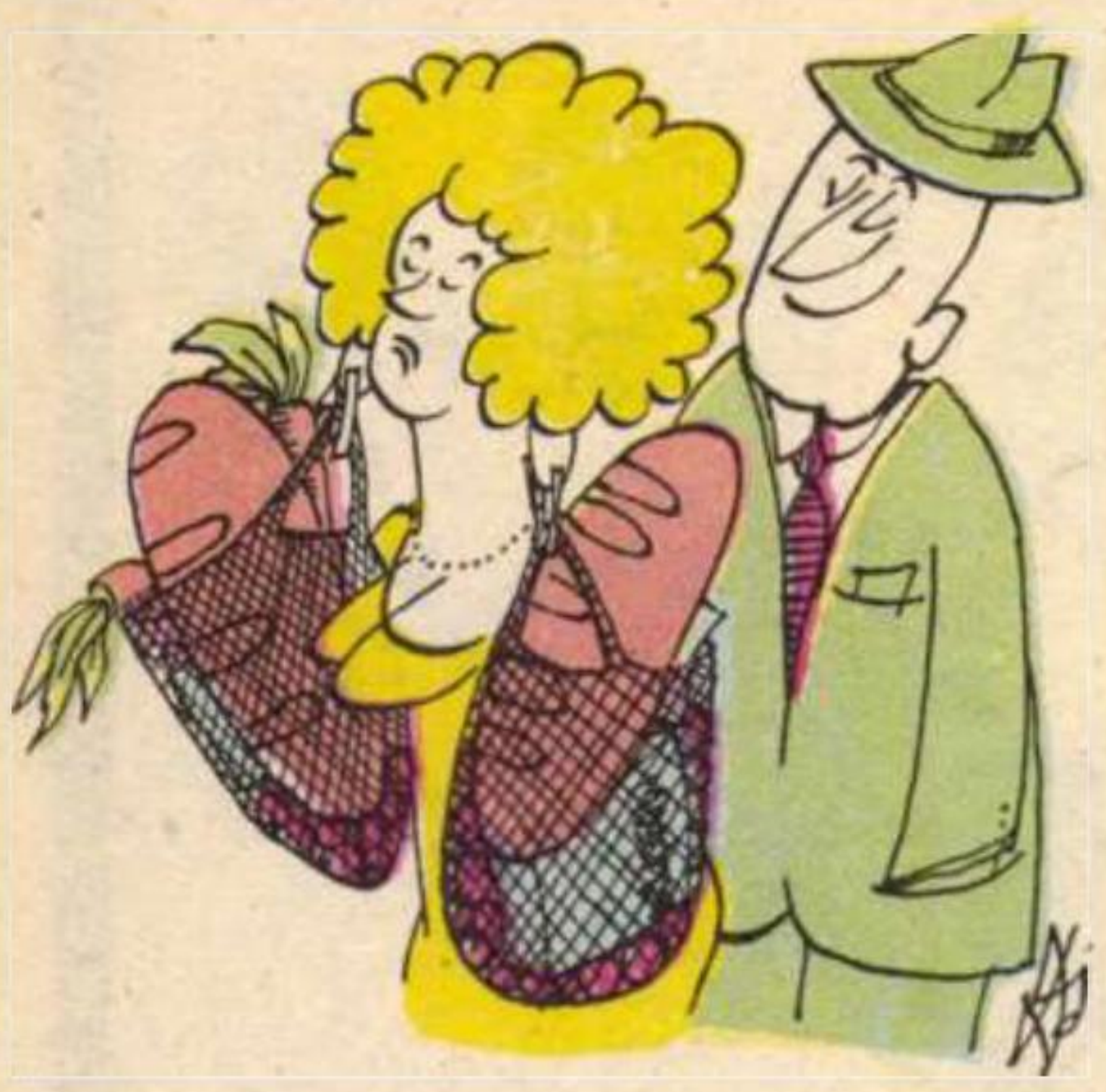

A TÁRSADALOM HÁLÁJA

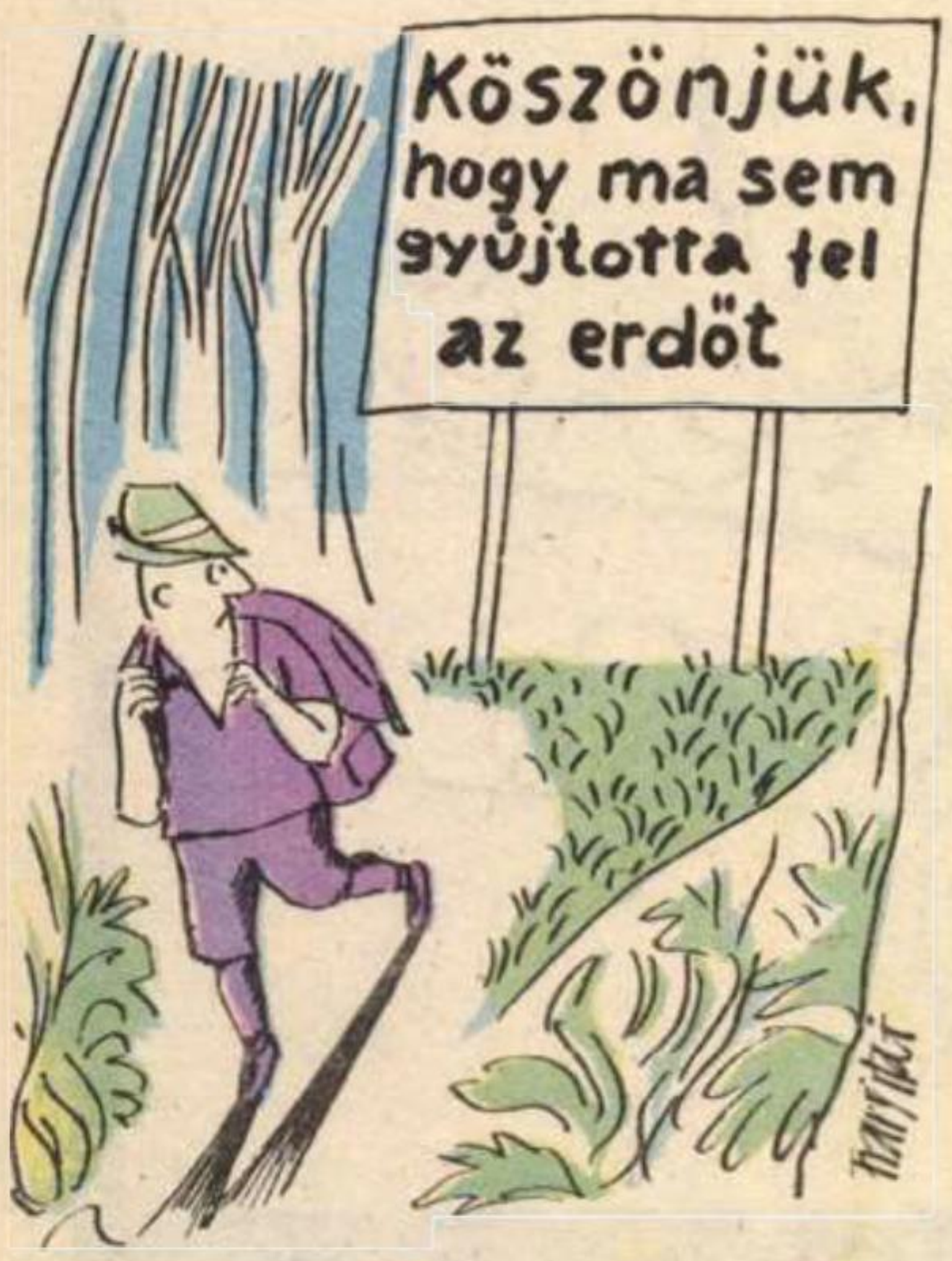
Köszönjük, hogy ma sem gyűjtötta fel az erdőt

NŐSÜLÉSI TARIFA

Nem plakátok adták hírül, nem is tették kirakatba; onnan tudom, hogy egy olvasó levelére válaszolta az újság: idén március 1-től 300,— Ft-ot kell fizetni a szertartásért a két budapesti reprezentatív házasságkötő teremben.

Ügyfél én már egyikbe sem leszek; nem önös okokból sokallom hát a taksát. Még csak az sem bánt, hogy ezentúl pénzt kérnek a boldogító igenért, e különben sem olcsó mulatságért. Ez az összeg amúgy sem másítja meg a jegyesek elszántságát — fizessenek csak, ha díszes külsőségeket óhajtanak.

Amit helytelenítek, az a merev, egységes díjszabás, mely nem tesz különbséget frigy és frigy között, hanem egy kalap alá vesz minden mátkapárt, vezesse őket akár fehérizzású szerelem, akár keserves beletörődés. A rögzített, háromszáz forintos egységár nélkülöz minden rugalmasságot, nem tükrözi az új mechanizmus szellemét. Pedig mennyivel nagyobb minőségi különbségek lehetnek itt, mint bárhol egyebütt; mennyi árnyalat, variáció és szempont, melyeket az árvetésbe mind-mind be kéne kalkulálni!

A finomságok vázlatos érzékeltetéséül bátorkodom az alábbiakban előterjeszteni gondos mérlegeléssel készített házassági árjegyzékemet, egyelőre a férfiak számára. Áraim irányár jellegűek, tehát széles skálán belül módosulhatnak, az egyéni igények és körülmények messzemenő figyelembevételével.

A) DÍJSZABÁS VAGYONI HELYZET SZERINT:

Ha a menyasszonynak:	Fizetendő alapdíj Ft
Nincs lakása	ingyenes
Szülőkkel kell összeköltözni	3,—
Menyasszony albérlettel	11,—
Társbérlettel	80,—
Főbérlettel	200,—
Vidéki házzal	300,—
Pest környéki házzal	400,—
Fővárosi öröklakással	800,—
Autót is veszünk	1200,—
Autó van	2500,—

B) DÍJSZABÁS ÉLETKOR SZERINT

Ha a menyasszony:	Fizetendő alapdíj Ft
16 éves	500,—
16—25 éves	évenként 1% engedmény
25—40 éves	évenként 2% engedmény
40—60 éves	évenként 3% engedmény
60 felett	ingyenes

C) DÍJSZABÁS CSALÁDI KÖRÜLMÉNYEK SZERINT

Ha a menyasszony:

Magányos, árva	megfizethetetlen
Távoli rokonokkal	2000,—
Közeli rokonokkal	800,—
Mamával	160,—
Mamával és papával	150,—
Mamával, papával és kiskorú testvérekkel	75,—
Egy gyermekkel	50,—
Két gyermekkel	25,—
Különböző házasságokból hozott gyermekekkel	10,—
Ha a vőlegény is hoz gyermeket	ingyenes

D) DÍJSZABÁS AZ ARA KÜLSEJE SZERINT

Ha a menyasszony:

Reprezentatív	1000,—
Kifejezetten csinos	750,—
Csinosnak mondott	4—600,—
Tiszta	190,—
Nem szép	64,—
Finom lelkű	40,—
Kissé csúnya	30,—
Viszont házias	1,—

Kaposy Miklós

* * * * *

TAKARÉKOS ASSZONYKA

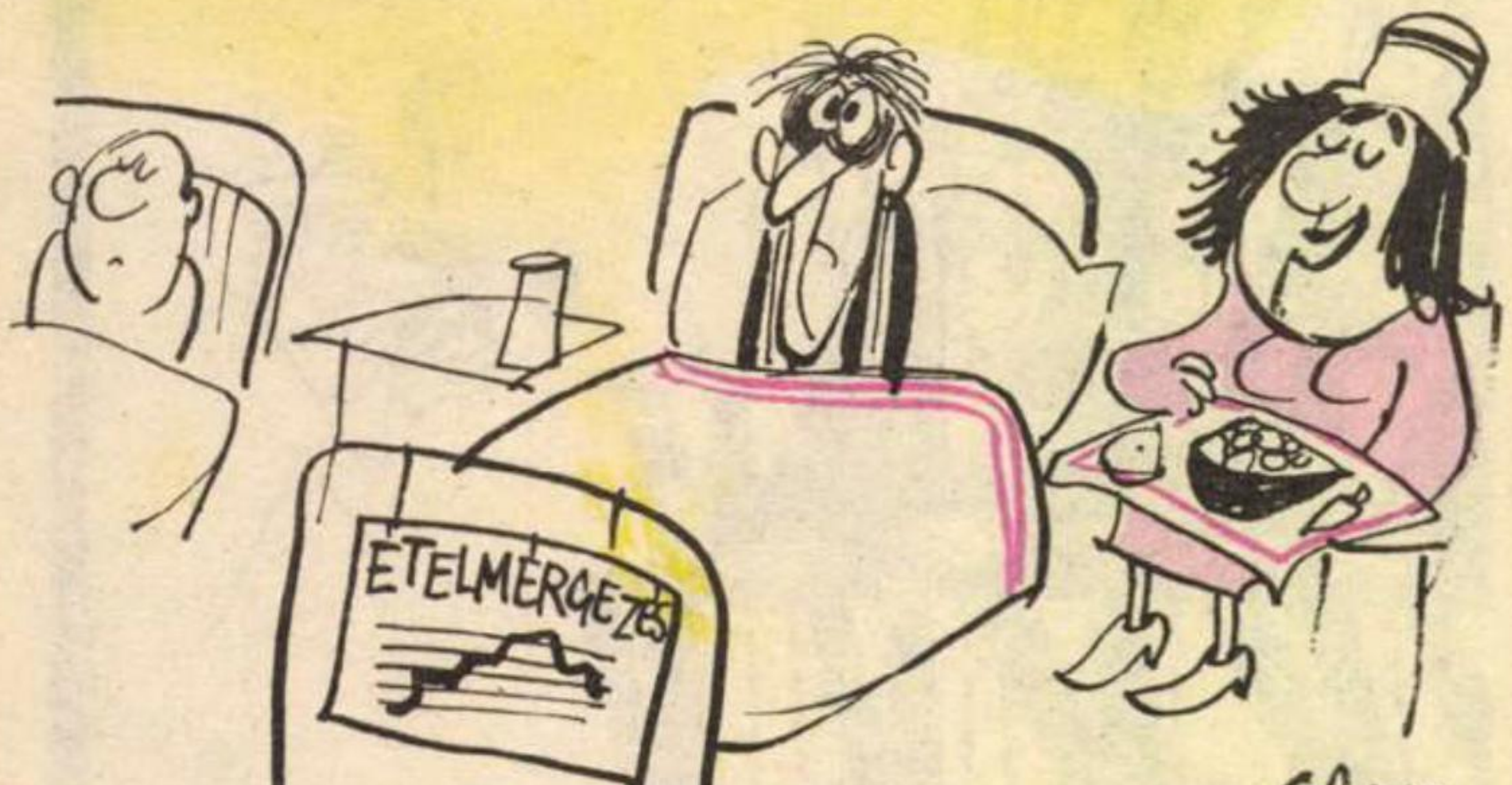

– Tessék, még maradt egy kis disznósajt!

VISSZAFELÉ?

Mészáros András rajza

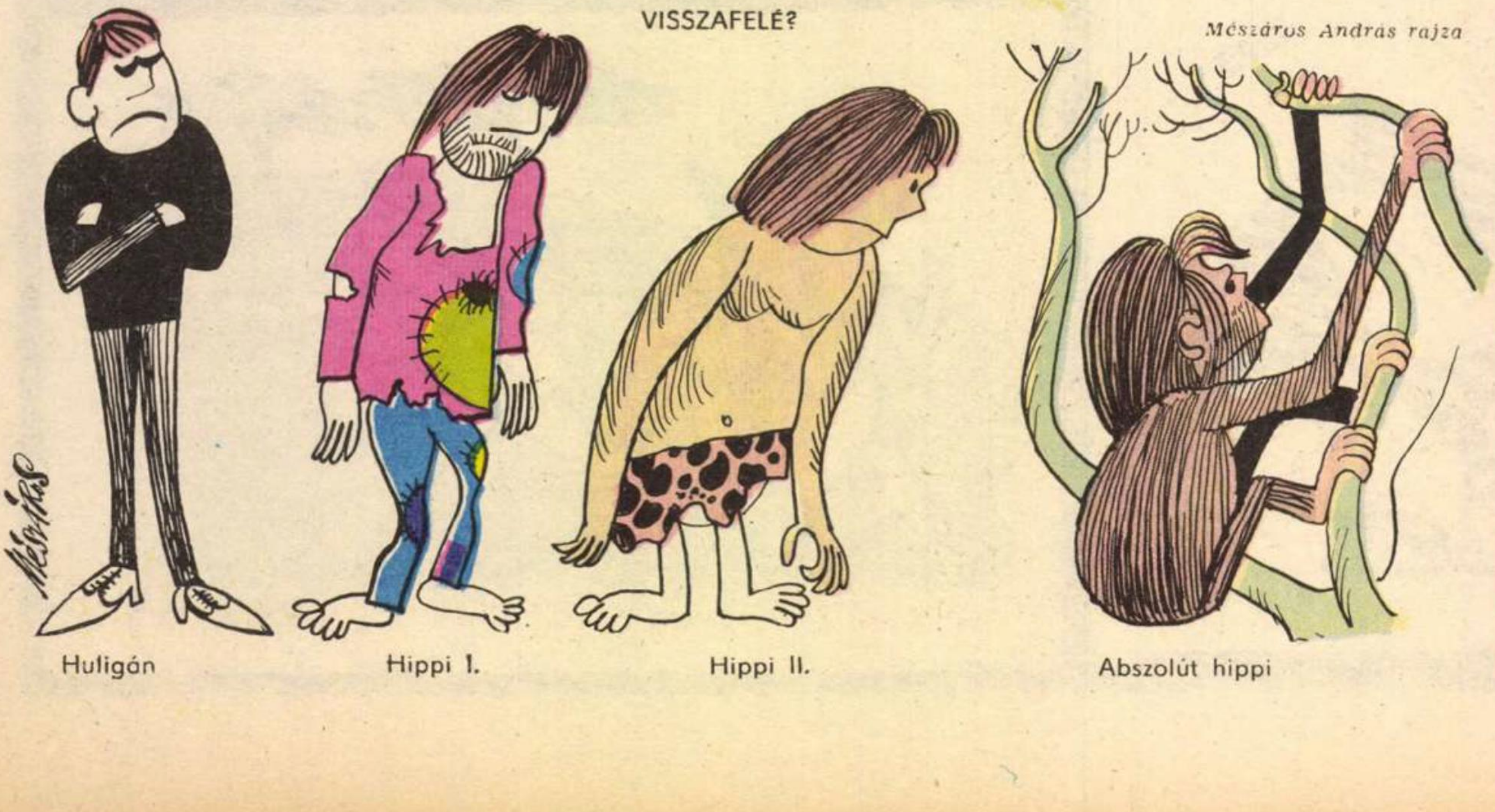

Huligán Hippi I. Hippi II. Abszolút hippi

E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ●

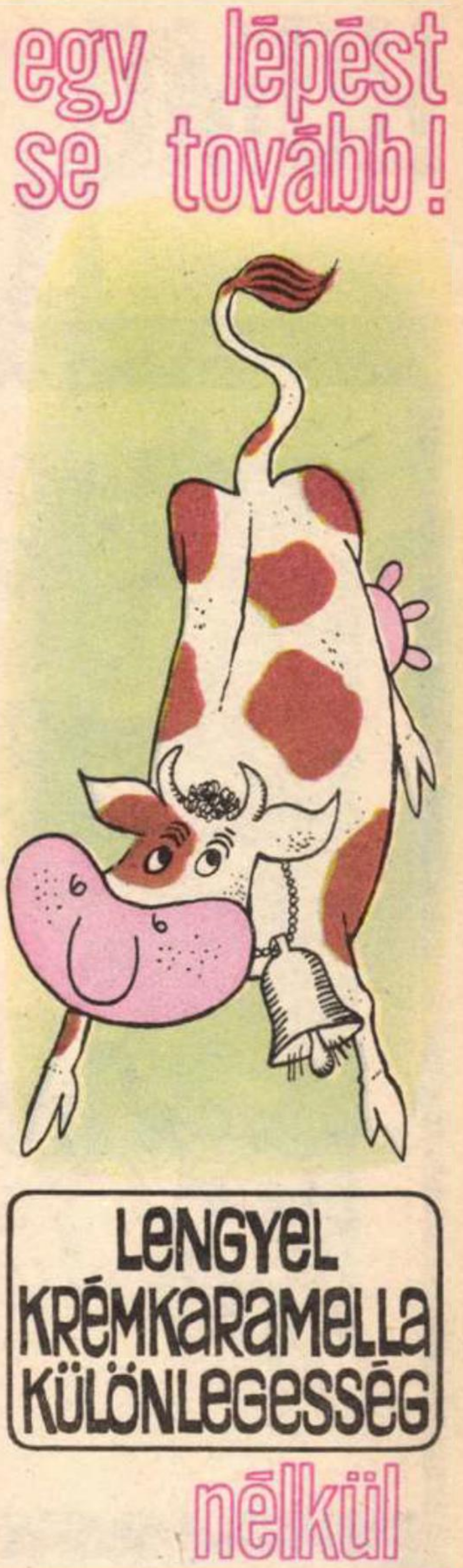

VISSZA NEM TÉRŐ ALKALOM!

FŐVÁROSI
KERAVILL

PHILIPS hajszárító
659,-Ft
Május 25-ig minden kedves vásárlónknak 160 Ft értékű hajápolószer csomagot ajándékozunk

FŐVÁROSI KERAVILL

E HETI HIRDETÉSEINK

Érdemes benézni
divatos fürdőruhák a
DIVATCSARNOK BAN

Többet szebbet mutat a korszerű
VIDEOTON
VT TV
TELEVIZIÓ

CSALÁDLATOGATAS

Hegedüs István rajza

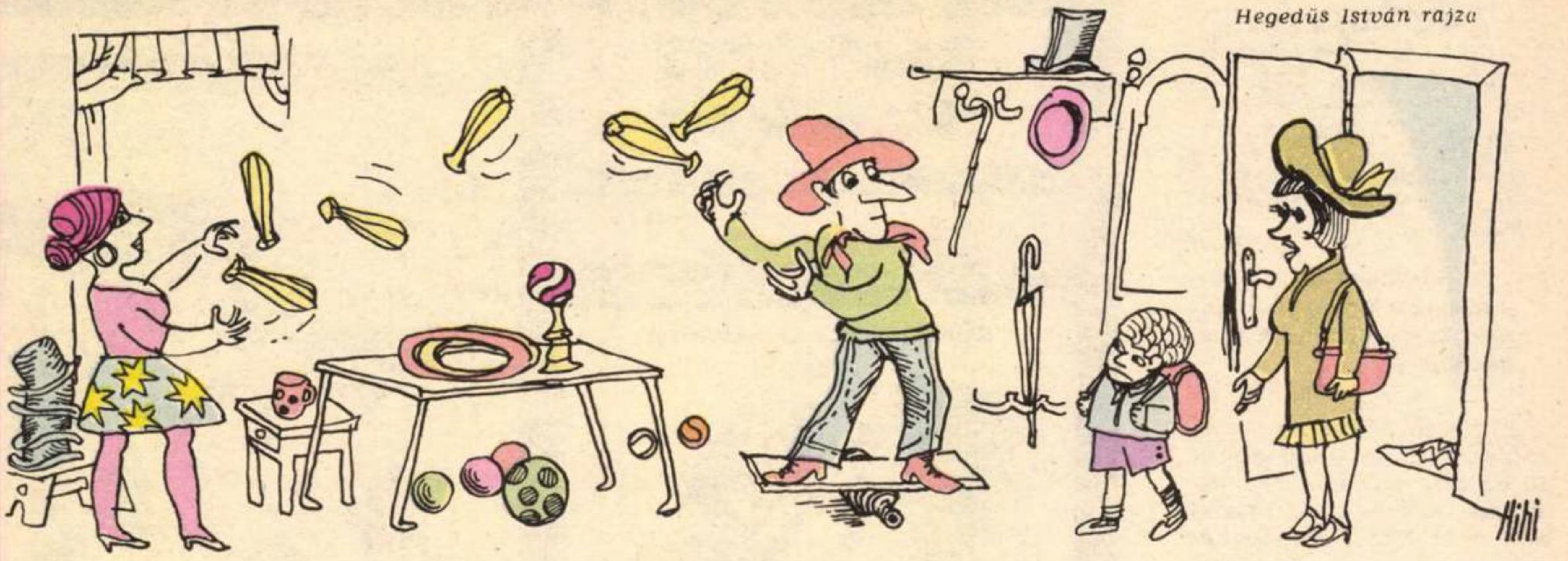

– Kérem, a gyerekük óra alatt folyton dobálódzik!...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

RUSZWURM-TEA

A napsütötte, vidám Ruszwurm-cukrászdába, fenn a Várban, vasárnap délelőtt fiatal angol férfi lép be két kisgyerekével, egy kicsi lánnyal s egy szőkefürtű kisfiúval. Reggeliztetni szeretné gyerekeit s honi szokása szerint igen halkan és udvariasan teát kér, mert hallott valamit az antik cukrászda jó híréről. A tea citrommal legyen, de inkább tejjel. „Tea? — csodálkozik a kiszolgáló —, teát nem tartunk." Az angol apa módosítja a lehetetlen kérést, tejeskávét kér. „Tejeskávé? — rázza fejét a kiszolgáló — nincs tejünk. Tessék feketekávét inni!" — Reggel? A gyerekek? — csodálkozik az apa. Az extra-kívánságokkal terhelt különös angol végül enmagának kér ugyan feketét, de a két gyerek csak tortaszeletet kap, tea nélkül. Nagy csöndben fogyasztják s így tanulják meg, hogy minden nemzetnek más a nemzeti itala. Nekik a tea, nekünk a fekete. — De amikor ezt a cukrászdát nemcsak hívták Ruszwurmnak, hanem az utódok e néven szakszerűen vezették, nemcsak teát mértek az ódon kis cukrászdában, hanem tejeskávét, csokoládét is, söt, ha nem volt már elegendő tejük, nyilván átugrottak a szomszédos tejcsarnokba — mint ahogy most is meg lehetne tenni a szomszédos tejbolttal egy kis jóakarat és üzleti élelmesség árán —, s mindjárt volt tej a teába, tej a kávéba. Az angol apa előzékenyen „önkiszolgálta magát" a feketével és a süteménnyel, ezenközben mi is. Az apa már semmin sem csodálkozott. Mi azonban azon igen nagyon csodálkoztunk, hogy az „önkiszolgálásos" feketekávé az előtérben éppen úgy négy forintba került, mintha a felszolgáló tette volna asztalunkra, odabent a bájos kis szobában...

(szombathy)

MÁJUS ÉJSZAKÁJÁN

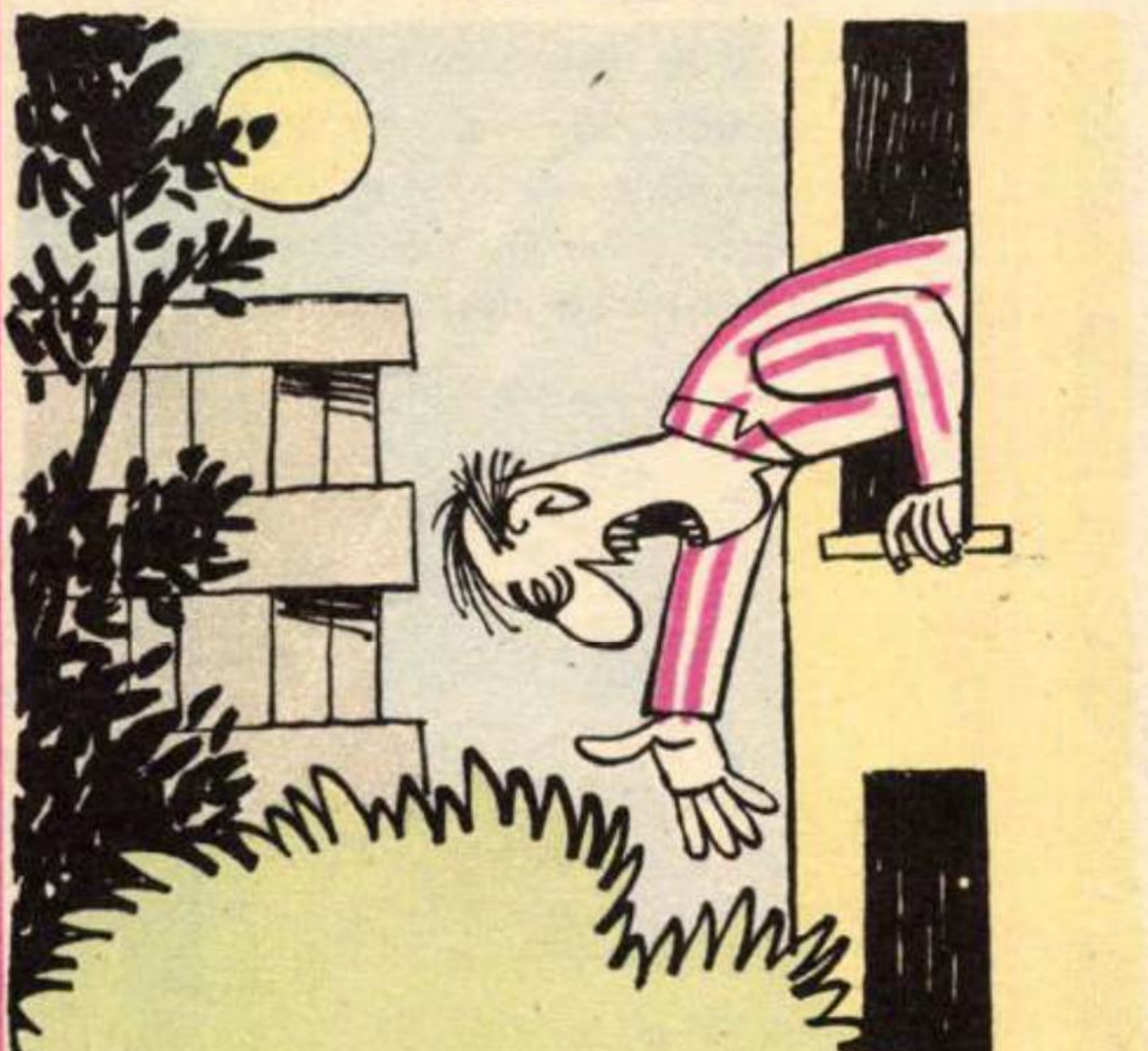

– Felháboritó! Miért kell ehhez ennyit beszélni?!

EGY VIZSGAELŐADÁS UTÁN

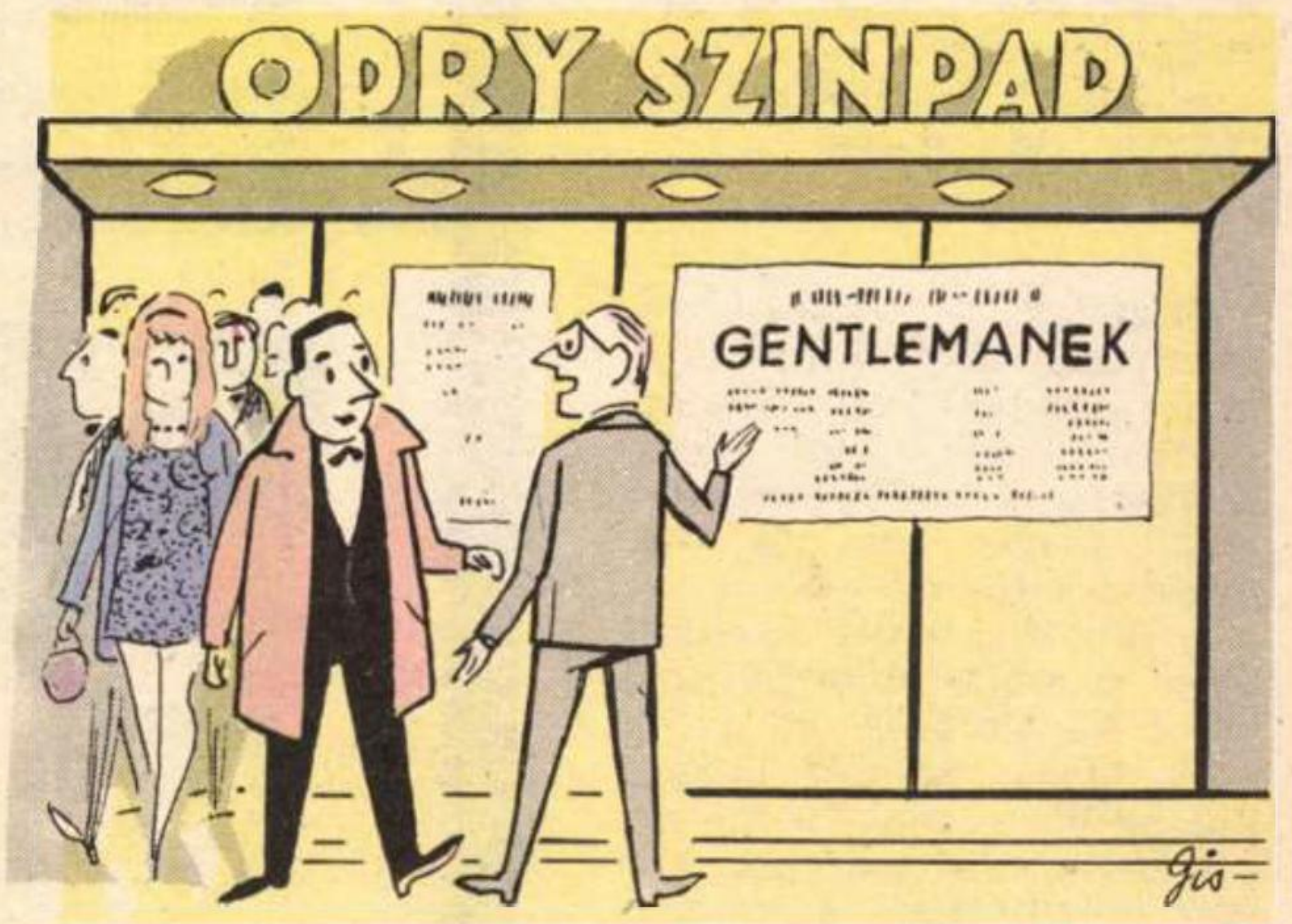

– Kitűnő szinházi estem volt!
– Új magyar darabot látott?
– Nem. Új magyar szinészeket.

DICSEKVÉS

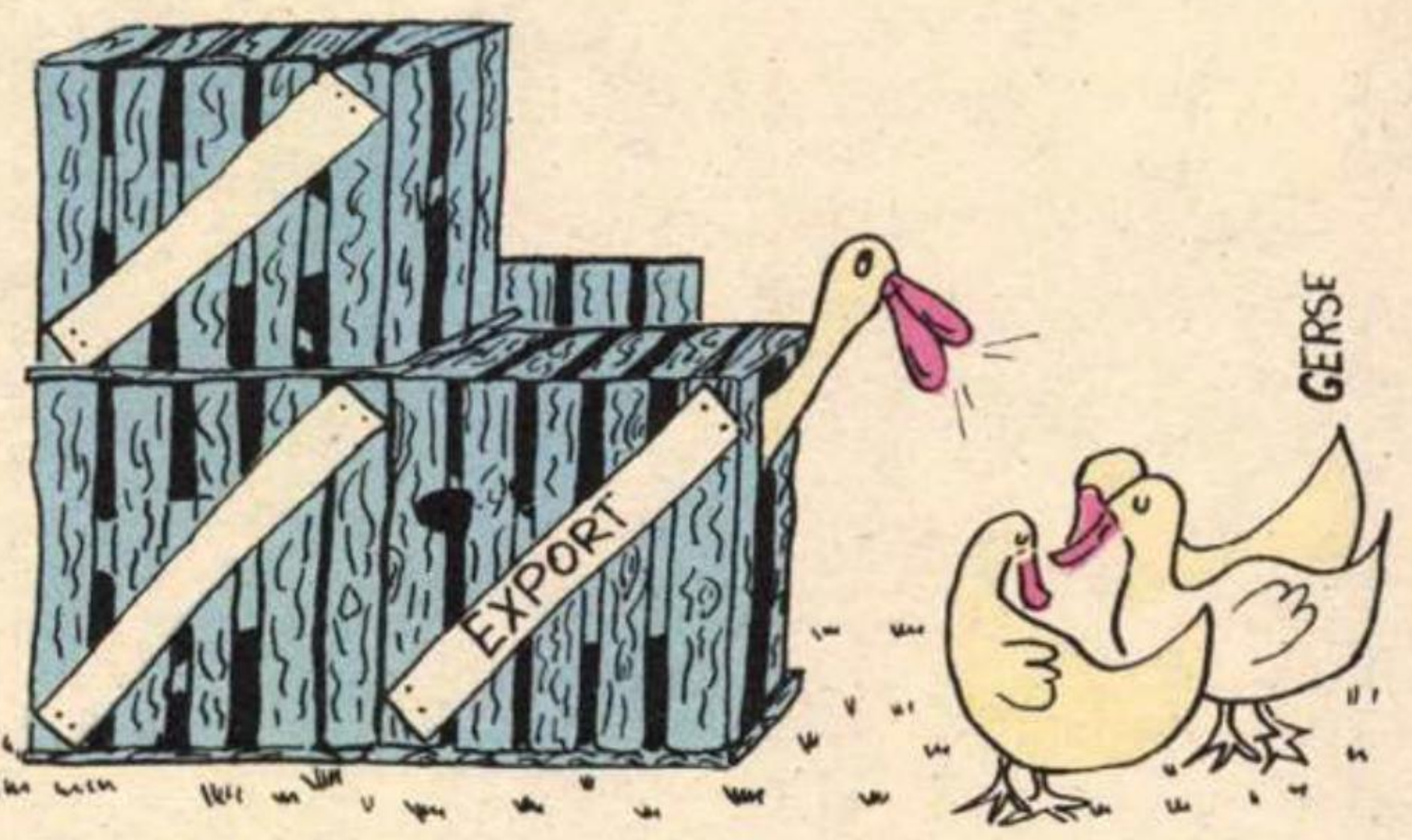

– Megyek világot látni...

OVATOS PAPAGÁJ

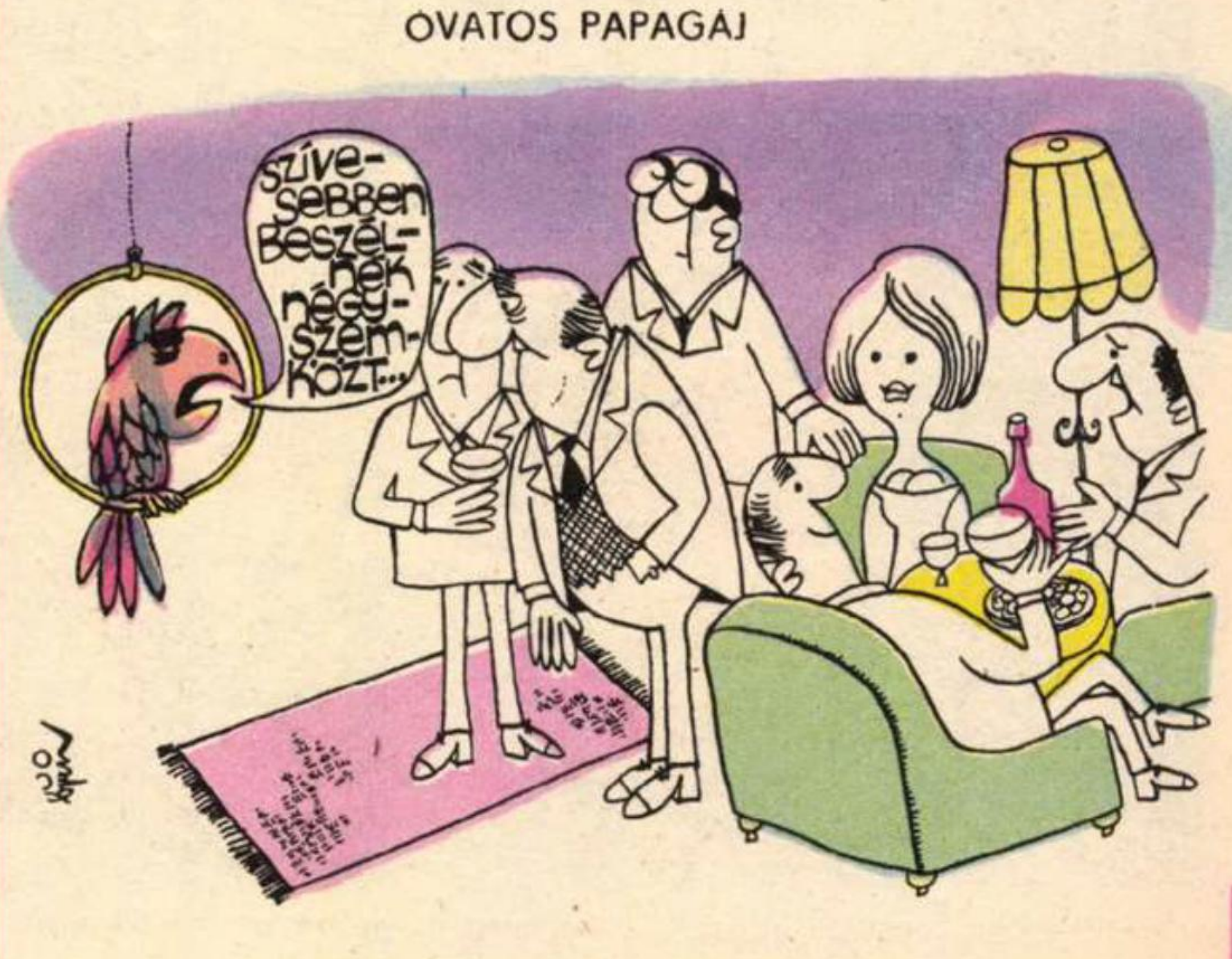
Szívesebben Beszélnének négyszemközt...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A fiatal házaspár nyugodtan alussza éjjeli álmát, de az alig pár hónapos kislányuk felébred és éktelenül sírni kezd. Miután az anya nem tudja lecsendesíteni, felkelti az apát:

— Kérlek, légy szíves, törődj te is a gyerekkel egy kicsit, hiszen a tiéd is!

A férj nyugodtan a másik oldalára fordul és álmosan mondja:

— Hagyj békén! Az én részem hadd sírjon...

*

Prepatics a vendéglőben észreveszi, hogy a mellette levő asztalnál egy részeg jóízűen alszik. Egy ideig hallgatja a horkolást, de végül ideges lesz, és azt mondja a főpincérnek:

— Mondja, miért nem dobatja ki ezt az embert? Már két órája hortyog.

— Majd bolond leszek kidobatni — feleli a főpincér —, amikor már háromszor felkeltettem és mind a háromszor kifizette a cechjét.

IMPORT HUMOR

(Rajzok az angol, francia, csehszlovák és szovjet lapokból)

KÖZELEDÉS A GYEREKHEZ

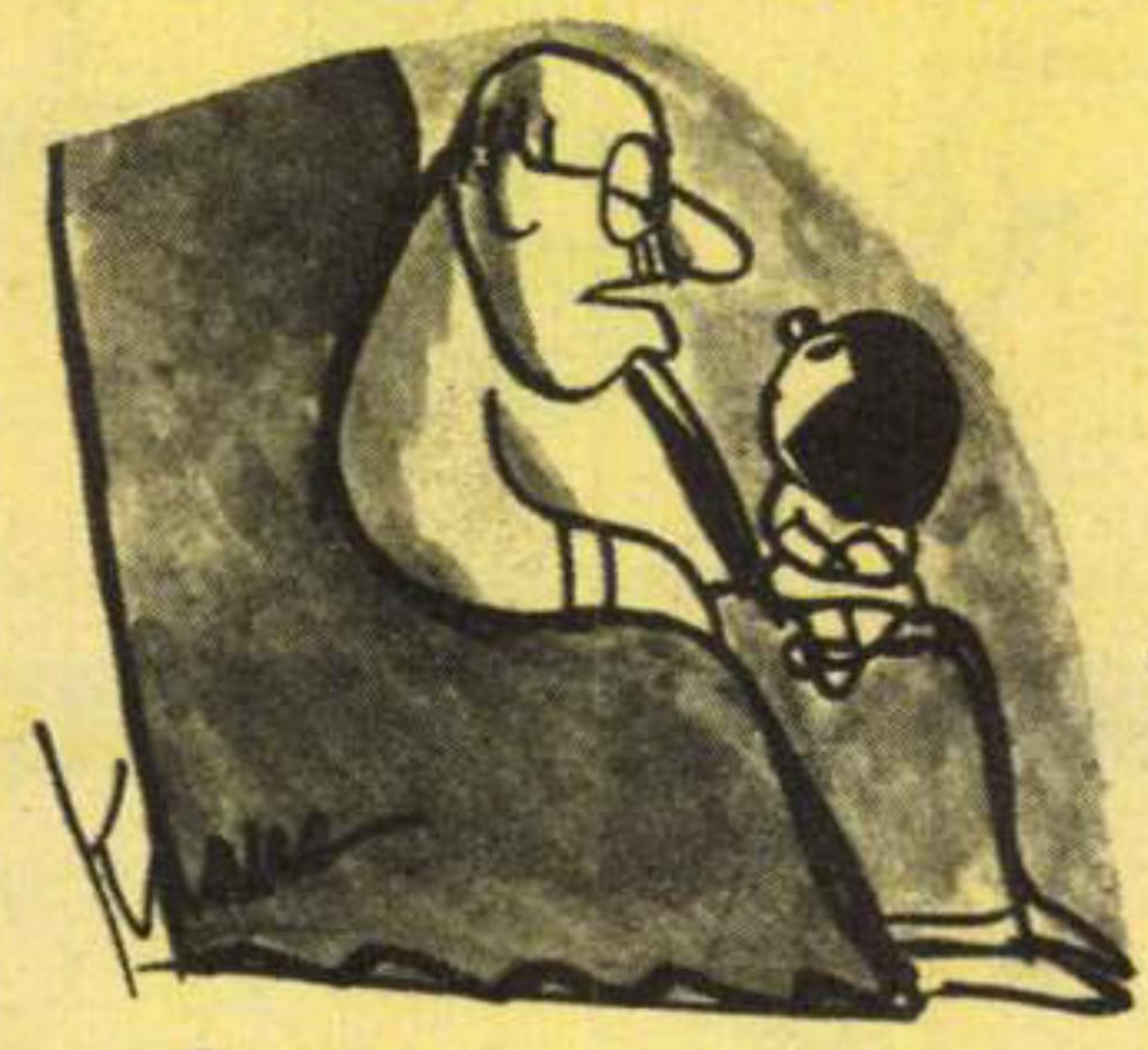

– És most mondj el mindent magadról, kislányom!

KONFERENCIA AZ ERDŐK VÉDELMÉRŐL

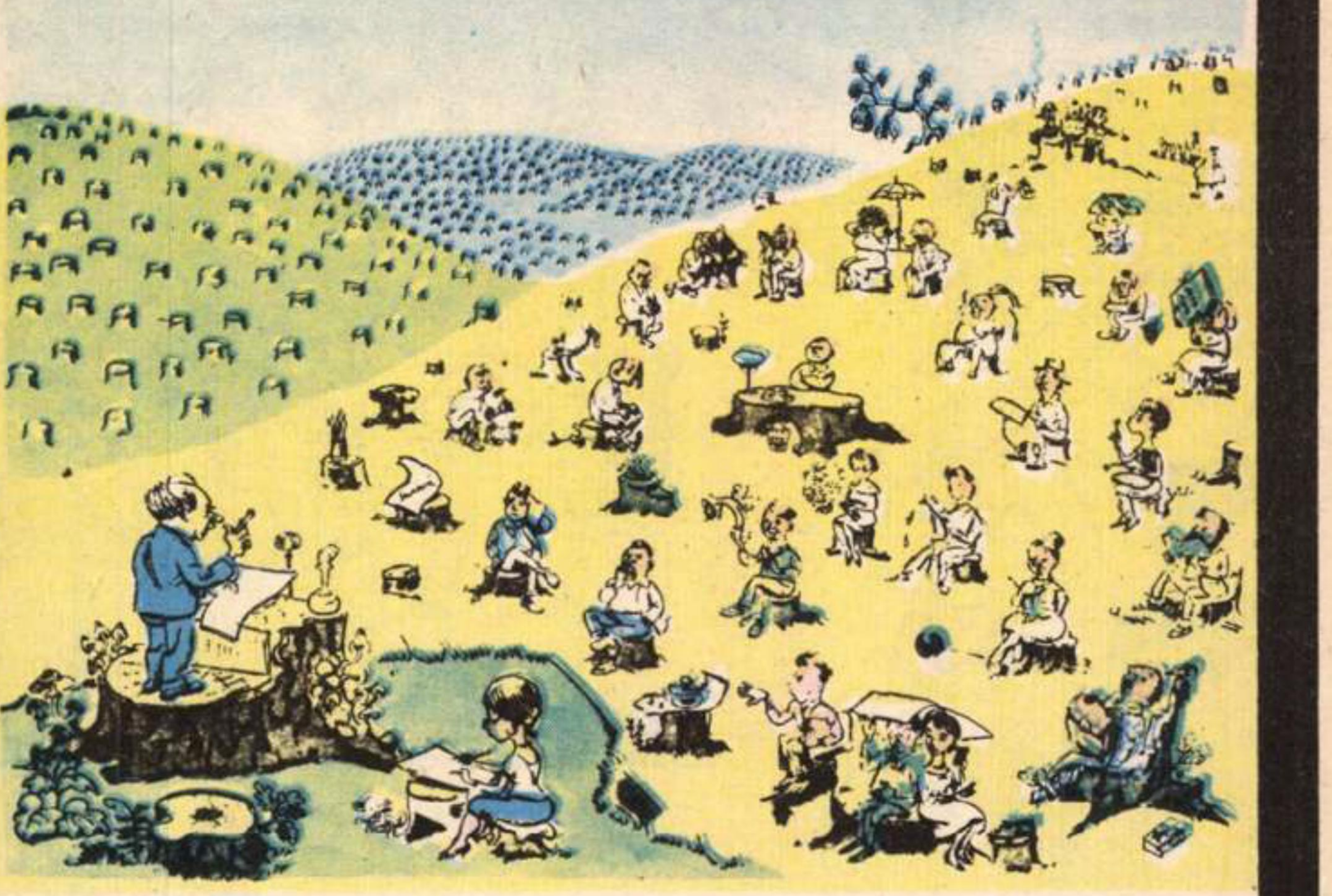

TORONYHÁZ

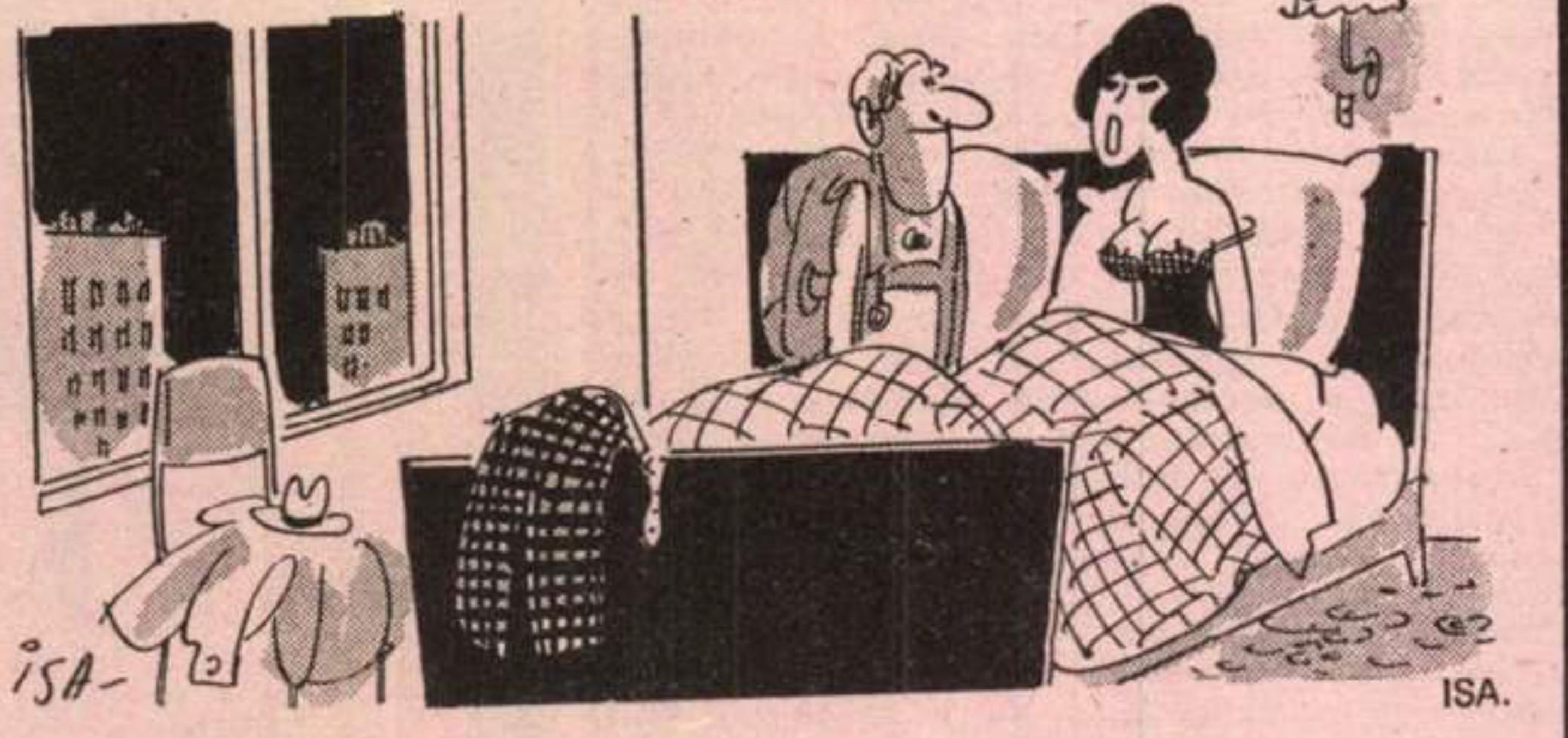

– Igazán nevetséges vagy ezzel az ejtőernyővel, mondtam már, hogy a férjem biztosan nem jön haza!

A HÁROM HAVLICSEK

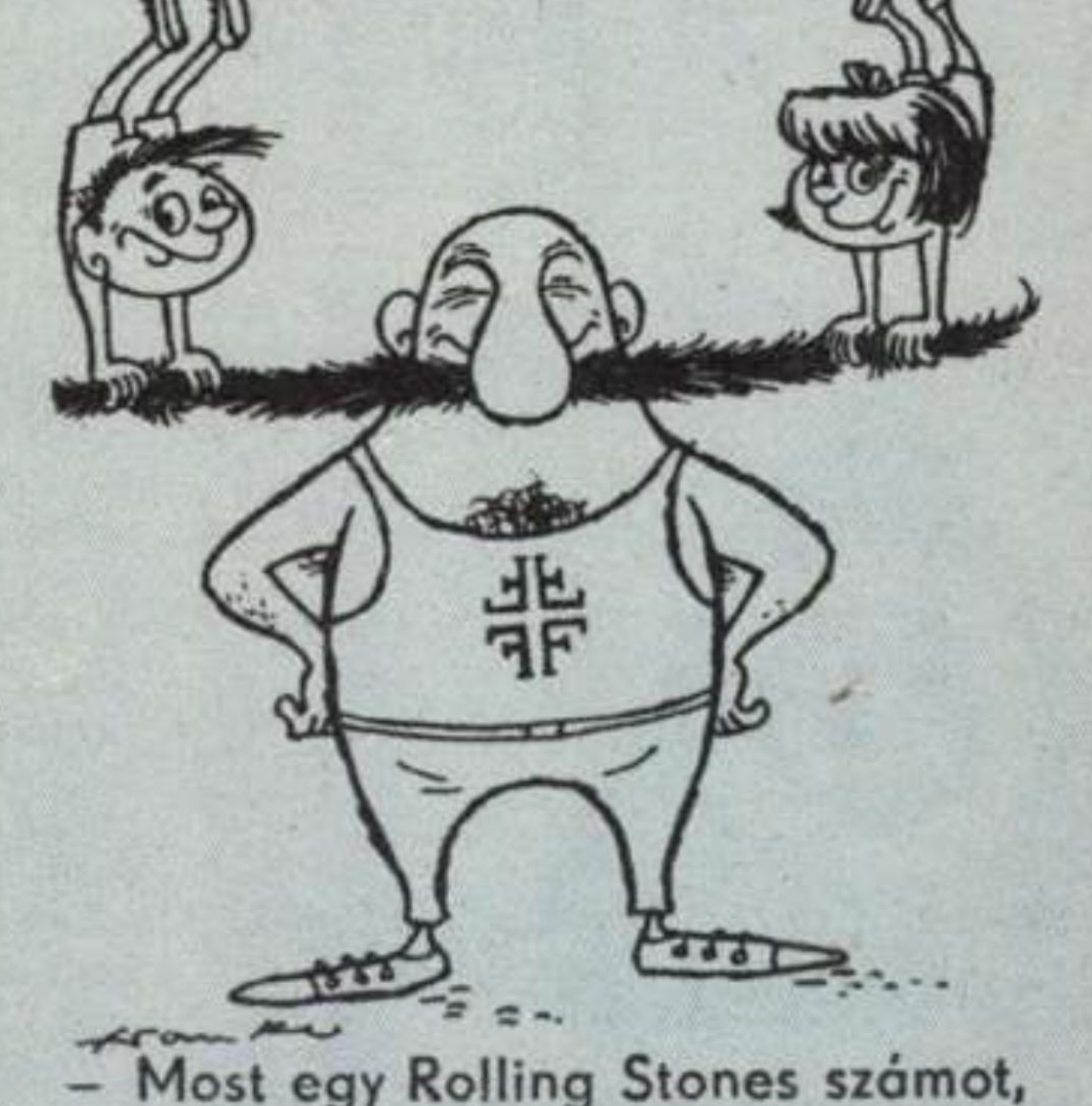

– Most egy Rolling Stones számot, ha tud!

TANÚK ELŐTT

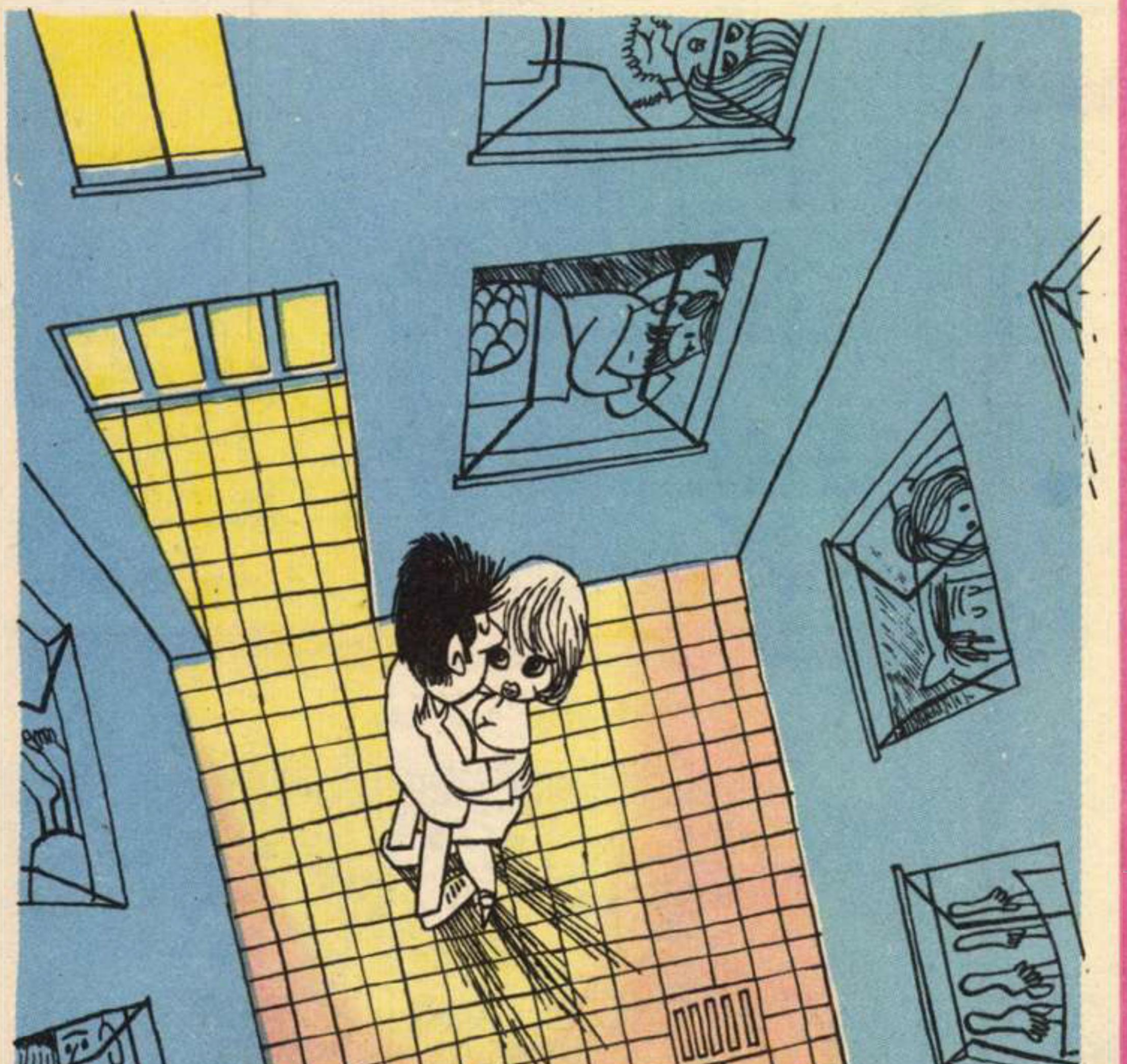

– Na, most az egész ház hallotta, hogy házasságot ígértél.

FINOM FOGALMAZÁS

Egy kanadai újságban jelent meg ez a hirdetés:

„Felkérem azt az ismeretlen embert, aki tegnap este az étteremben tévedésből magával vitt egy hermelinbundát, hogy legalább a benne lévő szőke nőt juttassa vissza."

PRAKTÍKUS VISELET

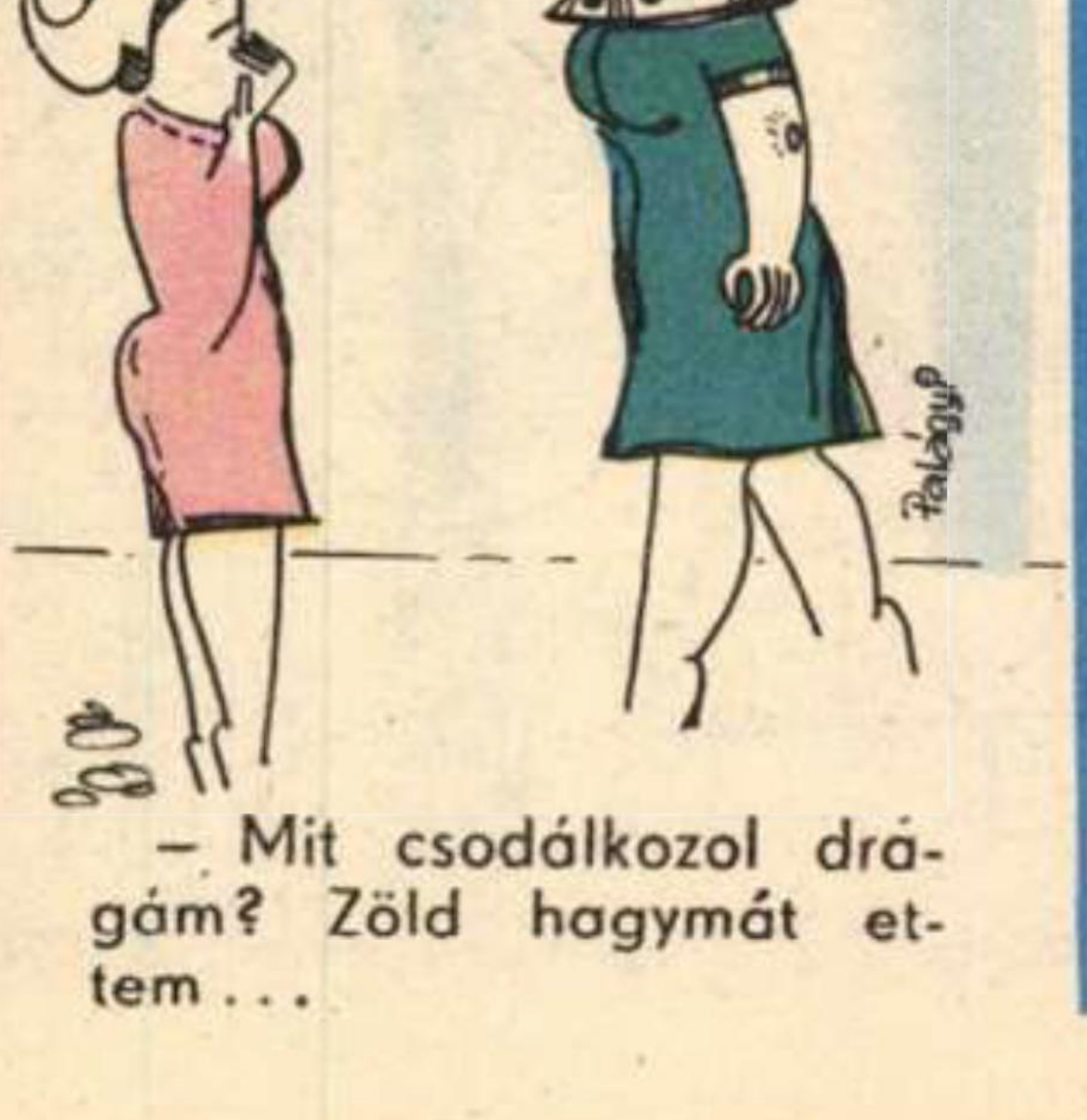

– Mit csodálkozol drágám? Zöld hagymát ettem...

RÉBUSZ

18. sz. rejtvényünk megfejtése:

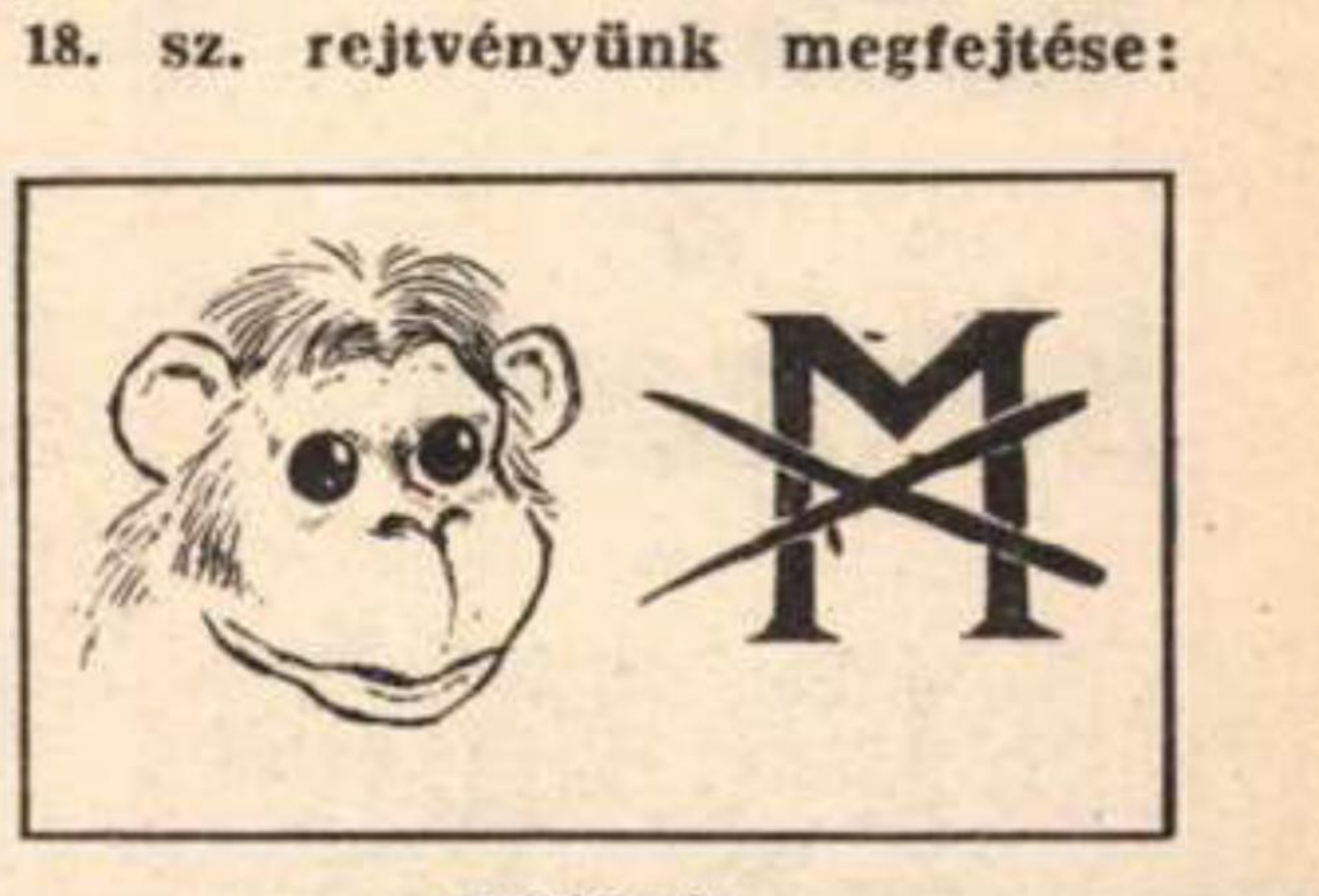

Majonéz

A 100 forintos díjak nyertesei:

Szőke József, Mályi Téglagyár.

Horvay Márta, Budapest, III., Garay u. 13.

Tóth Eszter, Kaposvár, Füredi u. 121.

20. SZ. REJTVÉNYÜNK

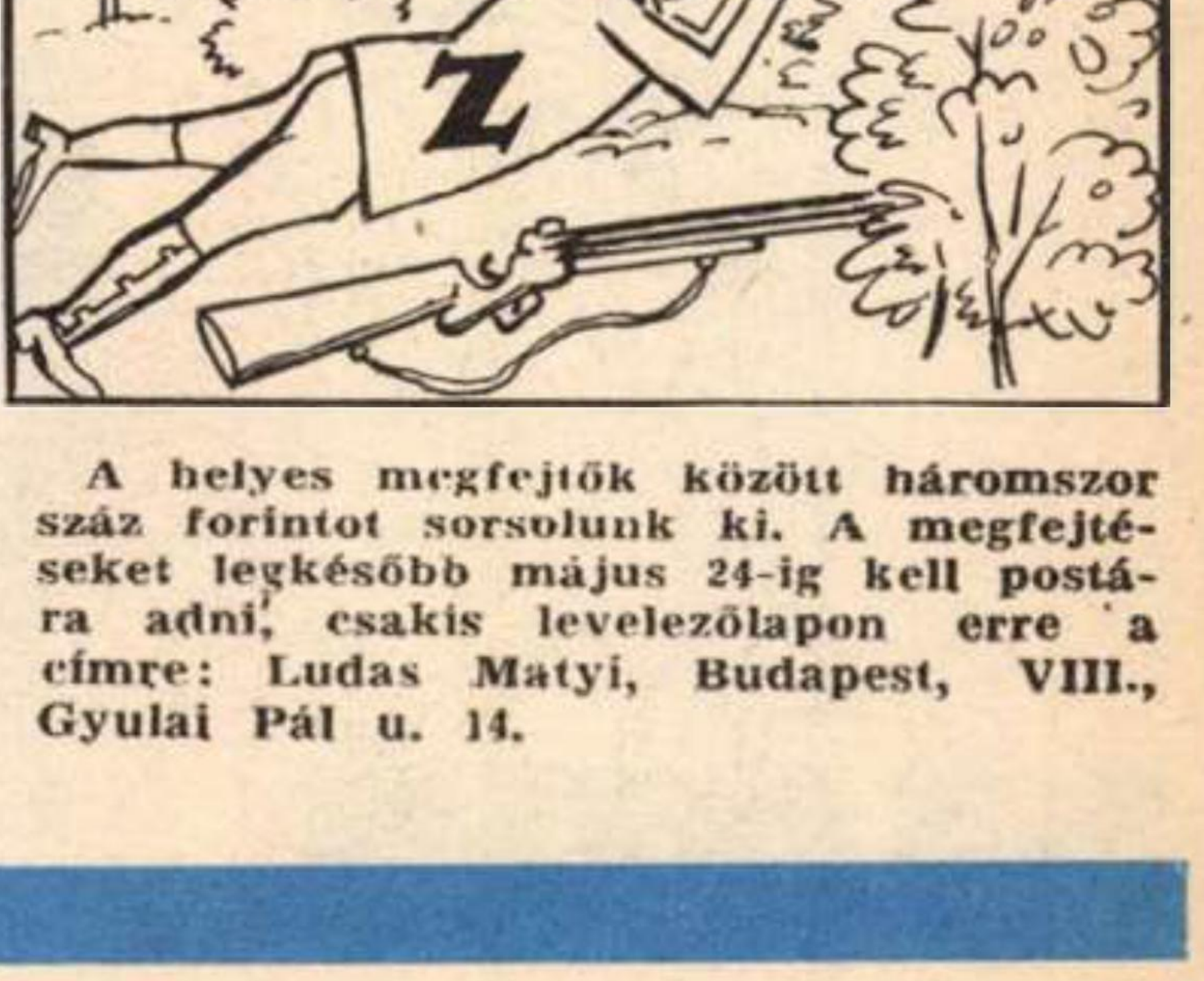

A helyes megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb május 24-ig kell postára adni, csakis levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, VIII., Gyulai Pál u. 14.

A tavasz hírnöke

Minden országban, sőt minden városban más-más előjelei vannak a tavasznak. Régebben a pesti tavasz közeledtét az utcasarki virágárusok, a Duna-parti korzó frissen mázolt Buchwald-székei, a még frissebben mázolt kávéházi teraszok vendégeinek olajfestékes nadrágai, és az új, biztos hatású poloskairtószerek megjelenése hirdette.

Azóta persze nagyot fordult a világ: a virágárus nénikék mint elismert virágszakemberek, már rég elhelyezkedtek a cipőkereskedelemben vagy az OFOTÉRT-boltokban; a Buchwald-székek egyszerűen eltűntek, mint esőben a taxik; ezüsttükrös, patinás kávéházainkat kiváló műépítészek hatalmas költségekkel átépítették dohos raktárhelyiségekké — egyelőre utcai teraszok nélkül; a poloskákat meg tökéletesen felszámolta a Gesarol, mint erkölcsrendészetünk a prostitúciót. Vagy még tökéletesebben. A tavasz régebbi hírnökei tehát már nem üzemelnek nálunk.

Ám a jó megfigyelőképességgel megáldott ember most sem jön zavarba: az utóbbi években megjelent nálunk egy teljesen csalhatatlan előjele a kikeletnek, s ez a főútvonali üzletek kirakataiban felbukkanó iskolai fényképtablók tömege, amely a tavasz közeledtére már-már oly mennyiségben lepi el az üzleti kirakatokat, mint nyáron a legyek a húsboltokat. Talán egy egész emberélet is kevés volna ahhoz, hogy valaki lelkiismeretesen végigböngéssze Budapest valamennyi iskolájának valamennyi nappali és esti tagozatú végzős osztályának, valamennyi növendékének, tanári karának és derék pedellusának jól sikerült fényképét, amely számszerűleg méltán vetekedhet a világhírű párizsi Louvre képeinek mennyiségével, beleszámítva a leningrádi Ermitage és a firenzei Uffizi képtárak képeit is.

Hogy mire jó az iskolai fényképtablókat közszemlére kitenni, arra még nem jöttem rá, de hát a divattal vitatkozni nem lehet. Az viszont kétségtelen, hogy a fényképtablók méretei körül is kialakult már a komoly verseny, s ennek eredményeképpen egyik-másik tabló terjedelme már-már vetekedik Munkácsy Mihály „Honfoglalás” című festménye méreteivel, amelyet azután egy normál üzleti kirakatba komolyabb falbontás nélkül elhelyezni szinte csodával határos teljesítmény. De úgy látszik, a mai fiatalok még erre a csodára is képesek.

Szécsén Mihály

LONDONBAN

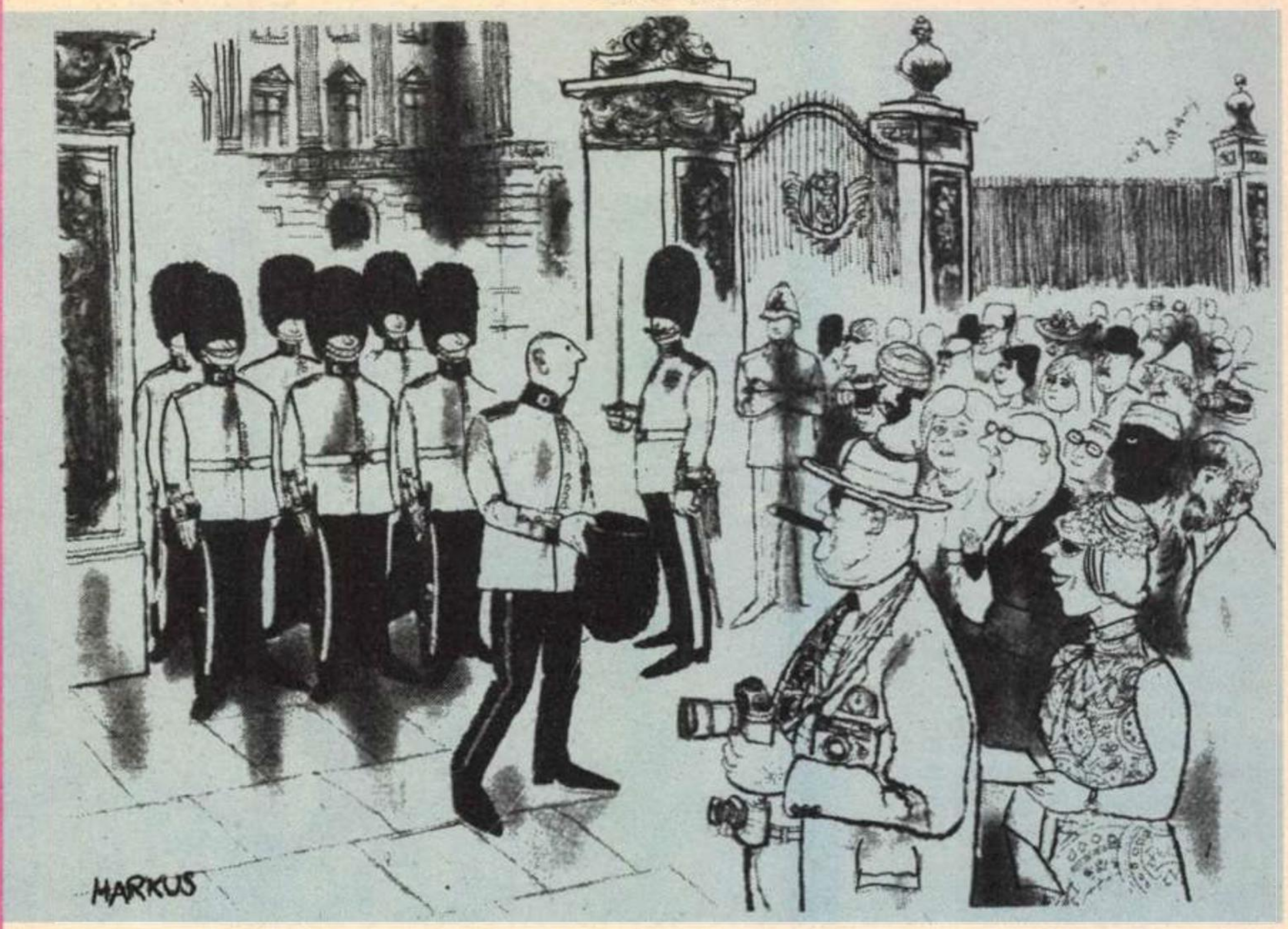

„Az angol kormány mindent elkövet, hogy kikerüljön az anyagi nehézségeiből…”

(„Stern”, Hamburg)

Pesti tudósítónktól

Nemsokára az angolok is áttérnek a tizes mértékrendszerre, de régi mérőszámaik még mindig szedik áldozataikat. A „Világosság” című folyóirat legutóbbi számában egy kis cikk fölött ez a cím áll: *„Mérföld atya és a Fehér Sas”*. A cikk egyik mondata így kezdődik: *„Francis Furlong (e szó magyarul mérföldet jelent)…”*

Sajnos, a mérföldet a „mile” jelenti, a furlong viszont ennek mindössze nyolcadrésze, s manapság általában a lóversenyek hajrájában használt hosszmérték. Nem is értem, hogyan követhetett el a cikk írója ekkora tévedést, hiszen köztudomású, hogy a furlong 40 pole, tehát 220 yard, máskülönben 660 láb, vagyis 7920 hüvelyk, vagy ahogyan mifelénk mondják: 201 egész 17 század méter. Ezzel szemben a mérföld 1609 egész 3 tized méter, angol kerekszámban 1760 yard, amely különben 5280 láb, s megfelel 63 360 hüvelyknek. Az átszámítás is rendkívül könnyű, ha figyelembe vesszük, hogy egy láb 12 hüvelyk, egy yard 3 láb, egy pole pedig 5 és fél yard. Ehhez már csak annyit kell tudnunk, hogy egy hüvelyk 2 egész 539 ezred centiméter, s akkor a hüvelykujjunkban van az egész angol hosszmértékrendszer.

„Mérföld atya” tehát csak egy lényegesen szerényebb „Nyolcadmérföld atya”, de még mindig nem Hüvelyk Matyi.

*

„Sikertelen merényletet követtek el X elnök ellen…” — olvasom a drámai hírt, s utána eltűnődöm a magyar nyelv rendkívül finom árnyalatain. A sikertelenségnek ugyanis a siker az ellentéte. Ha tehát a merénylők jobban céloztak volna, körültekintésüket siker koronázta volna. És akkor hogyan szólt volna a véres eseményről szóló hír? Talán így: *„Sikerült a merénylet X elnök ellen”*…

I. I.

JÁTÉKOS KUTYUS

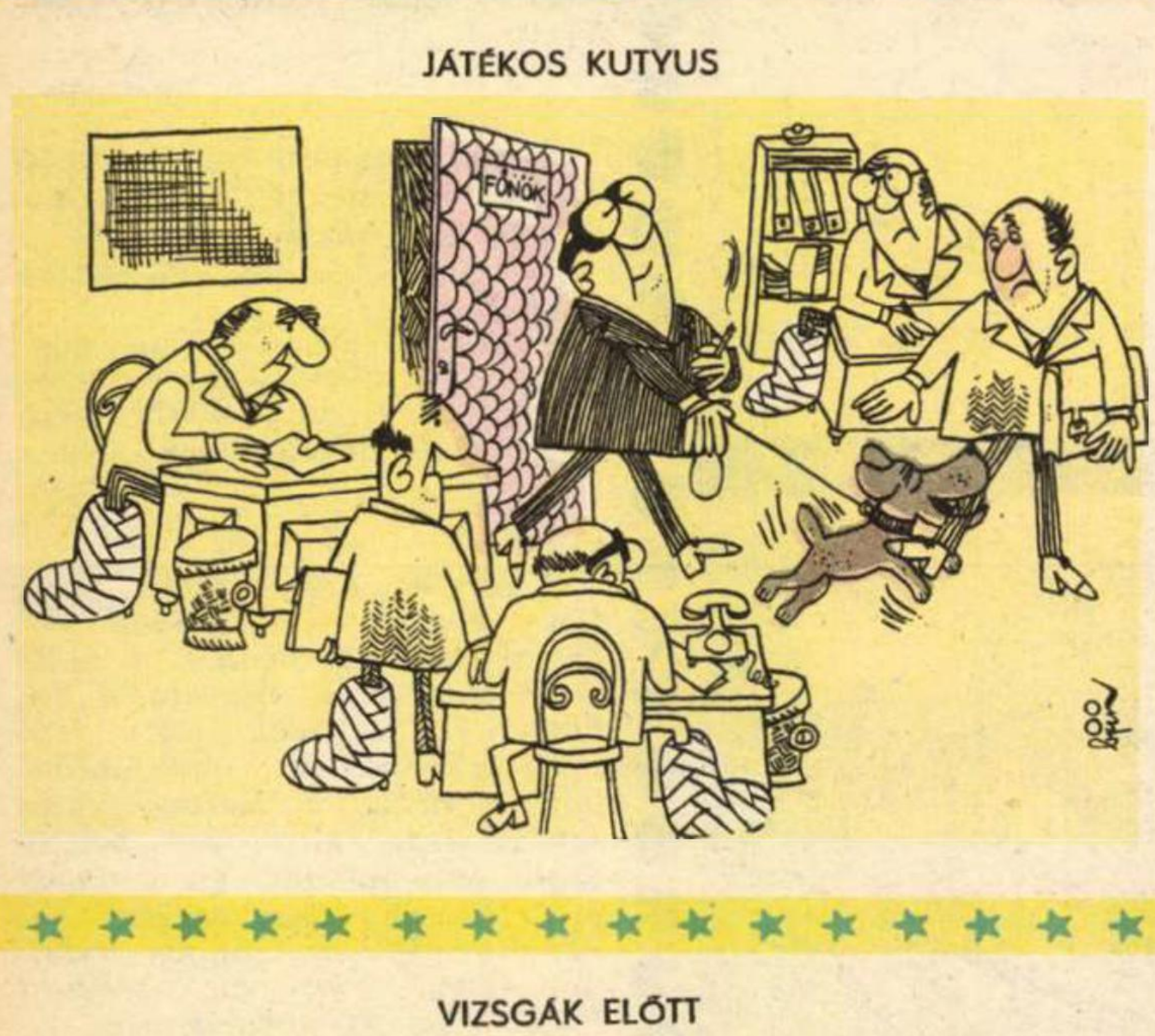

VIZSGÁK ELŐTT

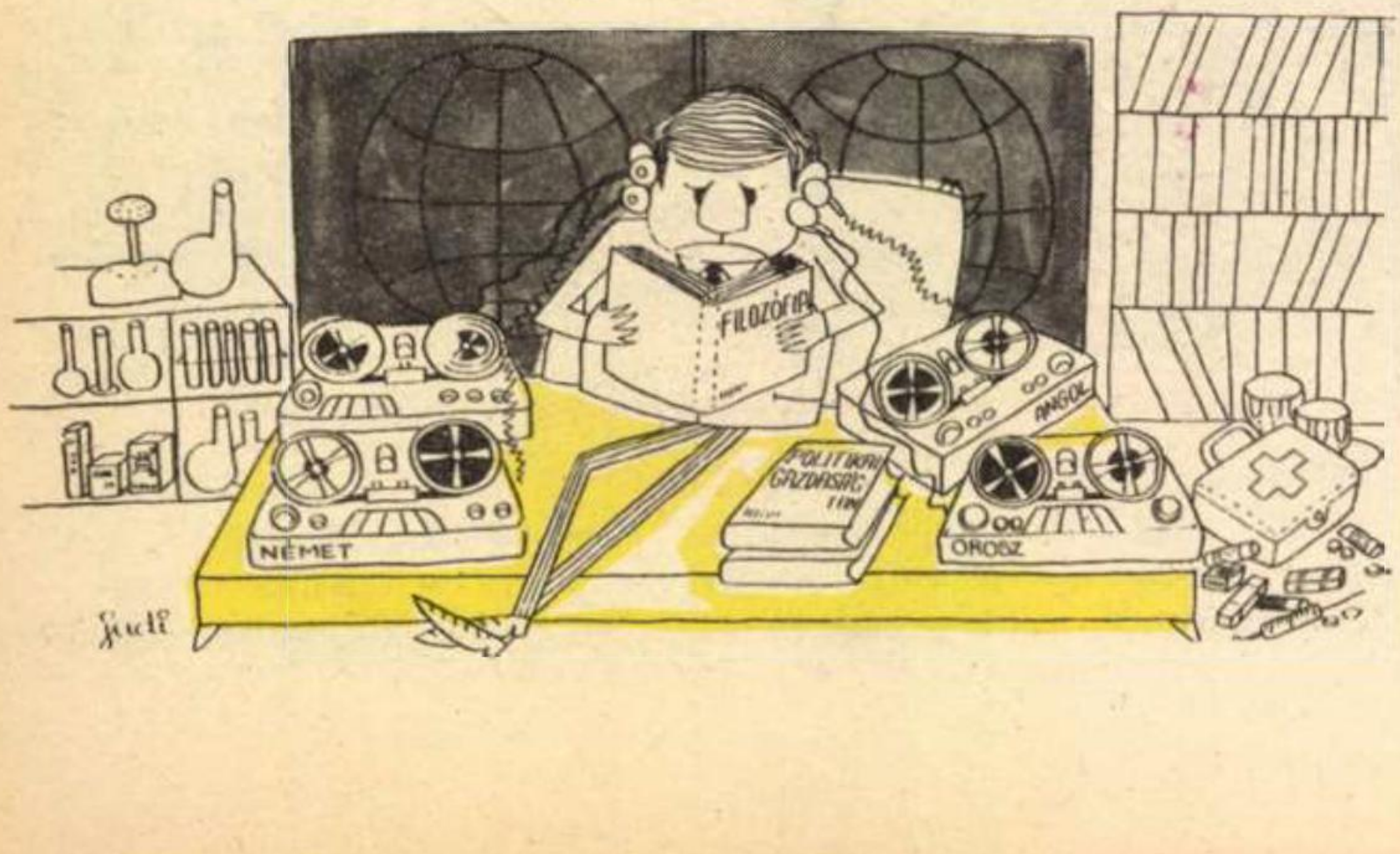

MUNKAERŐHIÁNY

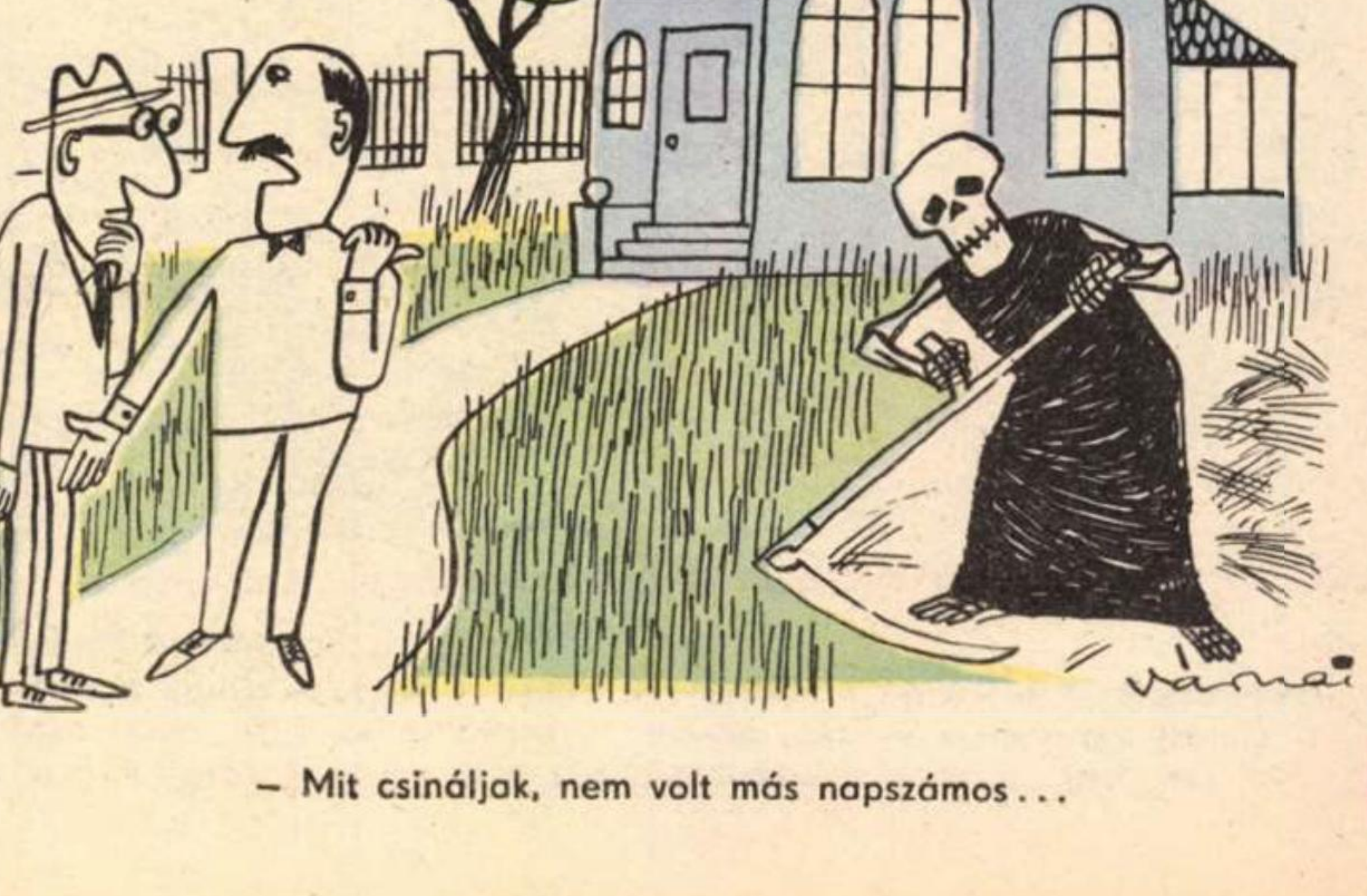

– Mit csináljak, nem volt más napszámos…

ATHÉNI HELYZETKÉP

Az athéni villamoson egy görög odafordul a mellette állóhoz:

– Mondja csak, maga katonatiszt?

– Nem.

– Akkor rendőrtiszt?

– Az sem.

– Van rokona, aki katonatiszt lenne?

– Nincs.

– Olyan sincs, aki rendőrtiszt lenne?

– Olyan sincs.

– Akkor vegye le a lábát a lábamról, mert akkora pofont kap tőlem, hogy kiszáll az ablakon!

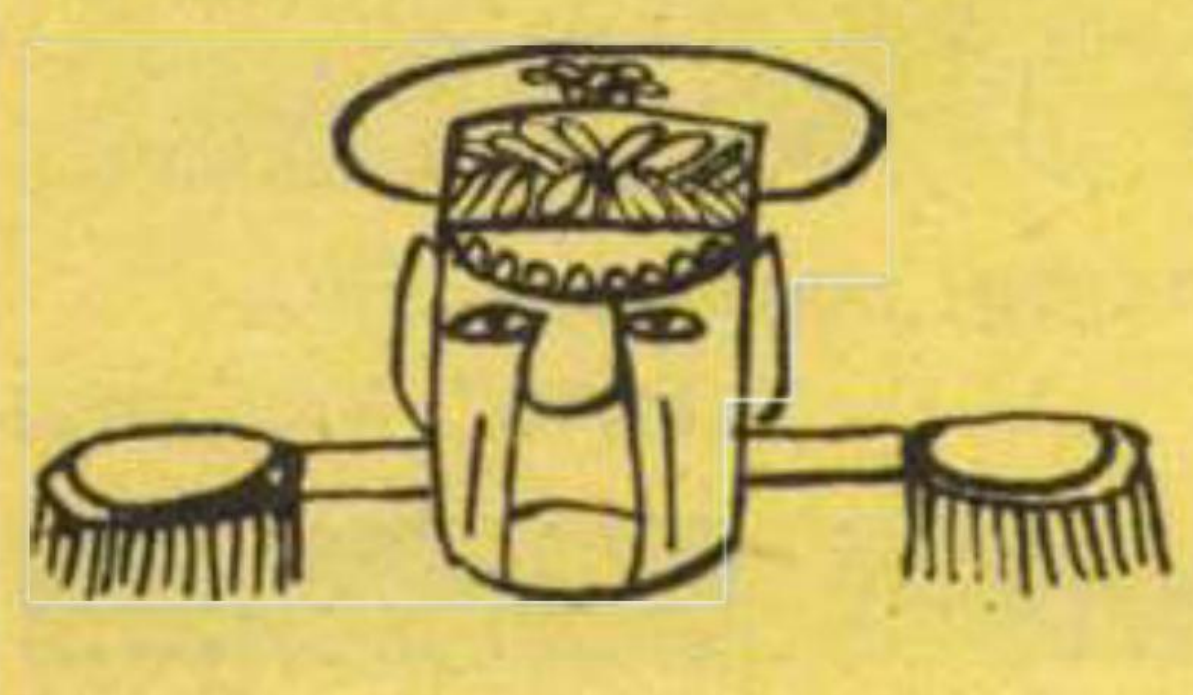

BIZONYÍTÉK

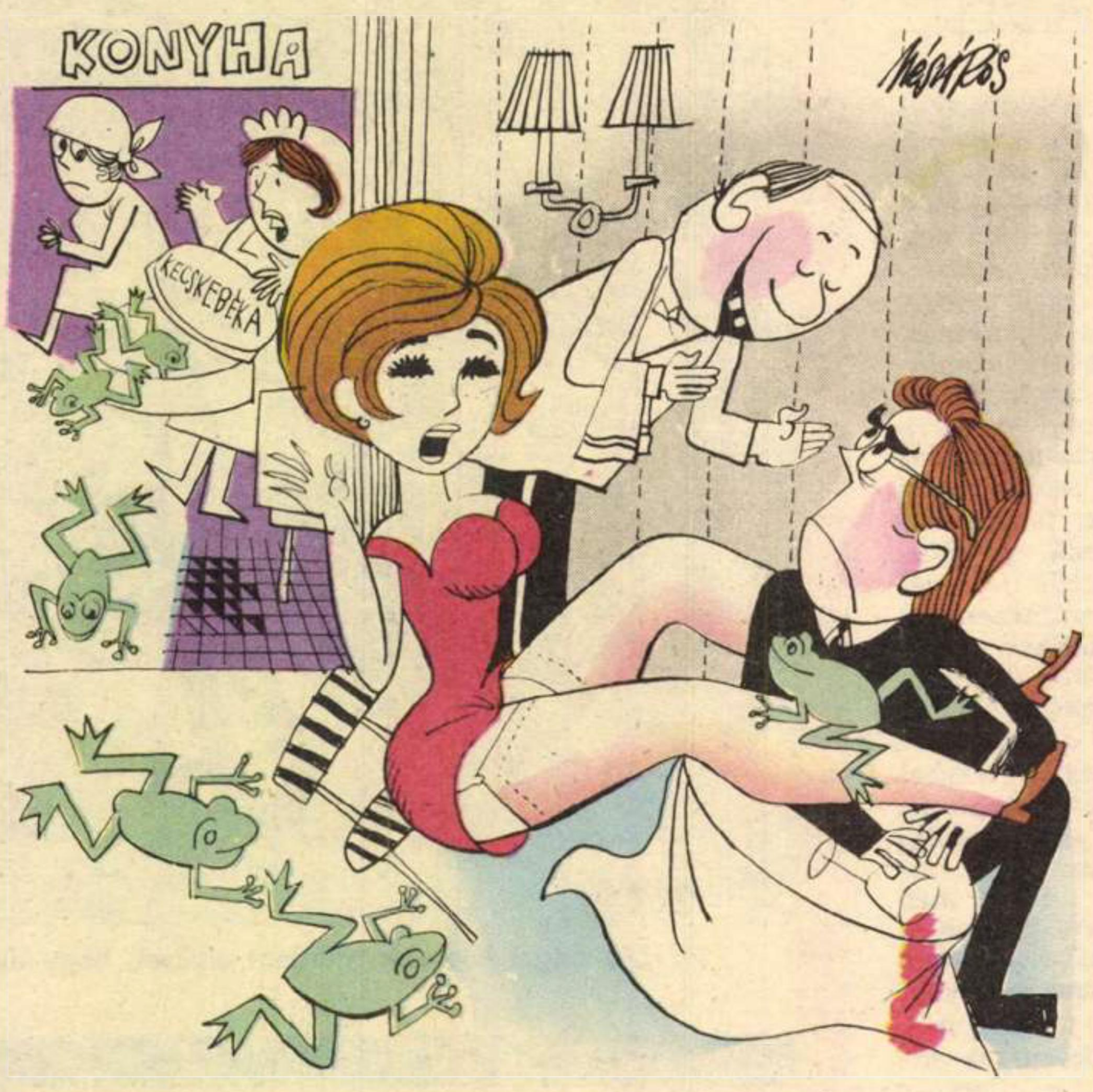

– Bocsánat, uram, nálunk minden teljesen friss!

A CIRKUSZ BONTÁSÁNÁL

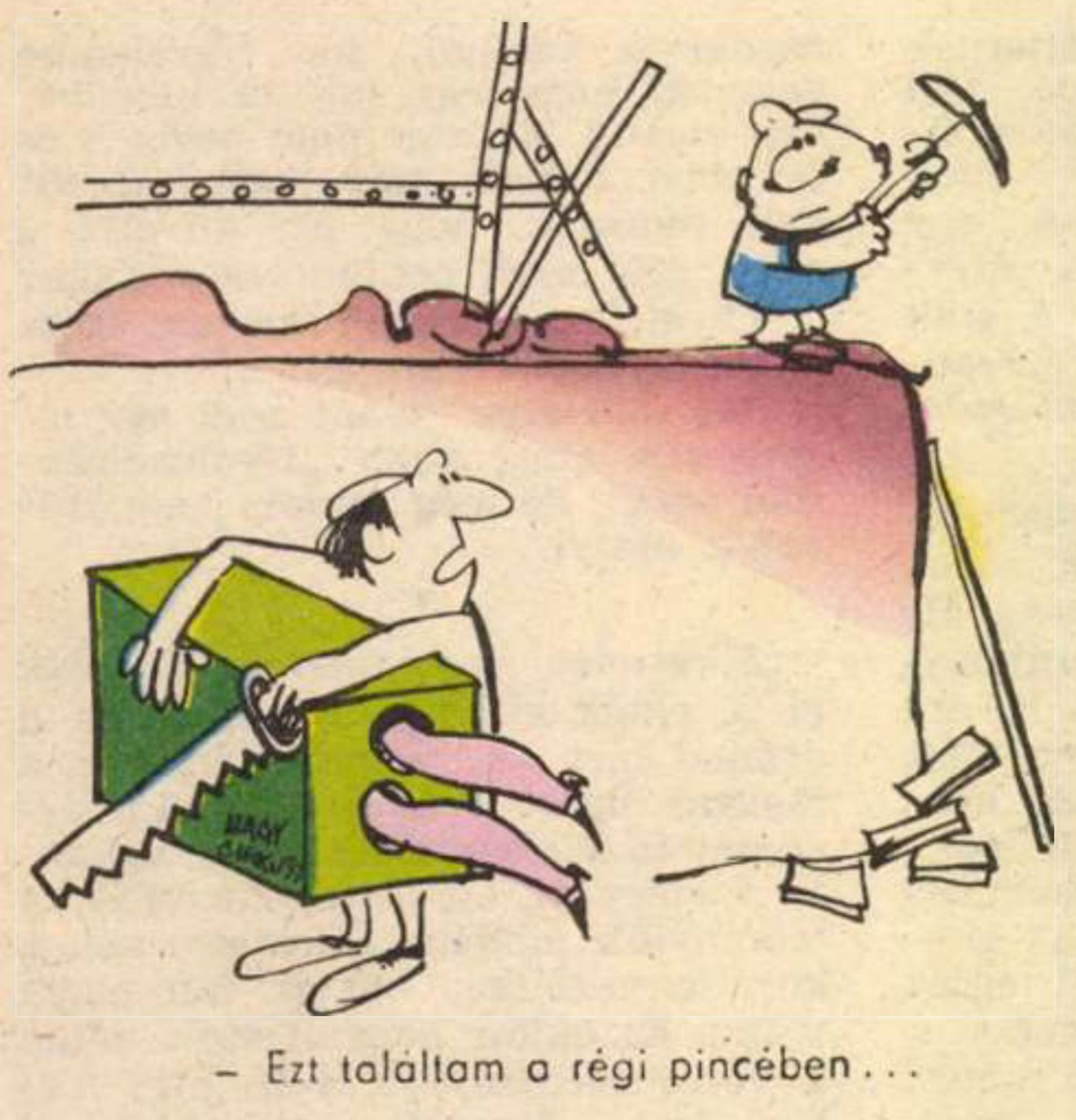

– Ezt találtam a régi pincében...

ÉTTEREMBEN

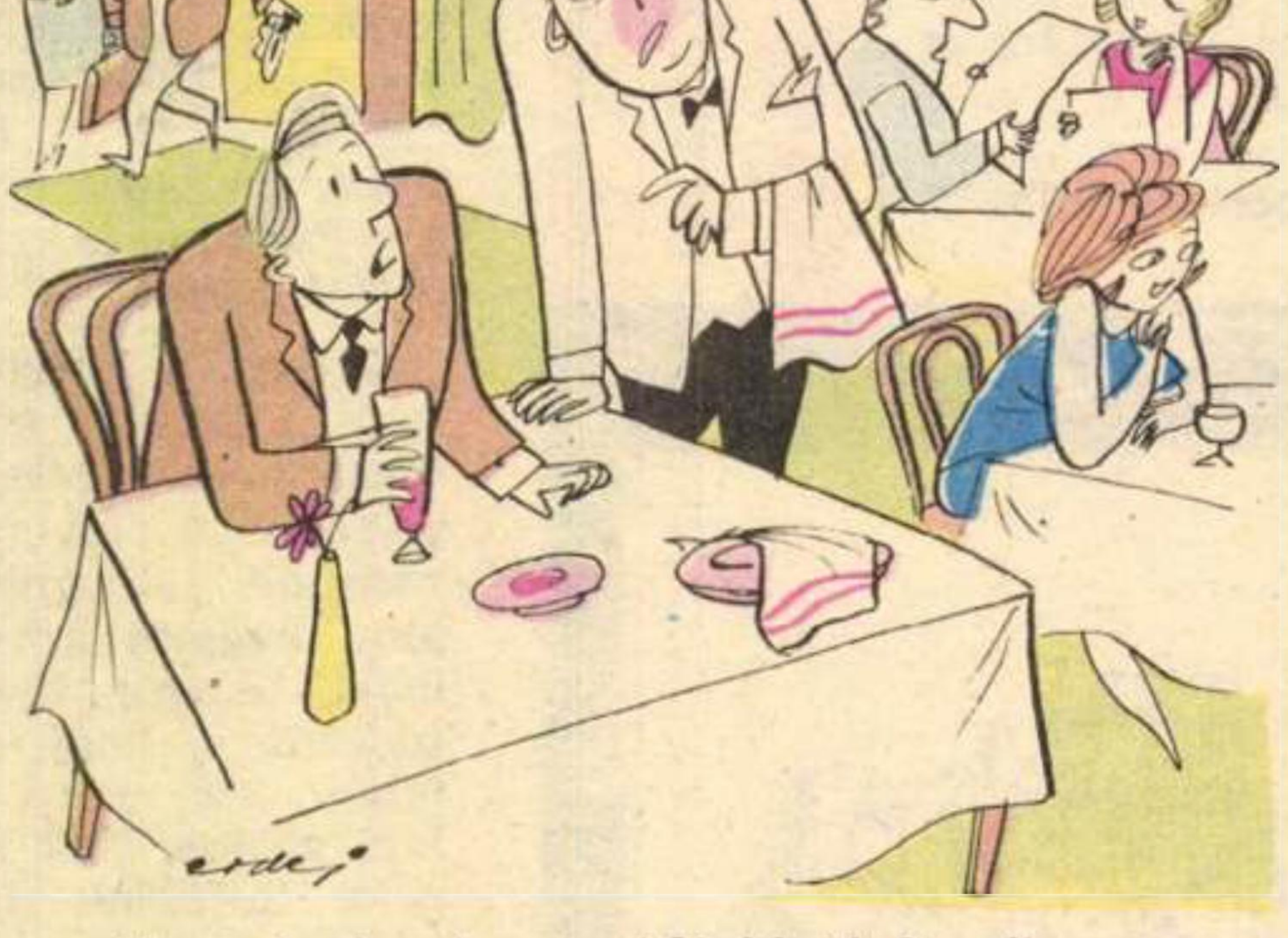

– Hogy én lassú vagyok?! Majd figyelje meg a váltásomat!

SIKER

– Tudja, hogy levágták ezt a filmet?...

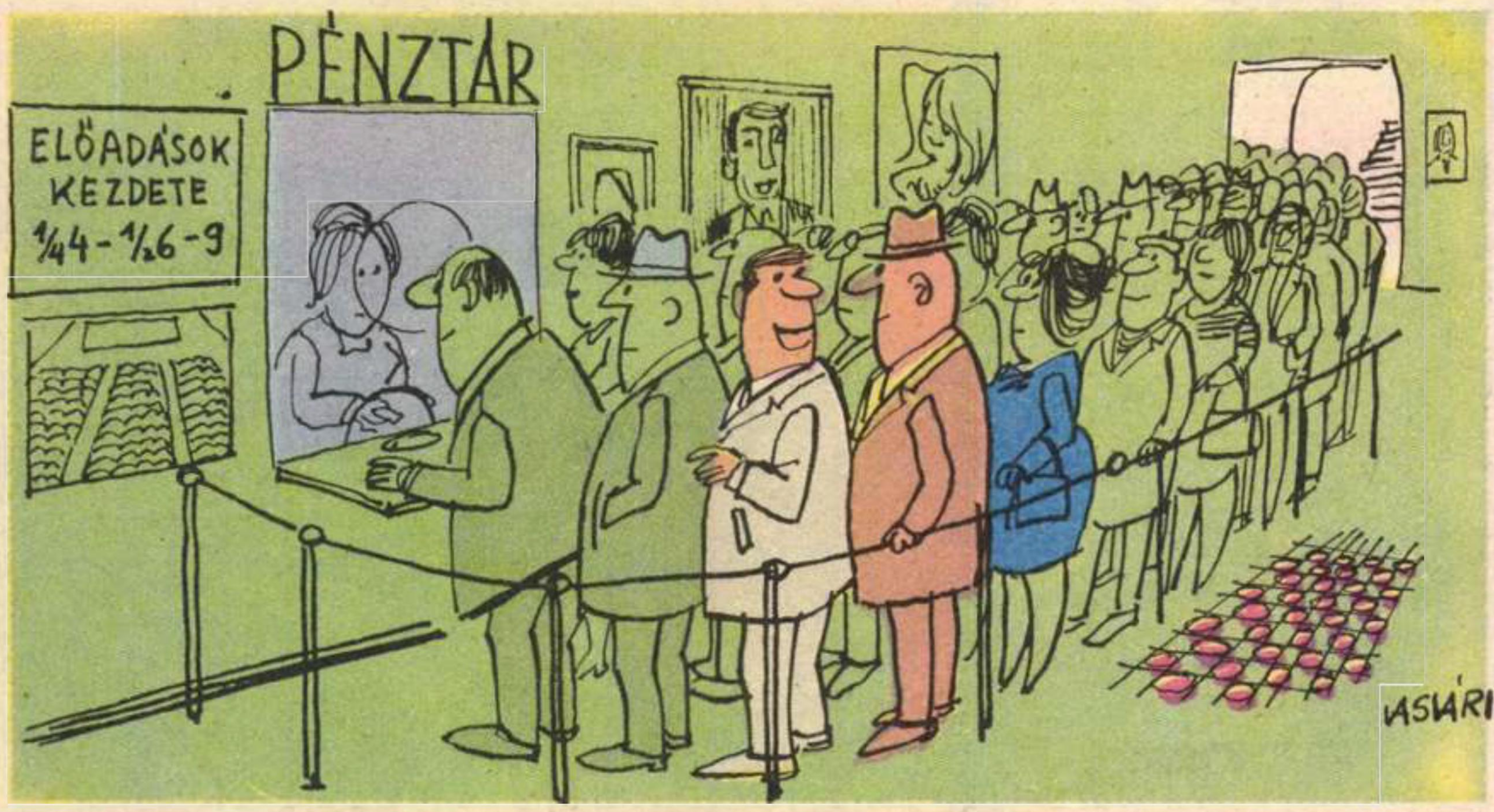

UTCAI TELEFONOK

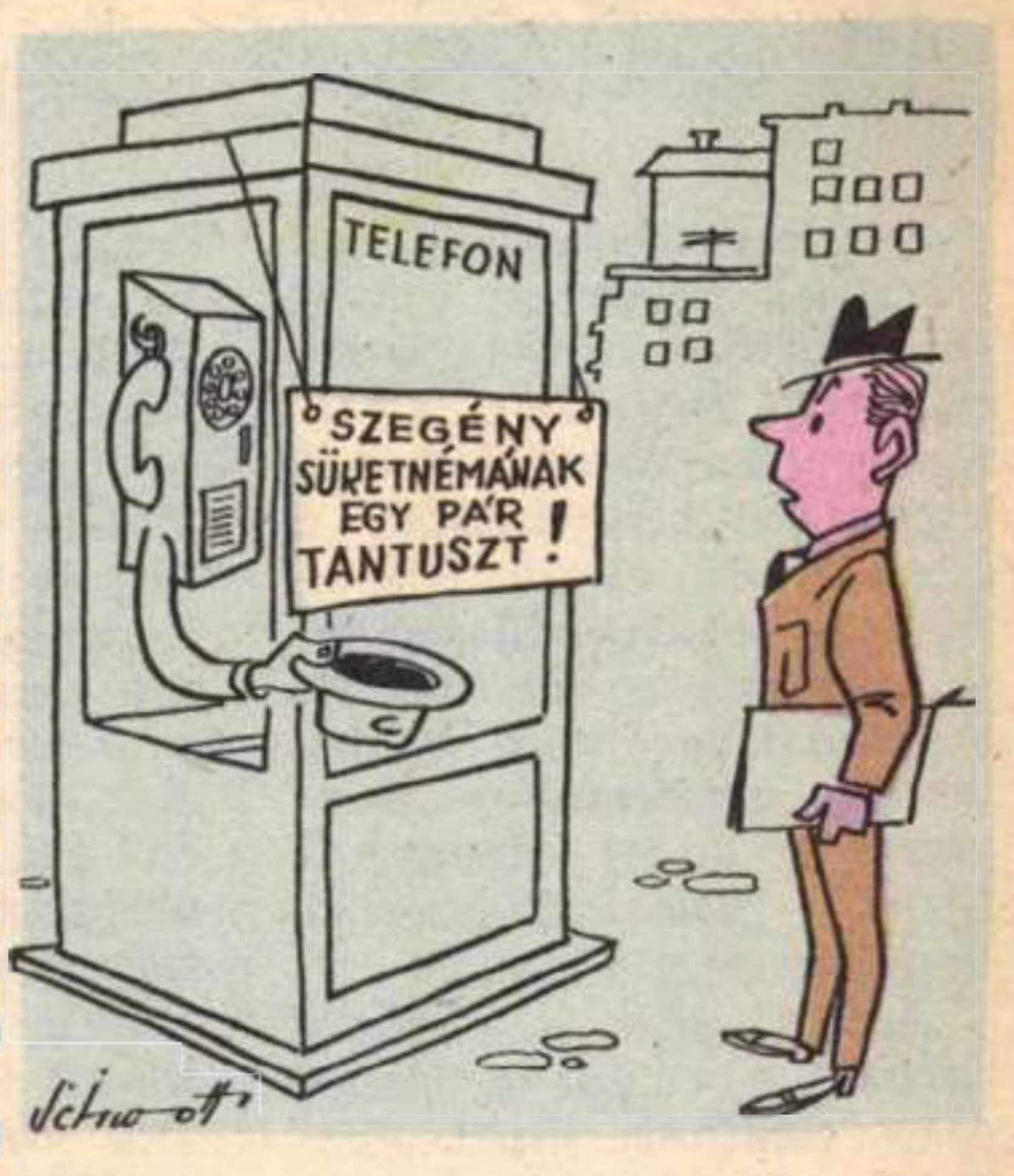
TELEFON
SZEGÉNY SÜKETNÉMÁNAK EGY PÁR TANTUSZT!
Schwott

Kedves Ludas!

Párizs gyomráról írva, az Esti Hírlap azt állította, hogy a francia főváros vásárcsarnokaiba naponta másfél millió tonna friss élelmiszer érkezik. Napi tizenöt millió mázsa élelem? Ezek szerint minden párizsi csaknem két mázsa „kaját" fogyaszt naponta. Ehhez aztán tényleg gyomor kell!

És még rólunk, magyarokról mondják, hogy sokat eszünk!

K. L.
Budapest

A Kedves Ludas!-ban nemrég Füstös Jenő mezőtúri olvasó egy adomát írt le, melyet egyik olvasmánya Chaplinnek, egy másik pedig Shawnak tulajdonít. Felveti a kérdést: melyik az igazi?

Ezt az adomát Heinrich Heine: „Das Buch Le Grand" című kisregényében már megtalálhatjuk. Minthogy ezt 1826-ban írta, megelőzte mind Chaplint, mind Shaw-t!

M. A.
Budapest

Asztaltársaságunkban a minap az volt a központi téma: ki mikor és hová megy nyaralni?

Idősebb barátunk rezignáltan jegyezte meg:

— Nekem nincs semmi gondom a nyaralással. A főnököm mondja meg, hogy mikor menjek, és a feleségem. hogy hova...

T. J.
Pécs

A férjem azzal bízott meg, hogy vegyek neki Barbon borotvakrémet. Bementem a Lottó Áruház illatszerosztályára, a Rákóczi úti árkádok alatt levő illatszerboltba, a körúti „Lilla" parfümériába, a Kertész utca sarkán levő háztartási boltba, sehol sem kaptam. Ám a körút és a Dohány utca sarkán levő élelmiszerboltban, ahova tulajdonképpen csak egy citromért tértem be, meglepetésemre, találtam Barbont. Ebből azt a következtetést vontam le, hogy ezentúl, ha a közértben nem találok például Mirelite-csirkét vagy darált mákot — jó lesz szétnézni értük az illatszerboltokban is!

B. L.-né
Budapest

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen a Zrínyi Nyomdában — 68.01640/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre